

Első fejezet

Soha egyetlen hópehely sem érezte magát felelősnek egy lavinában

„A legtöbb ember egy másik ember. Gondolataik valaki más véleménye, életük utánzat, szenvedélyük idézet.”

Oscar Wilde

Tudatosan belevágtam az önfelfedezés hihetetlen utazásába 1990-ben. Fogalmam sem volt, hogy merre fog vezetni, mégis, mindenképpen mennem kellett. Elegem volt. Ez a „világ” mindig is értelmetlenné tűnt számomra: az igazágtalanság, az ostobaság, ahogy a Rendszer az embereket gépekké változtatja, akik ugyanazon ismétlődő tapasztalatok és programozott viselkedési minták körforgásában pörögnek egyhelyben, s ezt görcsösen életnek hívják. Nem mi éljük az életet – az élet él minket.

Vannak kivételek, és sokuk fogja olvasni ezt a könyvet, azonban a legtöbb ember elfogadja, hogy megmondják, mit gondoljon, hová menjen, mit és hogyan tegyen. Nem így van? Nos, honnan kapod a „tényeket”, amelyek alapján következtetéseket vonsz le magadról és a világról? Ki dönti el, hogy munkanapokon mikor kelsz? Ki dönti el, hová mész, és odaérvén mit teszel? Ki dönti el, hogyan tedd? Ha olyan vagy, mint az ebben az álomvilágban szédelgő emberek döntő többsége, akkor döntéseidet nem te hozod, hanem az „életedre” akaratát ráerőszakoló Rendszer, az irányítás pókhálója.

„Információdát” a médián keresztül szerzed be, ami eladja neked a napi hazugságokat, és ez alapján döntöd el, mit gondold, és mit higgy. Fel kell kelned egy bizonyos időben, mert munkára kell jelentkezned, és nem késhetsz el. Oda mész, ahová a főnökeid mondják, és azt teszed, amit ők mondanak. Ha fellázadsz, kirúgnak, és ha nem kapsz fizetést, nem tudod fenntartani a lakásod, és még elegendő élelmet sem tudsz venni. S ez nem csak téged érint. Mi van a családdal és azokkal, akik tőled függnak? Ha nem szolgálod a Rendszert, milyen következményekkel jár ez *rájuk* nézve? Hogy ezeknek a hitt szükségleteknek, felelőségeknek megfelelj, minden napodat azzal töltöd, hogy igyekszel másoknak megfelelni. Cserébe a főnökök szintén szolgálékúen követik irányítóik előírásait, és *ők* sem mernek kilépni a sorból. A főnököknek is mindig vannak főnökeik.

Vegyük a szupermarketbe élelmiszert szállító gazdát. Ő parancsol az embereinek, és ha nem utasításai szerint járnak el, kirúgja őket. Azonban neki is végre kell hajtania, bármit diktál a szupermarket, különben elveszíti a szerződést, és tönkre mehet. A következő szinten, a szupermarket vezetőjének meg kell felelnie a részvényesek elvárásainak, akik a főnökeiket szolgálják, és a főnökeik pedig az ő főnökeiket. Ez a függőség, és akarat-rákényszerítés piramisa. Az egyik ember szolgálja, a másik gazdája. Az egyik ember birkája a másik ember pásztora.

A világot szándékosan így építették fel. A Rendszer azt akarja, hogy mindenki irányítson, tartson kordába másokat, és ez pontosan így is történik a legkülönbözőbb módokon. Amit mi szabad társadalomnak hívunk, az egy soknevű Gulag. Nem a Rendszer szolgál minket, mi szolgáljuk a Rendszert. Szolgák vagyunk, akik azzal áztatják magukat, hogy szabadok, mert nem vagyunk hajlandók szembe nézni sorsunk valóságával.

Egyik éjjel egy amerikai rádióműsort hallgattam, és egy telefonáló rátapintott a lényegre. Az emberiséget egy olyan férjhez hasonlította, aki tudja, hogy a felesége hűtlen, de mégis kétségbeesetten gyözködi magát, hogy ez nem igaz! Amikor a feleség hazajön, kérdőre vonja, hogy hol volt és kivel. A férj tudja az igazat, de kétségbeesve reménykedik, hogy a feleség magyarázata eléggé hihetőnek hangzik, hogy továbbra is áltathassa magát, hogy minden rendben van. Inkább hallana egy jó hazugságot, mint elfogadná a kényelmetlen igazságot. Ugyanígy a legtöbb ember nem akar szembenézni az összeesküvéssel és a kormányok árulásával, vagy megkérdezni, hogy az országok miért viselnek háborút védtelen polgárok ellen, beleértve a sajátjaikat is. Amikor a kormányok hazugságokkal, kifogásokkal igazolják képtelen tetteiket, legtöbben hajlandók ezt elfogadni, mert azt akarják hinni, hogy a hazugságok igazak. A másik lehetőség, hogy szembenézünk a rideg ténnyel, hogy a kormány nem az emberek jószágos szolgálja – ez pont fordítva van. Szembe kell nézni a valósággal, hogy az Egyesült Államokat irányító hatalmak képesek a szeptember 11-i szörnyűséget levezényelni, valaki mást okolva, és arcátlanul részt vesznek az áldozatok temetésén, miközben tudják, hogy tevőlegesen segítettek legyilkolni őket. Hányan elég erősek ahhoz, hogy szembenézzenek ezzel, és hogy mit jelent ez életükben? Ez egyik jelentős oka a hivatalos hazugságok széleskörű elfogadásának igazságként. Az alternatíva megfontolása túl elképzelhetetlen és túl elviselhetetlen, ezért a legtöbb ember bele sem gondol. Amiről nem tudok, az nem fájhat? A birkának szüksége van a pásztorra, és szüksége van a hitre is, hogy a pásztor az ő érdekeit szolgálja, még akkor is, ha látja, hogy a pásztor kíméletlenül megnyírja, és habozás nélkül elvezeti a vágóhídra.

Ugyanez igaz életünk minőségének kollektív tagadására: „Nagy házam és nagy kocsim van, hát nem nagyszerű az élet?” Nos, a ház és a kocsi lehet hogy nagyszerű, de az élet? Hány ember tölti ténylegesen azzal idejét nap mint nap, amit szeret, ami kielégíti, ami hozzájárul kibontakozásához, fejlődéséhez, kiteljesedéséhez? Ténylegesen hányan boldogok, elégedettek és élnek békében magukkal? Valójában alig van ilyen. Önmagában nem elmebajra kárhoztartás, amit „életnek” nevezünk? Legtöbb ember egész életében azt teszi, amiről azt hiszi, hogy tennie kell, s ez egyet jelent a Rendszer kiszolgálásával, a Rendszer kínálta keretek között. Miért keverjük össze az „életet” a jelenleg tapasztalható világgal? Mi köze az életnek ahhoz, hogy gyerekeket robbantanak fel szüleik előtt, és szülőket gyerekeik előtt, miközben felszabadításról papolnak? Hol az élet abban, hogy minden nap egyidőben kelünk, hogy ugyanabban a dugóban araszoljunk, vagy sorban álljunk ugyanazért a vonatért, hogy eljussunk a munkába, ami úntat, frusztrál, kielégítetlenül hagy? Majd hazafelé ugyanazon a dugón keresztül, és ugyanaz a sorbaállás, hogy ugyanazt az esti tévéműsort megnézzük, ami szellemi fogyatékosként bálik velünk? Milyen életről beszélünk, amikor gyerekeinket iskolákba, egyetemekre küldjük, amiket arra terveztek, hogy a következő generáció fogaskerekeiként köpjék ki őket? Azonban mi ismét inkább meggyőzzük magunkat, hogy van egy „jó állásunk”, „jó karrierünk”, „jó életünk”, a gyermekeinknek „jó oktatást” biztosítunk, aztán időnként szembesülünk a szörnyűségek szörnyűségével, miszerint az élet ténylegesen szar. Szar, összehasonlítva azzal, amilyen az élet lehetne, és amilyennek szeretnénk, hogy legyen. Valójában ez egyáltalán nem „élet”, hanem egy önámításunkból szőtt könnyfátyol.

„Boldogságunk” illékony pillanatait a mindent elborító boldogtalanság állapotából ítéljük meg, míg eredményeinket a jelképek és csecse-beccék révén, amiket a Rendszer a siker elengedhetetlen kellékeiként hirdet. Aznap, amikor ezt írtam, kezembe került egy tanulmány a brit tinédzserek szellemi és érzelmi egészségéről, bár ugyanez vonatkozik az egész iparosított, számítógépesített világra. A „*Gyermekelektan és pszichiátria*” folyóiratban megjelent írás címe: „Idő trendek a serdülőkori mentális egészségben”. Arról szólt, hogy az elmúlt húsz évben 70%-al megnőtt a szorongástól, depressziótól szenvedő tizenöt évesek száma. Hé! Tizenöt évesekről beszélünk!!! A tanulmány arra a következtetésre jutott, hogy a „siker utáni vágy” miatti nyomás okolható a kamaszok érzelmi sérüléseinek drámai növekedéséért. Hozzá kellett volna tenni, pontosabban a *Rendszer által meghatározott* siker utáni vágy. A cikk szerint: „a tanulmányi eredmények hajszolásának kényszere és az eladósodási kilátások hozzájárulnak a széleskörű boldogtalansághoz”.

Angliában a Blair kormányának köszönhetően, a diákok óriási adósságba kerülnek az egyetem végére, mivel kölcsönöket kell felvenniük, hogy fizessenek az oktatásért (pontosabban azért, amit oktatás címszóval letolnak a torkukon). A kölcsön a Rendszer uralmát jelenti, és ez a diákhitelek valódi oka. A tanulmány azt is kimutatta, hogy az iskolában eltöltött idő és a szabadidő közt nincs egyensúly, amiről már évek óta beszélek. A kölyköket ötször egy héten hosszú órákig az iskolában tartják, és amikor a börtönajtó végre kinyílik, házi feladattal kitömve bocsátják őket újukra. Mikor van a gyerekeknek és a fiataloknak idejük azzal foglalkozni, amivel akarnak? Válasz: a tudományos baromságok áradatának feladata egyrészt, hogy szűrkeállományt gyártson, ami aztán továbbgördíti a Rendszert, mint egy elszabadult hólabdát, másrészt, hogy napról napra egyre többet lefaragjon szabadságunkból és egyediségünkől. Más szóval a túlélés miatt ne legyen időnk az életre.

Egy másik tanulmány: „*A növekvő fájdalmak vizsgálata*”, amiről az Egyesült Királyság Sajtótársasága 2004 októberében számolt be, megerősítette ezeket a trendeket. A megkérdezett szülők háromnegyede szerint gyermekeikre sokkal nagyobb nyomás nehezedik az iskolában, mint aminek ők voltak kitéve ebben a korban. Százalékban hasonló mennyiségben azt mondták, hogy az állandó iskolai stressz (egymás gyötrése és a vizsgák) hat leginkább gyermekeik emocionális egészségére és jólétére. És a vizsgák mire szolgálnak, könyörgöm? Hogy kimutassák, mennyire vonta irányítása alá a Rendszer elméjüket és érzékelésüket. A kutatás szerint tízből hét szülő mondta, hogy a kormányának több pénzt kellene fordítania a gyerekek és fiatalok mentális egészségügyi ellátására. Ó Istenem, ments meg innen! Ne a probléma „kezelésével” törődj, mit szólnál *az ok megszüntetéséhez*? Mit szólnál ahhoz, ha megváltoztatnád a gyerekeid közérzetét azzal, hogy azt mondd nekik, pihenjenek és szórakozzanak, mivel az oktatás és a Rendszer vizsgakövetelményeinek megfelelés egy rakás szar? Az „oktatás” célja a programozás, idomítás, hogy a hatalmi felépítménynek megfelelő valóság kollektív hitét ültesse mindenkiébe. Ez az egész az alárendeltségről, a korlátozásokról és az „én nem tudok” „te nem tudsz” mentalitásról szól, mivel a Rendszer azt akarja, hogy mindenki ezt szajkózza a sírig vagy a hamvasztásig. Amit mi oktatásnak hívunk, az nem felnyitja az elmét, hanem rácsavarja a fedelet. Mint ahogy Albert Einstein kijelentette: „A tanulásomat akadályozó egyedüli dolog az oktatásom volt.” Azt is mondta, hogy „a műveltség az, ami megmarad, miután mindent gondosan elfelejtesz, amit az iskolában megtanultál.”

Miért büszkéek a szülők, ha a gyerek bizonyítványt kap arról, hogy felmondta a Rendszernek, amit az hallani kíván? Nem azt mondom, hogy ne törekedjünk tudásra, azonban ha szabadságra törekszünk, akkor a saját, s nem a Rendszer elképzelései szerint kell a tudást meg-

szerelnünk. Azt is kijózanító lehet megfigyelni, hogy a politikusok, kormányhivatalnokok, újságírók, tudósok, orvosok, ügyvédek, bírók, az üzleti élet vezetői vagy mások, akik igazgatják, vagy szolgálják a Rendszert, kivétel nélkül mindig azok, akik ugyanazon az egyetemi (idomító) elme-gépsoron mentek keresztül.

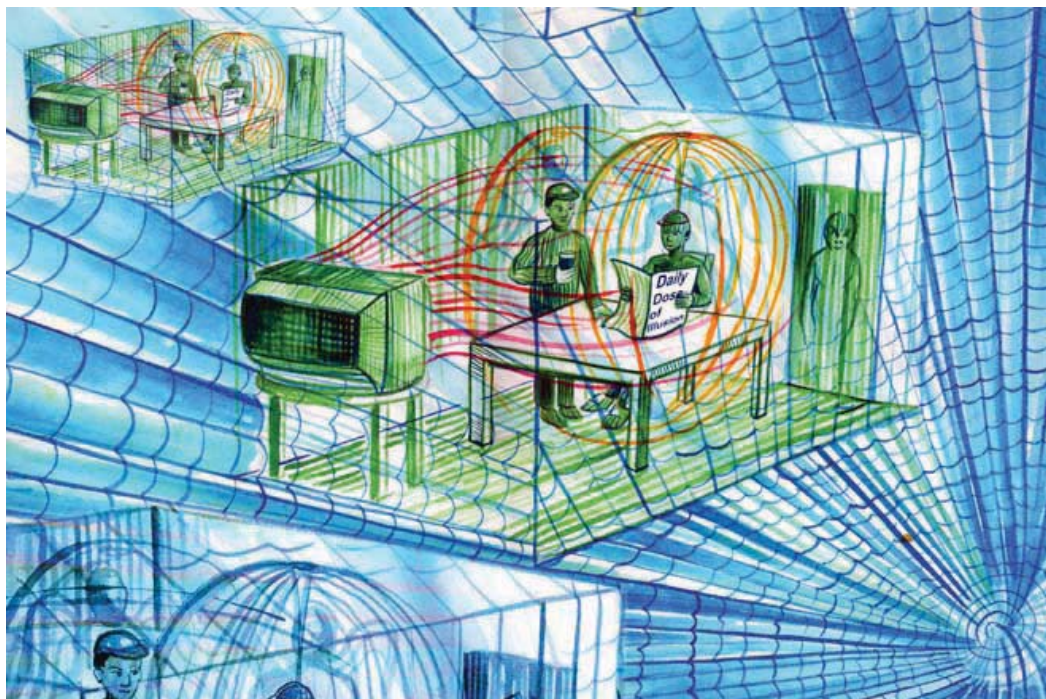
Sajnálatos módon az értelmet és a sikeres vizsgákat gyakran egy dolognak hiszik. Egyik este diszkóban voltam, s a táncparkett üres volt, mivel a DJ olyan zenét játszott, amit az emberek nem akartak hallani. Ez a pokoli ego nem volt hajlandó más zenét feltenni. Megkérdeztem tőle, hogy ilyen körülmények között vajon ez az eljárás értelmes-e. Felháborodott felvetésem hallatán. „*Igazolása*” volt róla, hogy ő értelmes, mivel *oklevele* van. Remek! Az alapvető értelem azt jelenti, hogy észreveszi, hogy senki sem táncol, mert szar a zene, és utána olyan zenét játszik, ami a vendégeknek tetszik. Az oklevél csupán arról szól, hogy azt mondd a Rendszernek, amit mondott, hogy mondjad. Mi értelmes van ebben?

Legtöbben azzal bolondítják magukat, hogy szabadok, mivel ténylegesen sosem vizsgálják meg elméletüket. Olyanok, mint a légyapapírra ragadt legyek, akik mindaddig, amíg nem próbálnak mozdulni, meg tudják magukat győzni arról, hogy ha akarnának, tudnának. Csak éppen most nem akarnak! (*lásd 1. abra*)

Ha megpróbálnák, szembesülnének a ténnyel, hogy a seggük teljesen odaragadt egy valaki más irányította rendszerhez, ami vacsorát fog felszolgálni – őket. Azt teszik, amit a kormánydiktatúra mond nekik, anélkül hogy megkérdőjeleznék, vagy kétségbe vonnák az utasításokat. Fenn tartják a szabad választás illúzióját azzal, hogy sosem választanak. „Nekem teljesen megfelel, hogy szárnyaim ehhez a háléhoz ragadtak, mivel azt választom, hogy nem repülök”. Oly sok emberrel találkoztam az évek során, akik egészen addig szabadnak hitték magukat, amíg valami olyat nem tettek, ami nem volt „normális”. Ekkor keményen beleütöttek a valóságba, mert, hogy a nagy amerikai komikust, Bill Hickst idézzem: „*Szabadon teheted azt, amit mondunk neked.*” (A magyar népi bölcsesség ezt így mondta a népi demokráciában: szabad országban szabad ember azt teszi, amit szabad. – *szerk.*).

Ahogy az orwelli globális állam egyre nagyobb iramban bontakozik ki az árnyékból, a „szabad világ” önámítást egyre nehezebb fenntartani. Szorult helyzetükkel való szembesülés helyett, sokan minden erejükkel igyekeznek félrenézni. Legtöbben készek bármikor panaszkodni, hogy mi minden szörnyűség történik az életükben és a nagyvilágban, azonban kővé dermednek, amikor tettekre kerülne sor. Láthatóan sokkal kényelmesebb a felelősséget valaki másra hárítani. A világ pontosan ezért ilyen, amilyen. Pár embernek megengedjük, sőt felkérjük őket, hogy ilyenné tegyék, emiatt a változtatáshoz nem elegendő, sőt teljesen felesleges ujjal mutogatni másokra. Mi mindannyian részesek vagyunk ebben. Voltaire brilliánsan ragadta meg a lényegét: „Soha egyetlen hópehely sem érzi magát felelősnek egy lavinában”.

Hét-nyolc éves korom óta ez a világ örültnek tűnt számomra, és amikor kezdtem felismerni, mi van a valóságnak hívott illúzió mögött, teljesen nyitott voltam rá. Nem kellett lökni, én már szálltam a hintában. Kell, hogy legyen egy ok, amiért ilyen nevetséges ez a világ, és amiért ilyen kevesek képesek ezt felismerni, vagy bevallani legalább maguknak. Az 1990 óta szerzett hihetetlen tapasztalataim bebizonyították nekem, hogy valóban van egy ok, egy rendszer az örületben. A társadalom azért ilyen, mert tagjai azt akarják, hogy ilyen legyen. Tervezetten haladunk a globális diktatúra felé, mert ez felel meg tudatossági szintünknek. A megtévesztő, mindennapi látszat mögött húzódó rendkívüli történet lépcsőről-lépésre világgossá vált előttem. E könyv a következő lépést képviseli – egy hatalmas ugrást egy olyan birodalomba és valóságba, ahová kevesen képesek átlépni.

Illusztráció: Neil Hague

1. ábra:

- Bill, van kedved ma elmenni szórakozni?
- Nem, haver, jól érzem magam itt ücsörögve.
- De ha akarnánk, elmehetnénk, ugye?
- Hát persze, hogy elmehetnénk
- Akkor jó. Hát nem nagyszerű ez a szabadság?

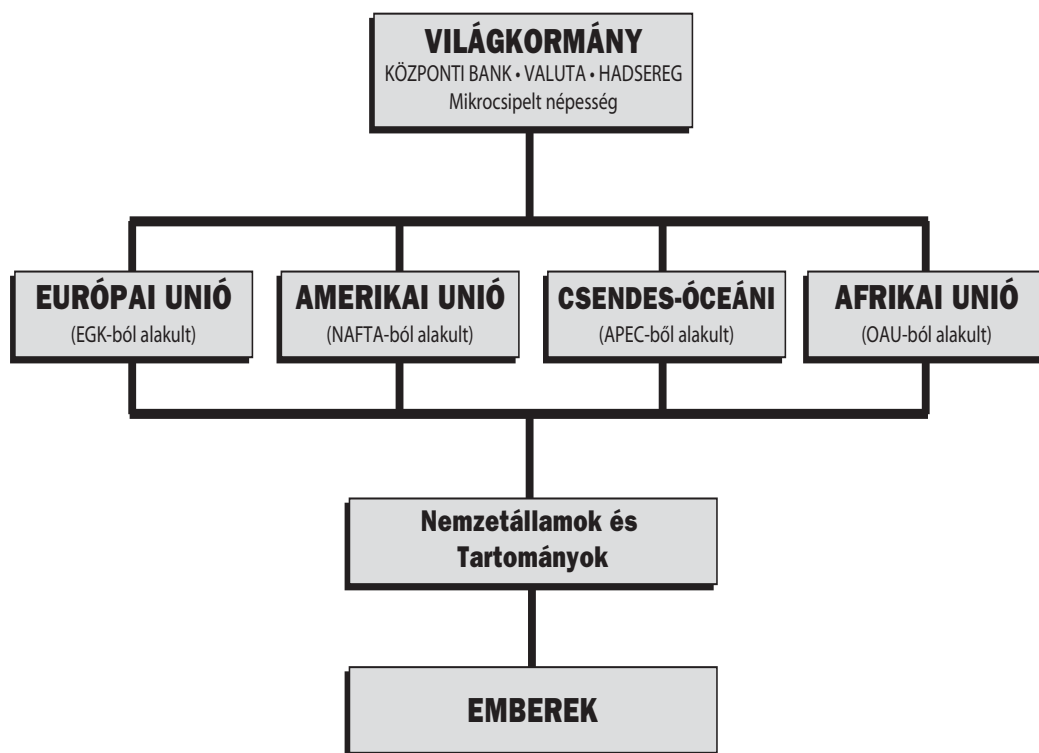
Elmesélem utazásom kezdetét a *Mesék az Időhurokból* című könyvemben. Dióhéjban: egy médiumon keresztül üzenet érkezett, hogy spirituális segítséget kapok, hogy fellebbentsem az emberiséget rabszolgaságban tartó illúziófátylat. Elhelyezik a tudást az elmémbe, más esetekben pedig elvezetnek a tudáshoz – mondta a médium. „Egy ember nem változtathatja meg a világot, de egy ember eljuttathatja az üzenetet sokakhoz, ami meg fogja változtatni a világot.” – mondta. Sok más médium is ugyanerről beszélt nekem. Feltárandó titkok vannak – hatalmas titkok – és el fognak vezetni megismerésükhöz, és ezt bolygó szinten fogom terjeszteni. Egyikük azt mondta: „Fáradtságos keresés nem szükséges. Az út már kijelöltetett, neked csak a jeleket kell követned.” Akkor ez hihetetlenül hangzott, de mily igaznak bizonyult! Ettől kezdve életemben robbanásszerűen megszorodtak az egybeesések és „véletlenek”. Emberek, könyvek, valamint több mint 40 országban szerzett tapasztalataim révén vezettek a tudáshoz, jelek sorát kaptam, még hozzá a megfelelő sorrendben, hogy a leggyorsabban haladhassak. Végigvezettek egy úton, ami az „evilági” manipuláció – a „fizikainak” hitt valóság – megértésével kezdődött, és aztán elvezettek az ebbe behatoló más birodalmakba is, amit a tudósok párhuzamos univerzumoknak neveznek. Az első két fejezetben ezt az információt foglalom össze, mielőtt rátérnék kibontakozó felfedezésem következő bámulatos témájára: kik vagyunk, honnan jöttünk, s mi dolgunk itt?

A 90-es években a láthatatlan irányításnak köszönhető összehangolt „véletlenek” segítségével kezdtem megérteni és hirdetni az emberiséget irányító globális összeesküvés „öt érzékszervi” szintjét, amit a titkos társaságok hálózata, és az Illuminátusokként (Illuminati) ismert egymás között házasodó családok révén vezényelnek. Ezek a családok irányítják a kormányokat, a bankrendszert, a nemzetközi vállalatokat, az olaj-, és gyógyszer kartelleket, a világ médiát, a titkosszolgálatokat, a rendőri erőket, a tudományos kutatást, sőt még azt is, amit az iskolákban és az egyetemeken tanítanak. A társadalom összes alkotórészét és még annyi minden mást végső soron az Illuminátusok családjai irányítanak, még hozzá az egész világra kiterjedő zsarnokságra törő összehangolt ütemtervük szerint. Céljuk a központosított fasiszta állam – a világkormány, a világpénzpenz és a világhadsereg vezetésével –, ami rabszolgasorban tart egy globális számítógép hálózatba kötött, és általa irányított bemikrocipelt népeiséget (2. ábra).

Amikor annak idején először felvettem, hogy ez a terv, kinevettek. Ma már csak a tudatlanok és begyöpösödöttek vihognak. Az orwelli „Nagy Testvér” rémálom napjainkban válik valóra, különösen szeptember 11-óta. Ez nem meglepő, amikor ráébredsz, hogy a támadást ugyanaz az erő tervelte ki, aki most ürügyül használja, hogy ránkényszerítse fasiszta ütemtervét, miszerint majd ők „megmentenek minket” a terrorizmustól (lásd: *Alice Csodaországban és a Világkereskedelmi Központ Katasztrófa* című könyvemet). Világosan láthatjuk az életünk minden területére kiterjedő hatalom és tulajdonjog gyorsan kibontakozó központosítását, ami globalizációként vált ismertté. Ez nem csupán nagy, mohó vállalatokról szól, mint ahogy ezt a „baloldal” el akarja velünk hitetni. A hatalmas vállalatok nem a cél, hanem a célhoz vezető út eszközei. A globális irányítás összehangolt, régóta lefektetett ütemtervének részei, mely irányítás kiterjed az emberi létezés minden területére.

A politikában vannak szuperállamok, mint az Európai Unió, és a kialakuló hasonmásai: az Afrikai Unió, Ázsia Csendes Óceáni Gazdasági Társaság (APEC), és a tervezett „Szabad Kereskedelemi” terület az amerikai kontinensen. Ezek felépítményét úgy alakították ki, hogy összhangban legyenek a leendő diktatúrák alapvető életkörülményeivel – minél központosítottabb a döntéshozatal, annál nagyobb a kisebbség hatalma a többség felett. Egy diktátor legszörnyűbb rémálma a különbözőség, mivel képtelen kézben tartani a döntéshozatal minden egyes pontját. Az egységesség és központosítás alapvetően szükséges a fasizmushoz vagy a kommunizmushoz, vagy bármi másnak nevezett diktatúrához. Ezért látjuk, hogy egyre nagyobb ütemben központosítanak és egységesítenek mindent.

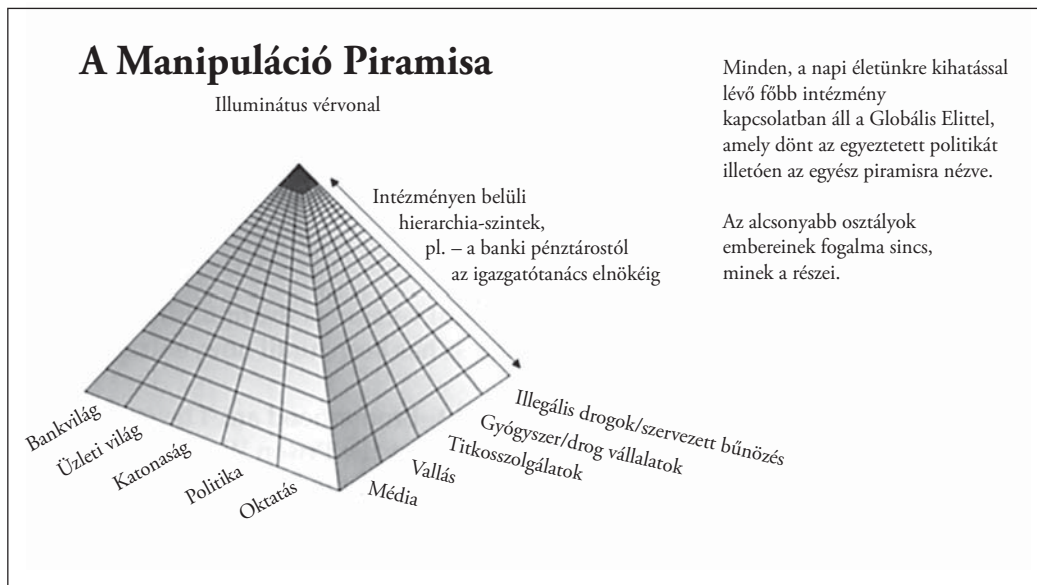
A világkormány a politikai zsarnokság-píramis tervezett csúcsköve. A világhadsereg segítségével rá fogja döntéseit kényszeríteni azokra az országokra is, akik maguk akarnák magukat kormányozni. Ez az oka annak, hogy a nemzeti hadseregek egyre inkább alárendelődnek, és csupán részeivé válnak olyan csoportosulásoknak, mint a NATO és az Egyesült Nemzetek békefenntartó erői. Ez jól példázza, amit én „Totalitárius (a korlátlan hatalom megszerzésére irányuló – *a ford.*) Settenkedésnek” hívok, amikor egymástól függetlennek feltüntetett lépésként haladsz megfontoltan egy régen kitűzött cél felé, ahelyett, hogy egyszerre óriásit változtatnál. Ha túl nagyok a lépések, akkor sok ember észreveszi, mi folyik, és ez nem cél. Tudatlanságunk számukra mennyei öröm. Európában az Európai Gazdasági Közösség, vagy a Közös Piac „szabad kereskedelmi” terület az Európai Unió-ként ismert központosított fasiszta állammá vált, köszönet a „Totalitárius Settenkedés” módszerével ránkényszerített csepegtetett változásoknak, és ugyanez történik mindenhol máshol is (magyarul talán „szalámi taktikának” mondanánk – *a ford.*).

2. ábra: az Illuminátusok globális fasiszta állama. A terv egy világkormány diktatúra, ami magába foglalja a szuperállamok támogatását, mint pl. az Európai Unió. Amit mi most országoknak hívunk, csupán közigazgatási képviseletek lennének, amit a világkormány, a világ központi bank, és a világhadsereg irányít. Ez a felépítés tenné lehetővé a keveseknek, hogy rákényszerítsék akarataukat a bolygó egész népességre.

Az Illuminátusok bábjaikat politikai kulcspozíciókba ültetik, és a politikai sokaságot kitevő többi, csupán tudatlan töltelék. Az értelem sosem volt a politikus alaptulajdonsága, sőt inkább egyenesen hátrány a karrier szempontjából. Tim Collins angol konzervatív országgyűlési képviselőnek egy választója részleteket küldött a Pentagonba szeptember 11-én állítólagosan becsapódó „repülőgép” hivatalos verziójának bakijairól. Mr. Collinsnak felajánlották, hogy nézzen meg egy DVD-t, ami a bizonyítékokat részletesen bemutatja, de ő még azt is visszautasította, hogy belenézzen. Ügyvezető asszisztense levelében azt válaszolta, hogy Mr. Collins „...nem hisz az összeesküvés elméletekben, és felettébb elítélendőnek tartja, hogy az említett DVD alkotói egy ilyen szörnyű tragédiából játékszett farigcsálnak”. Ezt üzenté, anélkül, hogy vette volna a fáradságot a bizonyítékokat megtekinteni. A tény, hogy olyan emberek, mint Tim Collins politikusokká válnak, szörnyű tragédiának tekinthető azok számára, akik önmagukat velük képviseltetik. Amikor országgyűlési vagy kongresszusi képviselők ilyen hozzáállásúak, (és Collins átlagosnak mondható, nem pedig ritkaság), akkor a politikai rendszer manipulációja gyerekjáték. A politika engem mindig Albert Einstein egyik bölcs mondására emlékeztet, miszerint: „A problémákat sosem tudod azzal a tudatosságszinttel megoldani, ami létrehozta őket”.

A bankrendszer és az üzleti élet irányítása már a kisebbség kezében van, és a trend folytatódik. Az európai pénznem, az euró, az Illuminátusok tervének része, miszerint az ösz-

3. ábra: az orosz matrjoska baba diktatúra. A globális társadalom úgy épül fel, mint piramisok a piramisokban, amiket a fő piramis magába zár. A tetején az Illuminátusok családjai manipulálják a globális uralom megszerzésére irányuló ütemtervüket a látszólag független intézmények és szervezetek révén. A „Szabad Társadalmak” csupán egy mítosz, mivel a szemfényvesztés fátyla mögötti Rejtett Kéz ráerőlteti mindenkire ütemtervét.

szes valutát váltsa fel egyetlen valuta, amit a tervezett Világ Központi Bank irányít. Ahogy Mayer Amschel Rothschild az (Illuminátusok) bankár-dinasztia alapítója mondta: „Adjátok nekem egy nemzet fezetőeszköze feletti irányítást, és füttyölök rá, ki hozza törvényeit.” Vidd ezt egy szinttel feljebb, és már meg is van a világdiktatúra terve, amiben ők irányítják a világ fizetőeszközét, és ráadásul ők hozzák a törvényeket is. Az Illuminátusok családjai a titkos társaságok hálózatát és összefonódó, tenyerükből evő, megbízott lótífuti igazgatóik révén irányítják az összes nagyobb bankot és nemzetközi vállalatot. Úgy tűnhet, hogy a főbb igazgatótanácsokban eltérő nevek szerepelnek, de nekik egytől-egyig meg kell felelniük uraiknak, akik odatették őket, és aprólékosan megszabják követendő irányvonalukat. Mint ahogy más könyveimben részleteztem, az öt érzékszervi szinten a világot egy piramisokon belüli piramisokból álló felépítmény irányítja, mint az orosz matrjoska babák, egyik a másikban. E piramisok csúcánál találhatók az Illuminátusok családjai, különösen az összes többi magában foglaló legnagyobb piramison. (3. ábra) Onnan manipulálnak, és kényszerítik a társadalom egészére a globális hatalom-központosítási tervüket. Azoknak, akik a Rendszer különböző területeit kétségbe vonó érdekvédelmi csoportokban tevékenykednek, fel kell ismerniük, hogy ugyanazokkal az Illuminátus-családokkal van dolguk a piramis tetején!

A nemzetközi részvénytársaságaik révén az Illuminátusok irányítják többek között a világ olaj, gáz, elektromos és vízszolgáltatását, az „orvostudományt”, az orvosság (drog) gyártás-kereskedelmet és az élelmiszer-termelést és elosztást. Bankrendszerük irányítja a kormányokat, a kereskedelmet és az embereket, olyan pénz kikölcsönzésével, ami nem létezik, és a nemlétező pénz utáni kamatok beszédével. Amit pénznek hívunk, az csupán egy csekk, átutalás, hitel vagy akár „készpénz” alakjában körbeadott adósság elismervény. Amit pénznek hívunk az nem

4. ábra: a pénz csupán adósság, sőt még a „készpénz” is csak egy „Tartozom Neked” ígéret arra, hogy valamilyenkor a „jövőben” kifizetik. Ott van, mindenki elolvashatja a brit bankjegyeken.

pénz, hanem adósság. A pénzt hitel kibocsátásával hozzák létre – ami egy kölcsön – és nem számít, hogy aztán milyen formában jelenik meg (készpénz, csekk, számlapénz vagy bármi más), ez mindig csak egy újra körforgásba helyezett adósság marad. A hitel „credit” szó latinul annyit jelent, hogy „bízalom” vagy „hit”, és pontosan ez maga a pénz: a hit, hogy valódi. De nem az! Sőt még az adósság is egy illúzió, mivel hogyan lehetsz eladósodva, ha első helyen nem is kapsz semmit? (Lásd: *Pénz mint Adósság* dvd. Keresd a kiadóban! – a kiadó).

Amikor a bank „kölcsönt” nyújt, nem ad kölcsön *semmit*. Kölcsön csak azt adhatom, ami az enyém, már az ügyletet megelőzően létezett, a tulajdonomban volt. A baktisztviselő egyszerűen begépezi a számlára az összeget, amit a bankárok megállapítottak, hogy nagy kegyesen „kölcsön adnak” neked, a házad, az üzleted, a földed jelzálogba helyezése ellenében. Nem hoznak létre pénzt, adósságot hoznak létre a számítógép billentyűinek leütésével, és ettől a pillanattól kezdve, vissza kell fizetned nekik munkád gyömölcseivel megkeresett valódi pénzzel a nem létező „pénzt”, amit „kölcsön adtak” neked, plusz a kamatot! Ha nem teszed, elveszik, kisajátítják a jelzálogként felajánlott tulajdonodat – *a semmi kölcsönadása fejében*. A kormányok hasonló módon vesznek föl „pénzt” kölcsön a magánkézben lévő bankoktól, és az adófizetők felelőssége, hogy a világbankároknak „visszafizessék” a nem létező pénzt, amit az ő nevükben a kormányok „kölcsönöztek”, mely kormányokat ugyanazon erők irányítják, mint akik a bankokat birtokolják. Ha ezt regényben megírnád, azt mondanák, hogy túlságosan elvetted a sulykot ahhoz, hogy hihető legyen, de ez a banki csalás valósága. A brit bankjegyek azt ígérik, hogy kérésre kifizetik az igénylőnek az összeget, ami a bankjegyen írva vagyon, mint érték. (4. ábra) Hogy lehetséges ez? Ha tartozom neked tíz fonttal, és adok neked tíz fontot, akkor annyit adtam neked, mint amennyivel tartoztam, igaz? Igen, ha a tíz fontos bankjegy pénz, mint ahogy ezt feltételezzük. Azonban nem az! Nem más, mint egy adóslévlé, ígéret a fizetésre – *egy adósság*. Ha kölcsön adsz nekem tíz fontot, akkor kölcsön adsz nekem egy adósságot, és mikor visszaadom neked a tíz fontot, akkor visszaadom neked az adósságot. Hogyan fizethetünk valakinek pénzzel, ha valójában nincs is semmiféle pénz?

A feleségem, Pam kapott egy levelet az angliai Hampshire rendőrségtől, amiben azt állították, hogy egy sebességmérő kamera rögzítette, hogy hat mérfölddel meghaladta a megenge-

dett sebességet éjszaka, egy olyan úton, ahol nem volt semmi forgalom. 60 fontot követeltek ezért az emberiség ellen elkövetett büntettért. Írtam egy fickónak a Hampshire rendőrségre, aki a kormány adósságbehajtója, „Ügyintéző, Központi Közlekedési Bíróság Iroda” titulussal. Megkérdeztem, hogyan fizetném ki a „pénzt”, amikor a pénz nem létezik. Nem törvénytelen adósságot adóssággal kifizetni? S ezért hogyan lehetséges kifizetni anélkül, hogy csalást követnénk el? Nem volt hajlandó válaszolni a kérdésekre, akár hányszor is megkérdeztem, egyszerűen azért, mert nem volt rá válasza. A rendőrségi okirat, még azt is sugallta, hogy a „pénzt” hitelkártyával fizessük ki. Megkérdeztem a Hampshire-i rendőrfőnököt is, és a legfelső bíróság elnökét, hogy hogyan lehet ezt kifizetni, mikor a pénz nem létezik, csak adósság. Szóra sem méltattak, mivel más nem tehetek, csak azt, hogy a kérdést figyelmen kívül hagyják. Mégis több milliárd ember éhezik, elveszti otthonát, szegénységben él, sőt a pénztelenség miatt meghalnak évente tízmilliók, miközben ez nem más, mint a számítógép képernyőn megjelenő ámitó számjegyek. A Rotschild család a társaknak szóló 1863-ban, New York-ban kiadott egyik hivatalos közleménye tökéletesen összefoglalta a helyzetet:

„A Rendszert értő kevesek vagy annyira érdekeltek lesznek a haszonban, vagy annyira függnek a vele járó előnyöktől, hogy abból az osztályból nem lesz ellenszegülés, míg másrésztől az óriási előnyöket mentálisan felfogni képtelen emberek zöme... zokszó nélkül fogja viselni terheit, s talán fel sem merül a gyanú benne, hogy a rendszer ártalmas érdekeire nézve.”

Az egész bankrendszer egy megdöbbentő méretű csaláson alapszik, hogy irányítsa, és elnyomja az embereket. Nincs abban semmi rossz, ha van egy pénznek nevezett általános csereeszközünk. Nem erről beszélek. Hanem arról, hogy ha egyszer vannak magán bankjaid, ugyanazok tulajdonában, akik a csereeszközt a semmiből hozzák létre, és ezért kamatot szedhetnek, egy idő után náluk összpontosul a mindenre elcserélhető, mindenki által mohón és elkeseredetten vágyott különleges árucikk, a pénz. Ezzel mindenkit megvásárolhatnak, a politikusokat, a médiát, az oktatást, a kutatást, a rendőrséget, az igazságszolgáltatást is, és így mindenük megvan, amire szükségük van a globális zsarnoksághoz. Hát így állunk, és azért tudták ezt meghonosítani, mert a bankokat irányító családok ugyanazok, akik a bankügyi törvényeket írató és megszavaztató politikusokat is irányítják. Bármily meghökkentően hangozhat elsőre, a bankoknak megengedett, hogy a letétbe helyezett összeg tízszeresét (mára ez a korlát is töredékére zsugorodott a folyamatos lobbizások révén – *a szerk.*) helyezték ki kölcsönként, ezt „részlegesen tartalékolt kölcsönnek” hívjuk. Minden alkalommal, amikor egy fontot vagy dollárt betesz a bankba, feljogosítod a bankot, hogy tíz fontot, vagy dollárt hitelezzen, amivel nem is rendelkezik. Sokan azt hiszik, hogy a bankok letéteseik pénzét kölcsönzik ki, miközben valójában friss levegőt adnak kölcsön: számokat a képernyőn. Ha követed a „pénz” mozgását bankról bankra, csekkekben, és átutalásban stb., azt találod, hogy egyre több és több „pénzt” hoznak létre az eredeti letétedből vagy kölcsönödből, mert mindig, amikor ezt elköltik, és egy másik bankban köt ki, ennek fejében még több hitelt helyeznek ki. A kamat összege, amit a bankok ezen a csaláson keresztül beszedenek, elképesztő. Semmi más nem szab ennek korlátot, csak az, hogy mennyi kölcsönt veszünk föl. A pénz/bankrendszer manipulációja az Illuminátus-családok diktatúrájának egyik leghatékonyabb eszköze, és eladósodásunk megállíthatatlanul növekvő, mindenkit fojtogató mértéke a legjobb példa arra, mennyire átvernek minket.

Az emberek életük végéig sínylődnek gyűlölt munkahelyeken, csakhogy „ki tudja fizetni a lakáshitelt”. De mi ez a lakáshitel? Ez egy adósság, amit a bank kifizet neked, hogy cserébe te még nagyobb adósságot fizess vissza neki. A törvény szerint, azonban nem fizethetsz ki adósságot egy másik adóssággal! És még azt mondják, én vagyok örült! Másik könyveimben megtalálsz a globális banki csalások részletes és rendkívül izgalmas hátterét. Az Illuminátusok banki és vállalati hálózata arra használja kormánybefolyását (irányítását), hogy tönkretegye a kisebb, még nem az Illuminátusok kezében lévő üzleteket, vállalkozásokat, és hogy mindenkinek túlélését az elit családoktól tegye függővé. Miért van az, hogy a kormányok szüntelenül olyan törvényeket fogadnak el, amik a nagyvállalatoknak könnyebbé és jövedelmezőbbé teszik az életet, de nehezebbé és költségesebbé a kisebb vállalkozások számára? Íme a válasz, ami egy egyszerű egyenletrendszer: függőség = irányítás, különbözőség = szabadság. A médiában a hatalom afőlött, hogy mit lássunk, és halljunk, csupán nevetségesen kevés ember kezében van. Úgy tűnhet, hogy a médiában állandóan növekszik a „különbözőség” az egyre több és több televíziós csatornával, azonban az őket és adásaikat irányítók száma folyamatosan csökken. Amikor televíziós riporter/bemondó lettem a 70-es években, elképzelhetetlen volt, hogy az Egyesült Királyság területén a helyi független televízió (ITV) állomásoknak ne egymástól független tulajdonosai legyenek. Az általános vélekedés szerint ez elengedhetetlen volt az elfogulatlan információ szabad áramlásához. Ma azonban egyetlen cég, a Carlton Granada irányítja az összes független televíziót Anglia, Skócia, Wales és Észak-Írország területén. Hamarosan ugyanez lesz a „független” rádiózás sorsa is. Azonban ezzel nincs vége, mivel az Illuminátusok ütemterve teljes média uralmat követel, és így világszerte csökkentették, vagy papírkosárba dobták a média tulajdonjogát korlátozó állami szabályozást.

A brit kormány – az Illuminátusok bábja, Tony Blair vezetése alatt – nagymértékben hozzájárul ehhez, mivel nagyobb külföldi tulajdonrészesedést akar megengedni a médiában, azért, hogy a globális részvénytárságok, mint a Disney és mások bejöhessenek. Az Egyesült Államok Szövetségi Hírközlési Bizottsága, amit Collen Power fia, Michael vezet, folyamatosan a tulajdonjog korlátozásának további enyhítéséért harcol. Ez lehetővé teszi az Illuminátusok néhány vállalatának, hogy a nemzeti és globális médiában hatalmas tulajdonrészt szerezzenek, és lerombolják az adások és nézetek különbözőségének maradványát. Az elképzelés szerint az információforrásokat oly mértékben kézben tartják, hogy az emberek csak az látják, s hallják, ami az Illuminátusok diktatúrájának megfelel. George Orwell pontosan ezt vetítette előre 1984-című könyvében. A Bush családdal szoros kapcsolatban álló Tiszta Adónak hívott média csoport jó példa erre. Felvásárolta az amerikai rádióállomások zömét, és megszabja a „hírek” tartalmát. Detroitban a legfontosabb állomások közül hét van tulajdonában. A 2003-as iraki invázió előtt és alatt, a Tiszta Adó gyűléseket finanszírozott a háború támogatóinak összegyűjtésére, miközben adásaiban nem adott hangot alternatív nézeteknek.

Főbb vállalatok, mint a General Electric irányítják az amerikai televíziós hálózatot, ahonnan a legtöbb amerikai a „hírekről” tudomást szerez. A General Electric tulajdonában van az NBC hálózat, a CNBC, az MSNBC, a Bravo, a Mun2TV, a Sci-Fi csatorna, a Trio, a WNBC New-York, a KNBC Los Angeles, a WMAQ Chicago, a WCAU Philadelphia, a KNTV San Jose/San Francisco, a KXAS Dallas/ Fort Worth, a WRC Washington, a WTVJ Miami, a KNSD San Diego, a WVIT Hartford, a WNCN Raleigh, a WCMH Columbus, a WVTM Birmingham, a WJAR Providence, a KVEA/KWHY Los Angeles, a WNJU New York, a WSCV Miami, a KTMD Houston, a WSNS Chicago, a KXTX Dallas/Fort Worth, a KVDA San Antonio, a KSTS San Jose/ San Francisco, a KDRX Phoenix, a KNSO Fresno,

KMAS Denver, a WNEU Boston/Merrimack, a KHRR Tucson, és a WKAQ Puerto Rico¹. Az Universal Studios is az övék, továbbá az NBC Universal Television Studio és az NBC Universal Television Distribution. Képzeld csak el, mekkora hatalommal ruházta fel ez őket, hogy egy hamis valóságot ültessenek belénk!

Rupert Murdoch média iparmágnás irányítja a televízió és rádióállomások, valamint világszerte az újságok vég nélküli sorát, együtt a Twentieth Century Fox filmstúdióval, könyvkiadókkal, mint a Harper Collins és a Delphi Internet rendszer. Egy Murdoch „tulajdon”, a Fox News az egyik legelfogultabb televíziós propagandaadó, amivel valaha is találkoztam. Vállalati egyesüléseken keresztül, mint a General Electric, a Murdoch News Corporation, a Disney és az AOL-Time Warner irányítják az Illuminátusok Hollywoodot és a zeneipart is. Hiába látsz különböző lemezgyártókat és filmstúdiókat, lényegében ugyanaz a hatalom uralkodik felettük, és dönti el, mit fognak vagy nem fognak és hogyan fognak az emberek látni és hallani. Amikor eljutunk e könyv lényegi mondanivalójához, meg fogod érteni, hogy milyen létfontosságú a média feletti uralom az Illuminátusok ütemterve számára. Sokkal többről van szó, mint hazugságok elhintése és igazságok eltitkolása a világ eseményeiről. Anélkül, hogy az emberekre kényszerítenék, hogy mit lássanak és halljanak, az uralmi felépítmény többi része összeomlana.

A média manipulációja és a hamis tudósítás két kis példája feltárja a nagyobb képet. Egy korábbi BBC újságíró mondta nekem, hogy megkérték, hogy kamerával járja az utcákat, és vegye fel, mit gondolnak az emberek az Anyakirálynőről, amikor 2002-ben 101 évesen meghalt. A riporter azt tapasztalta, hogy a megkérdezettek 99%-a, azt mondta, hogy nem szerette az Anyakirálynőt, és nem izgatja, hogy meghalt. Becsületes újságíróként jelentette az igazat a történetről, de abba a helyzetben találta magát, hogy főnökei keményen megdorgálták. A hivatalos BBC verzió az volt, hogy az „Anyuci királynőt” (aki tényleg egy kiállhatatlan perszóna volt) szereti, és csodálja a nemzet. Az újságíró megkérdezte talpnyaló „feletteseit”, hogy ezzel azt mondják-e neki, hogy hazudnia kellett volna. Válaszuk: „A körülményeket figyelembe véve el kellett volna ferdítened az igazságot!”. Az újságírónőt ez elrettentette, és forgó gyomorral felmondott. Sajnos kevesek olyanok, mint ő, és így az igazságot nap mint nap nem csak hogy elferdítik, hanem kíméletlenül lemeszárolják.

Miközben ezt a könyvet írtam, a legújabb személyes tapasztalatom megmutatta (a sok száz közül az egyik) a média egyedülálló képtelenségét a tények tudósítására, és a közönség minden képzeletet felülmúló naiv hitét abban, amit olvas, lát és hall. Megkeresett egy televíziós program, a *Hírességek Big Brother-ja*, amiben közismert személyek együtt élnek egy „házban” több mint két hétig, és napi 24 órán keresztül filmezik őket. A nézők addig szavaznak a hírességek kilakoltatásáról, amíg egyvalaki marad, a „győztes”. Találkoztam a műsor képviselőivel, hogy lássam, egy ilyen önmagában visszataszító cirkusz vajon nyújt-e lehetőséget számomra olyan információ továbbadására, amit a közönség normális esetben nem hallana. Hamar eldöntöttem, hogy ez nem így van, aztán többet nem is hallottam felőlük, és ők sem rólam. Azonban a rákövetkező két hónapban, az újságok elkezdtek arról irogatni, hogy szerepelni fogok a műsorban. Napról napra ezt ismételtették, és az egyik lap még egy riportert is küldött, hogy kopogjon be a bátyámhoz, meginterjúvolni a megjelenésemről a műsorban. Egy vasárnapi újság azt írta, hogy az utolsó pillanatban valaki mást tettek a helyembe, miközben *be sem hívtak a válogatásra*. Tíz héten keresztül, amíg a történetek keringtek, egyetlen egy újság sem kérdezett meg... *engem!* Bár a tudósítások badarságok voltak, a közönség elhitte. Folyamatosan megállítottak az utcán, és a show-ban való szerepésemről kérdezgettek. A legtöbben elhitték, hogy bizonyára megtörtént, hiszen olvasták az újságban. Rádióműsorok ismételték

5. ábra: a szeptember 11-i támadás egy klasszikus példa a Probléma-Reakció-Megoldás eljárásra. A megoldást már jóval a két torony ledöntése előtt megtervezték. (A részletes háttérinformációt megtalálod az Alice csodaszországban, a Világkereskedelmi Központ katasztrófája, és a Mesék az időhurokból című könyvekben).

jólhangzó hamis történetet, és amikor az emberek felhördülnek, hogy „most már valamit tenni kell!”, előállsz a megoldással arra a problémára, amit az elején te idéztél elő (5. ábra).

Mint ahogy szeptember 11-i események óta tapasztaltuk, ezek a megoldások az orwelli tervet támogatják. Az eljárás az, hogy kergesd az embereket félelembe, akkor a vezetőikhez fognak fordulni, hogy védjék meg őket új törvényekkel, és ezek az új törvényi megszorítások aztán megfelelnek a tervnek az emberiség rabszolgáskorba döntésére. Dr. William Sargant, az Illuminátusok Angliai Tavistock Intézetének egyik pszichiáttere, 1957-ben a „Csata az elméért” című könyvében az alábbi megdöbbentő sorokat írta:

történetet, és elfogadott igazsággá vált, annak ellenére, hogy száz százalékban hamis volt.

Amit épp leírtam, nem más, mint módszer, ahogyan a média eladja percről percre az embereknek a hamis valóságot. *Big Brother* élményem, és a „Anyucikirálynő” történet jelentéktelen példának tűnhet, de ugyanez az elv érvényes háborúk, a politika, az üzleti élet, a pénz-ügy, a tudomány és minden más tudósítására – mint ahogy ezt más könyveimben részletesen leírtam (*Mesék az időhurokból*). Az embereket folyamatosan félrevezetik hozzáértés hiányából, tudatlanságból és szándékos csalásból álló kombinációval. Az talán nem számít, hogy az emberek tévesen elhiszik-e, hogy szerepelni fogok valamilyen szenny televízió show-ban, az viszont igen, hogy elfogadják-e szeptember 11. és a kreált „háború a terror ellen” hivatalos történetét. Aztán ott vannak még a mikrocipek és a megfigyelő kamerák. Egy vörösdiplomára lenne szükség önámitásból, hogy ne vedd észre megfigyelő technológia elképesztő terjeszkedését, bármerre mész. Ezeket a „terrorista merényletekre adandó választintézkedésekkel” igazolták, mely szörnyűségeket pontosan azok az erők vezényelték le, amelyek a mikrocipek és megfigyelő kamerarendszer bevezetése mögött állnak. Ezt az eljárást neveztem el Probléma-Reakció-Megoldásként, amikor titokban létrehozol egy problémát, (mint szeptember 11.), majd előadsz az embereknek az elkövetőkről és a mögöttes okokról egy

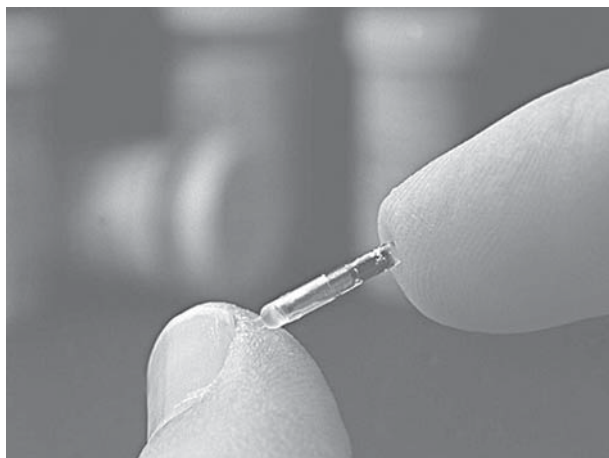
„Az emberekbe különbözőfajta hiedelmeket lehet ültetni, azt követően, hogy agyműködésüket véletlenül vagy szándékosan kiváltott félelem, harag vagy izgatottság megzavarta. Az ilyen zavarok okozta következmények közül a leggyakoribb az ítélőképesség átmeneti hiánya és a nagyfokú befolyásolhatóság. E jelenség különböző csoport-megnyilvánulásait néha a „csordaszellem” alá sorolják, és főként háborúkban, súlyos járványok idején, valamint a közös veszély minden olyan hasonló időszakában tűnik fel, ami növeli a szorongást, és így az egyén és a tömegek befolyásolhatóságát.

„...Azt javasolnám, hogy ne becsüljük alá a félelem kollektív pszichére gyakorolt azon hatását, hogy kiváltja a vágyat, hogy a hatóságok „védjék meg az embereket” attól a félelemtől.”

A szeptember 11-i támadás óta a megfigyelés nagyon elterjedt, hogy „megvédjék” (ellenőrizték) az embereket. Miközben sétálsz a városban, az egyik kamera tart megfigyelés alatt a másik után. Bemész egy áruházba, változatlanul ez a helyzet, akár csak a repülőtereken, vasútállomásokon, sőt még jó néhány taxiban is, ahogy ezt nemrégiben megtapasztaltam. Miközben abban a taxiban ültem, egy kamera rögzítette minden mozdulatom. Ez mily szépen is jelképezi hol tartunk, s már lassan nem számít hová megyünk, mindenhol rajtunk vannak. Ha mobil telefont hordasz magadnál, azt nyomon tudják követni (sőt le is hallgatni a közeliében elhangzott minden szót, még kikapcsolt állapotban is – *a szerk.*), s ugyanez a helyzet az autóban lévő microchipekkel. A hitelkártyád segítségével minden vásárlásodat rögzítik, bárhol is fordulsz meg. Az új bankjegyekbe épített csip is alkalmas nyomonkövetésre (mikrohullámú sütőbe téve tönkretelhető). És az összekapcsolt adatbázisok azt jelentik, hogy a növekvően széleskörű internet használat elterjedésének köszönhetően bármelyik állami szervnek, de sok más nem állami szervnek is, (sőt a hekkereknek is) rendelkezésére áll életed története, kapcsolattrendszered a legeslegbizalmasabb részletekbe menően. S ami felhasználható, azt egy adott pillanatban fel is fogják használni, ne legyenek kétségeid.

Bevezették az írisz-felismerő kamerákat, a hang-felismerő technológiát és hát persze az emberekbe ültetett mikrocsipeket. Mennyire nevettek rajtam, amikor elkezdtem arról beszélni, hogy egy olyan rendszer felé terelnek bennünket, ahol a gyerekeket születésük pillanatában becsipelik. (Mert mit gondolsz, minek erőltetik a kórházbanszületést tűzzel, vassal? Csak nem gondolod komolyan – betekintvén a Rendszer működésébe és működtetőinek céljaiba – hogy a gyermekek vagy az anyák védelmében?) Azt mondták nekem: „Lökött vagy!”. Még mindig hallok a kacagást? Szerintem nem, mivel már elkezdtek a mikrocsipek ültetését az emberekbe. A Totalitárius Settenkedést használták fel az emberek csipekhez szoktatására. Kezdték a háziállatokkal és a jószággal, aztán kiterjedt a ruhákra s más termékekre, végül jött a fő célpont – mi. Mint mindig, az előzetes eseményekkel jól megalapozott félelmeinkre építve hangsúlyozzák a mikrocsip összes állítólagos hasznát, miközben elhallgatják az igazi tervet. Azt mondják, nyomon tudod követni a gyereked, a kórtörténeted elérhető lenne, amikor elgázol egy teherautó, és megszabadulnál azoktól a szörnyű hitelkártyáktól. „Látjátok mennyire törődünk veletek?” Mindent tárolhatna egy bőr alá ültetett csip, sőt még a repülőtéren is soronkívül átjuthatnál – az egyébként szándékosan egyre inkább ellehetetlenítő – ellenőrzéseken, vagy úgy fizethetnél a boltban, hogy még a zsebedbe sem kellene kotorászni. Hát nem éri meg olyannak lenni, mint egy megbélyegzett állat? Látod már az előnyeit?

Egy 2004 áprilisában kezembe került United Press International (UPI) riport szerint a US

6. ábra: rizsszem méretű mikrocchip, amit azért terveztek, hogy az embereket robotokká alakítsák.

vetés támogatói szerint ez a technológia a csippel ellátott hajléktalan férfiak és nők kedvét szegi a bűncselekmények elkövetésétől, miközben megkönnyíti az állami munkásoknak, hogy szociális szolgáltatásokról gondoskodjanak, úgy mint élelem- és orvosságellátás” – vonja le a következtetést a riport. Amikor ezek az emberek próbálkozások beindításáról beszélnek, akkor ez kétértelmű kígyónyelvükön azt jelenti: „Betesszük lábfejünket az ajtónyílásba azáltal, hogy olyan embereket célzunk meg, akiket mások le sem szarnak, és amikor a csipbeültetés az azonosítás elfogadott módjává válik, eljövünk mindannyiunktól.”

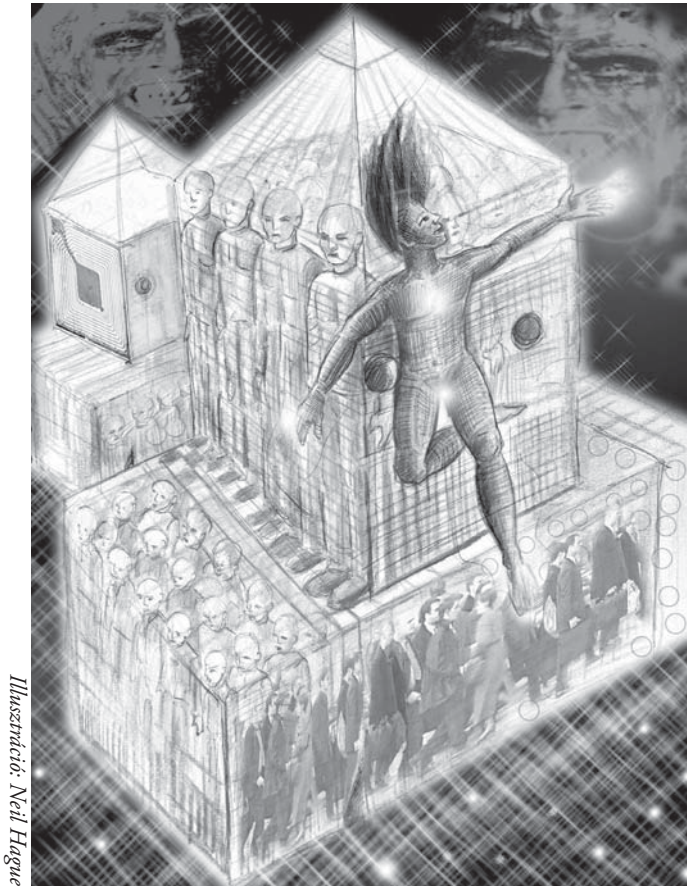
A mindezek mögött álló vállalatok egyike a floridai Applied Digital Solution, akik a rizsszem nagyságú „VeriChip”-et gyártják (6. ábra és a 7. ábra a következő oldalon).

Láttam riportokat a médiában, amelyek szerint az emberi testbe történő csipbeültetés ötlete „nagyon is elméleti” maradt szeptember 11-ig, amikor az Applied Digital Solution egyik technikai vezetője látta a tűzoltókat, akik a szolgálati jelvény számukat a karjukra írták azonosítás céljából, arra az esetre, ha felismerhetetlenné égnének, vagy csapdába esnének. Ez vezetett ahhoz az ötlethez, hogy az emberekbe csipet ültessenek – hangzik az állítás. Micsoda marhaság! A támadásokat jóval megelőzően a *Mátrix gyermekei* című könyvemben már rámutattam erre a cégre, és hogy piacra dobta Digitális Angyalnak hívott csipjét. Dr. Peter Zhou, a technológia mögötti vezető tudós az alábbiakat mondta szeptember 11. előtt:

„A Digitális Angyal egy összekötő lesz közted és az elektromos világ közt. Oltalmazód és védőangyalod szerepét fogja betölteni. Nagy hasznát fogod venni. Az elektromos intelligencia és saját lelkünk hibridjei leszünk.”

Pontosabban az elektronikus intelligencia, saját *agyunk és központi idegrendszerünké*. A mikrocshippelellátott emberek ötletét nem fogadták jól, akik aggódnak a magánélet és a polgári szabadság miatt, ezért a csipbeültetés bevezetését egy időre félretették. Szeptember 11. után azonban az Applied Digital Solutions kihasználta az alkalmat, és az „Emberi Csip = Emberi Biztonság” jelmonddal eladási rekordot döntöttek. Azt állítja, hogy több ezer emberbe ültettek csipet, de a cél valójában az, hogy mindenkit „felcélulázzanak”. A rizsszem méretű csip első felhasználói közt volt a mexikói igazságügy-miniszter, hogy megvédjék, ne-

Department of Health and Human Services (Amerikai Egészségügyi Minisztérium) nyilvánosságra hozott egy próbálkozást, „a nemzet hajléktalanjai jobb megfigyelésére és segítésére”. Figyelj fel a „segít” szó orwelli használatára, ami alatt valójában irányítást értenek. A kísérleti program során – írja a jelentés – a résztvevő városokban élő hajléktalanokba kötelezően beültetnének Rádió Frekvenciás Azonosító (RFID) csipeket, hogy a szociális gondozók és a rendőrség folyamatosan nyomon tudja követni, hogy mikor merre járnak. „A bőralatti azonosító és nyomkö-

Illusztráció: Neil Hague

7. ábra: digitális koncentrációs tábor,- Neil Hague így jelképezi a mikrocsipes világot. Az emberiség szabadságára nézve létfontosságú, hogy az egyének mindenáron visszautasítsák a csip beültetést.

en keresztül más új és fontos iparágak műholdas rendszerüket és annak földi infrastruktúra hálózatát fogják használni a globális üzenetközvetítésekre. Igen, azért, hogy az embereket irányítsák. Ha olvastad az „...és az igazság felszabadít” című könyvem, észreveheted, hogy mindent már rég előre megjósolták. 1994-ben írtam, hogy az emberi mikrocsipeket azzal fogják eladni, hogy ezzel megvédik a gyerekeket, a kórtörténetek az orvosok számára elérhetőek lesznek, s ez egy kényelmesebb és tolvaj-biztosabb megoldás, ezért a hitelkártyát is felváltja. Az Applied Digital Solution már e mindhárom hivatkozást használja marketing közleményeiben. 2004 októberében, az Illuminátusok által irányított Élelmiszer és Orvosság Hivatal (Food and Drug Administration) engedélyt adott a cégnek, hogy piacra dobja a VeriChip-et (e döntés soha nem volt kétséges), és az Amerikai Egészségügyi Minisztérium (US Department of Health and Human Services) bejelentette, hogy 139 millió dollárt adományoz, hogy egy évtizeden belül megvalósulhasson „Bush elnök” elektronikus egészségügyi nyilvántartási terve (mikrocsipelt népesség). Az emberek azért dolgoznak, hogy befizessék az adót, az adókat pedig arra használják, hogy az embereket még inkább bebörtönözzék. Tudatlanságunkban mi fizetjük elnyomatásunk költségeit, ügyes, mi?

hogy elrabolják. A VeriChip mexikói terjesztője, a Solusat nevű cég bevezetett egy gyermekrablás elleni szolgáltatást: becsipelik a gyerekeket. Arról persze nem szólt a fáma, hogy ezeket a „Vericsipkölyköket”, mint ahogy nevezték őket, elektronikusan elrabolják abban a pillanatban, hogy a csip beléjük hatol. Az Applied Digital Solutions azt tervezi, hogy más országokban is bevezeti a Vericsipkölyök rendszert, beleértve az Egyesült Államokat is.

Az ORBCOMM globális műhold távközlési társaság 2004 vége felé honlapján közlé tette, hogy megállapodtak a VeriChip részvénytársasággal, ami az Applied Digital leányvállalata, hogy „műholdas távközlési szolgáltatást nyújtanak az alkalmazáshoz, amit a világ első beültetett rádiófrekvenciás mikrocsip használatára fejlesztettek ki”. Jerry Eisenberg, az ORBCOMM vezérigazgatója azt mondta, hogy a VeriChip-

Nemrég olvastam egy cikket egy barcelóniai nájtklubról, ahol gyorsabb bejutást kényszerítettek azoknak, akik hozzájárulnak a csip beültetéshez. Így hát a keddi éjszaka most nem a hölgyválasz, hanem a „beültetés éjszakája”, amikor a vendégekbe kívánságra csipet ültetnek iszogatás és táncolás közben. Mennyi csipes rendszert vezethetnek be, ami nem is kerül az újságokba?

Tapasztalni fogjuk, hogy a csipeket egyre szélesebb területen és számtalan módon használják és reklámozzák, mivel az Illuminatusok globális államának szüksége van erre a nép teljes irányításához. A brit kormány például, bejelentette azt a tervet, hogy bevezetik a kötelező személyi azonosító kártyát (személyi igazolvány – *a ford.*), azonban ez csupán a Totalitáris Settenkedés egy lépése a népesség becsipelésére. Ugyanez történik az Egyesült Államokban. 1997-ben egy CIA kutató elárulta nekem, hogy a csip jelentősége az elektromos megjelölésnél, azonosításnál és nyomkövetésnél sokkal-sokkal nagyobb. Csupán az egyik dolog, hogy üzenetek érkeznek az embert figyelő csiptől a számítógéphez, azonban sokkal fontosabbak a központi számítógéptől az emberbe ültetett csip felé visszamenő üzenetek. Állítása szerint kommunikálni tudnak a beültetett csipekkel, akár elszigetelt a személy, akár csoportban van, és különböző rezgéseket kiváltó üzeneteket küldenek, amelyek zavarodottságot, fáradtságot, nemi gerjedelmet vagy közönyt, agressziót, depressziót, mániákat, fájdalmat vagy betegségeket képesek kiváltani. A célszemélyt mentálisan és emocionálisan manipulálják, célzottan, egyedileg, sőt meg is tudják ölni. Tehát a csippel képesek az embereket könnyen kezelhetővé, búskomorrá, apatikusá, agresszívvá, szexuálisan aktívvá vagy passzívvá tenni, és kihatnak a gondolkodási folyamataikra úgy, hogy nem tudnak tisztán gondolkodni, vagy a cselekedeteiket a csipen keresztül kapott információk – melyeket saját gondolataiknak, vagy belső hangjuknak hisznek – befolyásolják. Íme az emberiség mikrocsip beültetésének igazi célja. Hogy tetszik?

A Rendszer szándéka, hogy túlélő üzemmódban tartsanak bennünket, ami azt jelenti, hogy mindig a holnapban éljünk, ahelyett hogy a Mostot, a jelen pillanatot élnénk meg. Mint ahogy John Lennon írta: „Az élet az, ami történik veled, mialatt újabb tervekkel vagy elfoglalva.” Amikor elmerülünk a napi túlélés részleteiben, vagy a „siker” hajhászásra összpontosítunk, akkor nem nézünk fel, hogy meglássuk a Rendszer egészét, észrevegyük a minket rabszolgasorba taszító játékot. Egy 1986-ban napvilágra került dokumentum, briliánsan ismerteti a működő technikákat abban, amit mi „társadalomnak” hívunk. *Csendes fegyverek egy halk háborúhoz* volt a dokumentum neve, és jelentések szerint egy másik verzióját is látták egyesek az Amerikai Tengerészeti Hírszerzés kezében 1969-ben. A birtokomba került dokumentum konkrétan egy használtan vásárolt IBM fénymásoló belsejéből került elő Amerikában. E hosszú és részletes irat oly irányelvet vázol fel, amit legalább az ötvenes évek óta alkalmaznak. Kimondja, hogy a „Halk Háborút... a nemzetközi elit egy 1954-ben tartott találkozóján jelentette be. Az Illuminatusok egyik nagyon jelentős szervezete, amit Bilderberg Csoportnak hívnak, először 1954-ben találkozott (lásd „...és az igazság felszabadít”), és a globális politika, bankügy, üzleti élet, hadsereg, hírszerző ügynökségek stb. elitje alkotja. A háttér azonban kevésbé fontos, mint a tartalom, mert ez összefoglalja az emberi psziché ellen irányuló halk háborút:

Tapasztalat bizonyítja, hogy egy csendes fegyver és a köznép feletti irányítás biztosításának legegyszerűbb módszere, hogy egyrészt tartsuk a közembereket képzetlennek és tudatlanak a Rendszer alapelveit illetően, másrészt tartsuk őket zűrzavarban, zűllöttségben, és lekössük figyelmüket olyan ügyekkel, amelyeknek nincs valós fontosságuk.

Ezt így érzük el:

- 1.) kikapcsoljuk elméjüket, mentális tevékenységüket szándékosan használhatatlanná téve alacsony minőségű közoktatási program bevezetésével a matematika, rendszertervezés és a közgazdaságtan tanításában, valamint akadályozzuk a műszaki alkotókészség kialakulását;
- 2.) lekötjük érzelmeiket növelve élvhajhászásukat és belemerülésüket az érzelmi és fizikai tevékenységekbe az alábbiak révén:
 - a.) *lankadatlan érzelmi inzultálás és támadás (szellemi és érzelmi erőszak) a médiákban – legfőképpen a tévében és az újságokban – bemutatott szex, erőszak és háborúk állandó keresztműzébe tartva őket;*
 - b.) *megadjuk nekik, amire vágnak, túlzott mértékben – gyorsétel az elmének – és megvonjuk tőlük mindazt, amire tényleg szükségük van;*
 - c.) *folyamatosan újraírjuk a történelmet és a törvényeket, és egy valóságtól zavarba ejtően eltérő teremtet világnak tesszük ki a köznépet, ily módon elérjük, hogy személyes szükségleteik kielégítése helyett gondosan koholt külső problémák töltsek ki gondolataikat.*

Ezek eleve megakadályozzák, hogy érdeklődjenek a társadalmat automatikusan működtető technológia csendes fegyverei iránt, még inkább hogy felfedezzék azokat. Az általános szabály az, hogy nyereségünk záloga a zűrzavar – minél nagyobb a zűrzavar, annál nagyobb a nyereség. Ezért hát a legjobb megközelítés, hogy problémákat hozunk létre, majd megoldásokat ajánlunk fel.

Összegezve:

Média: a felnőtt népesség figyelmét tereld el a valós társadalmi problémákról, és olyan kérdésekkel ejtsd rabul, amelyeknek nincs valódi jelentősége.

Iskolák: tartsd a fiatalságot tudatlanságban a valódi matematika, a valódi közgazdaság, a valódi törvények és valódi történelem területén.

Szórakozás: a köznép szórakoztatása maradjon a hatodik osztályosok szintje alatt.

Munka: tartsd az embereket elfoglalva, elfoglalva, elfoglalva, ne maradjon idejük gondolkodni, vissza a tanyára a többi állat közé.

A dokumentum szerint a „Halk Háború”:

Nem lövedékkel, hanem szituációkkal ostromol, amelyeket adatfeldolgozás hajt puska- kapor szemcsék helyett, amelyek számítógépből pattannak elő ágyúk helyett, amiket programozók működtetnek mesterlövészek helyett, bankmágnások parancsnoksága alatt tábornokok helyett. Nem kelt nyilvánvaló zajt, nem okoz látható fizikai sérülést, s nem avatkozik bele nyilvánvalóan senki napi társadalmi életébe.

Mégis kétségtelen „zajt” kelt, kétségtelen fizikai és mentális sérüléseket okoz, és kétségtelenül beleavatkozik mindennapi életünkbe, mármint kétségtelenül egy gyakorlott megfigyelő számára, aki tudja, mit kell keresni. A köznép képtelen felfogni e fegyvert, ezért képtelen elhinni, hogy fegyverrel támadják, és térdre kényszerítik.

A köznép ösztönösen érzi, hogy valami nincs rendben, azonban a csendes fegyver technikai természetének köszönhetően képtelen értelmesen kifejezni érzéseit, vagy ésszerű módon kezelni a problémát. Ezért az emberek nem tudják, hogyan kiáltsanak segítségért, s nem tudják, hogyan társuljanak másokkal, hogy meg tudják magukat védeni a fegyver ellen.

Amikor egy csendes fegyvert fokozatosan vetnek be, a köznép alkalmazkodik hozzá/megszokja jelenlétét, és megtanulja eltűnni, hogy beleavatkozik az emberek életébe, mindaddig, amíg a nyomás (pszichológiai és gazdasági) túl nagy nem lesz, és az emberek össze nem roppannak. Ezért a csendes fegyver egyfajta biológiai fegyver. A társadalom egyedeinek életerejét, szabad választását és mozgási képességét roppantja össze, olymódon, hogy használói tudják, értik, manipulálják és megtámadják az emberek természeti és társadalmi energiáinak forrásait, és hogy tudják, értik, manipulálják és megtámadják az emberek fizikai, mentális, érzelmi erősségeit és gyengeségeit.

Ráímersz erre a a társadalomra? Természetesen, hiszen benne élünk. A csalás mértéke rendkívüli – egészen a nevedig terjed. Észrevetted, ha kapsz egy, a kormánytól, a törvénnyel vagy bármilyen pénzügyi dologgal kapcsolatos levelet, ideértve az adózást is, a nevedet mindig csupa nagybetűvel írják, mint pl. DAVID ICKE? *Ez azért van, mert a nagybetűvel írt név nem te vagy.* Az egy jogi személy/cég, amit születésedkor a kormány a kincstár révén létrehoz. (Az alapító okirat a Születési Anyakönyvi Kivonat. Ennek eredetijét bemutatva a Nemzeti Bankban, a kormány nagyszámú kölcsönhöz jut, aminek garanciája, a jövőbeli adófizető adója, aminek behajtására a kormány elkötelezi magát. Ezért szorgalmazza az állam a gyerekszületést.) Minden alkalommal, amikor egy gyerek megszületik, létrehoznak egy jogi személyt/céget, ami az ő nevét használja csupa nagybetűvel. Ezt azért teszik így, mert a kormányok jogi személyek/cégek, és ők a kereskedelmi jog – a szerződések jogrendszere – alatt működnek. A kormányok által hatályba léptetett törvények csupán jogi személyekre vonatkoznak, nem az élő, lélegző, hús és vér szuverén-szabad nőkre és férfiakra, akik nagy kezdetűvel majd kisbetűvel, vagy teljesen kisbetűvel írják nevüket, mint pl. David Icke, vagy david icke. Az élő, lélegző, szuverén férfiak és nők maximum az eseti (szárazföldi) jog, és semmiképpen sem a (tengeri) kereskedelmi jog hatálya alá esnek, amit a kormányok vezettek be a törvényhozás révén.

A kereskedelmi jog használatával sokkal könnyebb bevezetni egy „választott” diktatúrát (ezt nevezzük demokráciának), mert az eseti joggal ellentétben, nem vonatkoznak rád az évszázadokon át felépített precedensek (későbbi hasonló esetekben példának, mintának vehető eset – *idegen szavak szótára*). A törvényjavaslat elfogadásához egyszerűen meg kell szerezned a szavazatok többségét a Parlamentben vagy a Kongresszusban, vagy rávenni az Egyesült Államok elnökét, hogy aláírjon egy a dokumentumot, és az törvényerőre emelkedik. Amit még meg kell tenned – nem nehéz –, hogy eltitkold az emberek elől, hogy a csupa nagybetűvel írt név nem őket takarja. Akkor megfizetik neked az adókat, alávetik magukat az igazságszolgáltatásodnak és az életük minden területét érintő irányításodnak amiatt, hogy tudatlanságukban kezességet vállalnak a jogi személyért – DAVID ICKE –, akinek létezéséről nem is tudnak. Lehet hogy észrevetted, hogy az Egyesült Államok nemzeti lobogójának mindig aranyozott rojtozott szegélye, paszománya van, amikor a bíróságon vagy szövetségi épületre kitűzik, valamint ezt láthatod az Egyesült Államok hadseregének egyenruháján is. Ez azért van, mert a Zászlók Nemzetközi Törvénye szerint az arany paszomány, rojtozott szegély a kereskedelmi

jog hatályát jelzi, amit úgy is ismerünk, mint Brit Tengeri Jog, valamint az Egyesült Államokban az Egységes Kereskedelmi Törvénykönyv (Uniform Commercial Code – UCC). Az amerikaiak azt hiszik, kormányuk és jogrendszerük valamilyen módon kapcsolódik az Alkotmányhoz, de ez súlyos tévedés. Az Egyesült Államok, épp úgy, mint Anglia, vagy bármelyik másik ország, a kereskedelmi jog hatálya alatt működik azért, hogy ezzel legyőzzék az esetjog akadályozó és egyensúlyt biztosító eszközeit. Ez egy újabb nagyszabású csalás.

Amikor Pam megkapta a gyorshajtásért a büntetést a Hampshire rendőrségtől, a nevét a levélen csupa nagybetűkkel írták. Másképp nem írhatták volna, mert akkor a közlekedési törvényüket nem alkalmazhatnák, mivel az egy kereskedelmi törvény, ami csak jogi személyekre érvényes. Írtam a rendőrségnek, hogy felhívjam a figyelmüket, hogy a bűnvádi eljárással fenyegetést egy jogi személynek küldték, s nem egy élő, nevét kisbetűvel író, lélegző szuverén nőnek, aki ugyanazt a nevet használja. Megkérdeztem, hogy egy jogi személy hogyan vezethet egy autót, és felszólítottam őket, hogy bizonyítsák fennhatóságukat egy élő nő felett a kereskedelmi jog értelmében. Csupán azt válaszolták, hogy a törvényt a kormány fogadta el és erről nincs tovább mit beszélni.

A gyorsajtási osztály adósságbehajtó részlegének vezetője azt mondta, hogy a jól olvashatóság kedvéért írják a neveket csupa nagybetűkkel. Vagy hogy még pontosabbak legyünk azt mondta, hogy ezt tanították neki, mint okot. Ismét a részegységekre osztott piramisoknál vagyunk. A „fogaskerék”, aki a rendszert erősíti, nincs tudatában annak, hogy minek a része, és hamis magyarázatokat kap arra, hogy mit miért kell épp így vagy úgy tennie. Ez a fickó legalább megmondta, hogy ezt tanították neki. Mindenki más, akit a Rendszerben megkérdeztem a nagybetűk használatáról, erről még sosem gondolkozott el. Beszéltem törvényszéki hivatalnokokkal, ügyvédekkel, pénzügyi emberekkel, és azt mondták, hogy fogalmuk sincs, miért kell mindig nagybetűkkel írni a neveket. Az egyik törvényszéki hivatalnok azt mondta: „talán egyszerűen csak így épül fel a Rendszer.” Igen, ez így van, azonban ennek semmi köze az olvashatósághoz. Azért van, mert a kereskedelmi jog csupán a jogi személyekre vonatkozik, és ezért nagybetűs neveket kell használniuk, mert a kormányok jogi személyek. Írtam a hampshire-i rendőrségre a fickónak, hogy megmondjam, ha tényleg az olvashatóság volt az egyetlen ok, amiért a nevet csupa nagybetűvel írták, akkor legyen kedves ismét elküldeni a bűnvádi eljárással fenyegetést úgy, hogy Pam nevét kisbetűkkel írják. Végére is nem lesz probléma az olvashatósággal, mivel mi mind tudjuk, hogy kik vagyunk. Visszautasította. Hát persze. A Rendszer nem teszi számára lehetővé, és ha még meg is próbálta volna leírni kisbetűkkel a nevet, a rendőrségi számítógépes rendszer átjavította volna nagybetűkre. Így mértékű a csalás, hogy az embereket bíróság elé állítják olyan törvények alapján, amik nem is vonatkoznak rájuk, ráadásul pénzbírságot rónak ki rájuk, miközben a pénz nem is létezik. Meghökkentő, de igaz.

Ami itt körvonalaztam, részletesen, források megjelölésével és még annyi minden más, a többi könyveimben megtalálható, pl. „... és az igazság felszabadít” „A legnagyobb titok” „Történetek az Időhurokból”. De csak állj meg egy pillanatra a napi túlélésért folytatott robotban, emeld föl a fejed, nézz körül, és láthatod, hogy mi történik, mielőtt megismered a távlati titkos terv eléréséhez használt ütemtervet és technikákat. A világ nyitott könyvvé válik számodra, amint megérted a játékot. Ennyit a globális diktatúráról, ami már eddig megvalósult. Az Illuminátusok családjai irányítják a pénzt (adósságot) a zsebedben vagy a bankodban, ők irányítják a vállalatokat, akik az élelmiszer, ital s az áram túlnyomó többségét nyújtják számodra, beleértve az üzemanyagot a kocsidba, ők irányítják az orvosságokat, amit beszedsz, az orvo-

sokat, akikhez fordulsz, megszabják, mit tanítsanak az iskolákban, főiskolákon, egyetemeken. A finanszírozási rendszer révén ők irányítják a tudományos kutatásokat, sőt a kormányt is, ami olyan törvényeket helyez hatályba, amelyek megfelelnek a céljaiknak, és aláássák, vagy egyenesen tönkreteszik az ellenszegülést. Néhány év van még 2012-ig, s úgy tűnik ez egy fontos dátum számukra. Mihelyst magukénak tudhatják a globális kormánystruktúrát, és különösen amikor az emberek tömegeibe csipet ültetnek, oly mértékű rémület és betegségözön közt hullik le a lepel fasiszta diktatúrájukról, amit jelenleg csak kevesen tudnának elképzelni. *Azonban ennek nem kell bekövetkeznie.* Sorsunkat saját kezünkben tartjuk, amennyiben képesek vagyunk megragadni.

A titkos terv rávilágít társadalmunk végtelen szűkülésére. Az emberek kérdezzétek, hogy a dolgokat miért így vagy úgy teszik, mikor nyilvánvalóan vannak jobb lehetőségek is. Nem veszik észre, hogy a hatalmi struktúra nem azért van a helyén, hogy a népesség számára jobban vagy hatékonyabban végezzék a dolgukat. Azért hozták létre, és működtetik, hogy az Illuminátusok tervét szolgálja az emberiség rabszolga sorba taszítására. Tehát, ahogy az író, Michael Ellner mondta:

„Csak nézz ránk. Minden saját maga fonákja, minden a feje tetején áll. Az orvosok lerombolják az egészséget, az ügyvédek lerombolják az igazságszolgáltatást, az egyetemek lerombolják a tudást, a kormányok lerombolják a szabadságot, a média lerombolja a tájékoztatást, és a vallások lerombolják a szellemiséget.”

Hogy miért? Mert erre *szánták* őket.

Forrás

1 Columbia Journalism Review: <http://www.cjr.org/tools/owners/>

Második fejezet

A fátylon túl

„Valahányszor az emberek egyetértenek velem, mindig rámtör az érzés, hogy bizonyosan tévedek.”

Oscar Wilde

A hogy követtem a globális összeesküvés rendkívüli méreteit és mélységeit feltáró szálat, hamarosan világossá vált előttem, hogy még ez is csak a teljes történet egyik szintje. A kései 90-es évektől fogva az életemet formáló véletlen egybeesések elvezettek az öt érzékszerven túli tudás és tudatosság területére. E más dimenziók vagy valóságok természetének megértése alapvetőnek mutatkozott az Illuminátusok mögötti erő beazonosításához.

Minden, amit Teremtésnek nevezünk, valójában különböző frekvenciákon rezonáló energia. Minél alacsonyabb frekvencián rezeg az energia, annál sűrűbbnek tűnik (mint egy fal), minél magasabban rezeg, egyre kevésbé és kevésbé tűnik sűrűnek és szilárdnak, egészen odáig, amikor oly gyorsan rezeg, hogy elhagyja az öt érzékszervünk számára érzékelhető frekvenciatartományt. Amit anyagnak nevezünk, az egy lassú rezgésre rezonáló energia. Albert Einstein 1905-ben megfogalmazott híres egyenlete, az $E=mc^2$ világosan kimondja, hogy a tömeg, vagyis az anyag nem más, mint az energia igen besűrűsödött alakja, és a „besűrűsödött” tényleg a legtalálhatóbb kifejezés erre. Ugyanis, ha egy kilogramm cukrot vagy vizet teljesen energiává alakítanál, az megállás nélkül képes lenne hajtani egy autót kb. százezer évig. A valóság más dimenziói – amit néhányan szellemvilágnak hívnak – valójában csak túlságosan gyorsan rezegő világok ahhoz, hogy láthassuk őket.

Manapság már könnyebb dolgunk van, amikor a többszörös valóságokra hivatkozunk, mert sok tudós is kezd felzárkózni a misztikusokhoz, médiumokhoz és másokhoz, akik mindig arról beszéltek, hogy ez a „fizikai” világ valójában csupán az egyik valóság a Végtelen Tudatosságon belül. Ezek a tudósok azt mondanák a többi valóságra, hogy párhuzamos univerzumok és egy egyedüli egyesített energiamező részei. Az atom „fizikai” világán túli valóságot kutató kvantumfizika alapvetően ugyanazt mondja ki, amit a misztikusok vagy a hozzám hasonló emberek, akik a létezés mienkébe behatoló különböző dimenzióiról és frekvenciáiról beszélnek. A spiritualitás és az igazi tudomány – nyitott elméjű és nyitott szívű alakjában – lényegében egy. A tudatlanság, arrogancia és dogmák rabságában vergődő „hivatalos” tudomány és „hivatalos” vallás hozták létre a látszólagos szakadékot. Az egyik nem tudományos, a másik nem spirituális. Mindkettő csak ugyanazon hazugság pólusai. E könyvben írottak nem okoznak problémát egy elfogulatlan kvantumfizikus számára, de egy begyepesedett, maradi tudós vadul forgatná szemeit a megfogalmazottak hallatán. Óriási úr tátong az álláspontok között még az úgynevezett tudományos világban is. De a tudományos „tények” hivatalos „biztonságos” verziói uralják az akadémikus tankönyveket és az egyetemi előadótermeket, mert ezek illenek legjobban az emberiség irányításának titkos tervébe.

A hatalmi felépítmény el akarja hitetni velünk, hogy csupán egy bölcsőtől a sírig botladozó test vagyunk, és azt hívják „életnek”, ami eközben történik velünk a futószalagon. A társadalomban hivatalosan mindössze csak aközött választhatunk: abban hiszünk, hogy ezen életciklus végén egyszerűen csak megszűnünk létezni, vagy ki leszünk szolgáltatva valami diktatórikus Istennek, aki annyira szeret, hogy képes akár a Pokol tüze is vetni minket örökre, ha nem hajtunk fejet, és hullunk térdre előtte elég gyorsan. Kora gyerekkoromtól fogva visszautasítottam mindkét nézetet. Egyformán nevetségesnek tűntek, és csak 1990 után – megkezdve tudatos utazásomat – leltem számomra értelmes válaszokra. Rájöttem – vagy inkább visszaemlékeztem –, hogy amit Teremtésnek hívunk, az ugyanazon téren osztozó végtelenül sok frekvenciából és dimenzióból áll. Olyanok, mint a teredbe adásukat sugárzó tévé vagy rádióállomások. Ott vannak ezek az adások körülötted és a testedben, de nem lépnek tudatosan kölcsönhatásba veled vagy egymással, egyszerűen csak azért, mert különböző frekvencián rezegnek. Csak amikor a frekvenciák nagyon közeliek, akkor lépnek kölcsönhatásba. Ha beállítasz egy vevőt az „A” adóra, akkor azt fogod hallani. Nem hallhatod a többi adót, mert a vevődet nem arra a frekvenciára hangoltad, de ettől azok még léteznek, és mások talán éppen azt hallgatják. Vevődet átállítva a „B” adóra azt fogod hallani, de ettől még az „A” adó nem tűnt el. Tovább létezik, és sugározza adását, csak egyszerűen nem hallod többé. Ezen egyszerű alapelvek írják le a létezés természetét a saját és a többi kapcsolódó dimenzióban. E különböző „világok” ugyanazon a téren osztozhatnak, mert különböző frekvencián rezegnek.

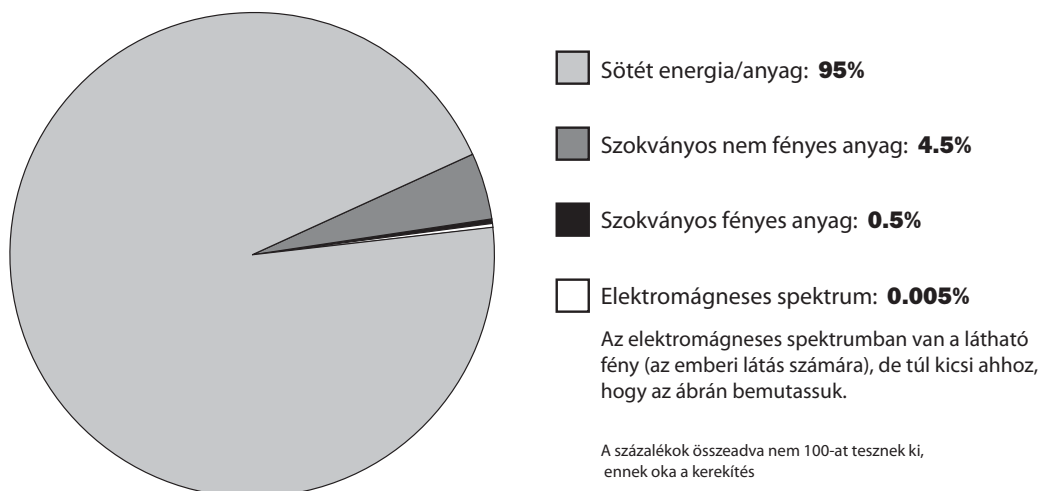
Amikor nem sokkal a fogantatás után tudatosságunk belép egy „fizikai” testbe, bezáródik és ráhangolódik erre a frekvenciatartományra. Így amikor az újszülöttek megszületnek, akkor ezt a „világot” látják és nem egy másikat. Lehetséges azonban ráhangolódni egyik elsődleges valóságra, s közben tudatában lenni másik dimenzióknak is, a hatodik érzéknek nevezett lelki-látás, hallás vagy intuíció révén. A médiumok ráhangolják tudatosságukat más frekvenciákra, és elérnek egy csatornát, hogy onnan más információt hozzanak le. Ezek némelyike lehet fantasztikusan előrehaladott, de teljes zagyvaság is. Ez a kommunikátortól és a „csatorna” vagy médium minőségétől függ. Számtalan történet szól mások által nem átott dolgokat látó csecsemőkről, vagy olyan kisgyerekekről, akiknek különös „barátaik” – szellemi lények – vannak, akik látogatják őket. Fialat gyerekek különösen nyitottak erre, mert a médiumi képességek teljes skálájával érkeznek, mielőtt tudatlan szüleik, a gyermekpszichológusok és az „oktatás” le nem kussoltatja őket. Ilyen körülmények közt a gyerekek hamar megtanulják, hogy kevesebb zúrral jár kikapcsolni interdimenzionális képességeiket, mintsem használni azokat – ezt diktálja a túlélés.

Az Illuminátusok hatalmi struktúrája azt akarja, hogy a népesség kizárólag csak az öt érzékszerv világát fogja fel, és társadalmaink majdnem teljes mértékben arra irányulnak, hogy látó, halló, ízlelő, érintő és szagló érzékszerveinket elbűvöljék. Az emberek sokkal könnyebben átverhetők és irányíthatók elvágyva az információ, az intuíció és inspiráció magasabb forrásaitól. E motiváció állt az „ez a világ van és kész” típusú tudomány/vallás létrehozása mögött, ami napjainkig kizárólagosan uralja iskoláinkat és egyetemeinket. A főbb vallásokat ugyancsak e világ falai védelmére használták, azzal, hogy mindenkit, aki képes volt kommunikálni más dimenziókkal, az Ördög szolgájának bélyegeztek. A Szent Inkvizíció százazreket mészárolt le csupán azért, mert interdimenzionális adottságokkal rendelkeztek. Ha azt mondod, hogy „hangokat hallasz” vagy „szellemeket látsz”, akkor elítélnék (paranoid skizofrénia) és gúny tárgyává tesznek, sőt elmeegógyintézetbe zárnak, míg ha azt mondod, hogy maga a keresztény Isten „van vonalban”, vagy a Szűzanya jelent meg neked, akkor rögtön szentélyt akarnak építeni köréd. A különbség csak annyi, hogy az egyik megkérdőjelezi a hivatalos hitrendszert, a másik eladja azt.

Az állatok nem tapasztalják meg ezt a lekapcsolási folyamatot, nem néznek tévét, és nem járnak iskolába vagy egyetemre, ezért megőrzik képességeiket, hogy túllássanak az emberi érzékelés frekvenciáin. Gyakran megfigyelheted, hogy a macskák reagálnak valamire, ami csak „üres térnek” tűnik. „Mi baja a macskának?” – kérdezik ilyenkor. Semmi baja sincs. A macska egyszerűen csak lát olyasmit, ami túl van az öt emberi érzékszerv érzékelési tartományán. Olyan történeteket is ismerünk, amikor kutyák nem mennek be egyes házakba, amelyekről az a hír járja, hogy kísértet járja őket. Az emberek ilyenkor nem látnak, vagy érzékelnek semmit, de az állatok igen, mert használják természetes érzékeiket, amelyeket a legtöbb emberben már rég sikeresen lezárt a társadalom egyesített erőfeszítése. Összehasonlítva, alig néhány állat pusztult el a 2004-ben Ázsiát sújto tömeghalált okozó szökőárban, mert képesek voltak előre megérezni a veszély rezgéseit. H.D. Ratnayake, a Sri Lanka-i Wildlife Department (Vadgazdálkodási Minisztérium) megbízott igazgatója közölte: „egyetlen elefánt sem pusztult el, de még egy nyúl sem. Úgy vélem, az állatok megérik a katasztrófákat, rendelkeznek egyfajta hatodik érzékkel, megérik, mi fog történni”. Igen, ők tudják, viszont ezt a képességet körültre tekintően elnyomják az emberekben. 1990-es öntudatra ébredésemet követően elkezdtem visszanyerni azon képességeim némelyikét, amelyek ott szunnyadnak minden emberben, amíg be nem indulnak, és azóta ezek a képességek egyre inkább kibontakoznak bennem. Nem tudod honnan tudsz dolgokat, egyszerűen csak tudod. Ez nem egy pökhendi kijelentés, ami arról szól: „én tudok mindent, de te nem, bi-bi-bíí!”, és nem is kérsz senkit, hogy elhiggye, amit tudsz. Ez egy elmén, gondolon vagy érzelmen túli állapot. Egyszerűen csak valahonnan nagyon mélyből fakadóan tudod. Amikor rátapintok a tudásra, az igazságra, akkor még a testem is berezonál egy bizonyos módon. Voltak gondolataim dolgokról, amik később helytelennek bizonyultak, de a gondolkodás sokkal alacsonyabb rendű érzékelés, mint ahogy látni fogjuk. A belső tudás és az ezt jelző testi érzés még sohasem hagyott cserben, és ez felbecsülhetetlen értéknek bizonyult, amikor ösvényt vágtam magamnak a félinformáció (amikor igaznak hiszed, de valójában nem az) és a tudatos félrevezetés (amikor azt hazudják neked, hogy úgy van) dzsungelében. Ez a dzsungel fojtogatón körbevett minden oldalról, miközben megpróbáltam felfedni a hivatalos nyilatkozatok és tévé hírek fátyla mögött valójában zajló igazságot.

Kezdték rájönni, hogy az összeesküvés sokkal nagyobb léptékű, mint néhány család szövetsége a globális uralom megszerzésére. Találkoztam sok ember osztotta meg velem tudását és tapasztalatait a „másik világgal” való kapcsolatáról. Kitisztult előttem, hogy az Illuminátusok „emberi” hálózata csak egy többdimenziós összeesküvés egyik szintje. A nyúl ürege sokkal mélyebb, mint azt bármely összeesküvéselemélet szerző gondolná, vagy kész lenne ki nyomozni. A manipuláció „emberi” Illuminátusokon túli következő szintje magában foglal a frekvencia spektrumon a miénkéhez nagyon közeli másik dimenzióból vagy birodalomból származó lényeket. Ezt úgy képzelheted el, mint két rádióállomást, amelyek elég közel vannak egymáshoz ahhoz, hogy kölcsönhatásba lépjenek egymással. Ezek a lények sokféle alakot öltenek, de úgy tűnik, alapjában véve hüllő formájúak. Emberek százaival találkoztam, több mint 40 országból, akik állításuk szerint látták ezeket a másik dimenzióbéli teremtményeket, és legtöbbjük hüllőként írta le őket. Kiemelném, hogy a világ számos részéről származó számos folklór könyvben és ősi beszámolóban is olvashatunk hasonló hüllőszerű lényekről, mint amelyeket ezek az emberek napjainkban is látnak. Credo Mutwa, a zulu sámán Chitauriknak – „a Kigyó gyermekeinek” vagy „a Piton gyermekeinek” – nevezi őket, és hosszasan beszél róluk a *Bridge of Love* sorozatban megjelent *Hüllő terv* című DVD-n.

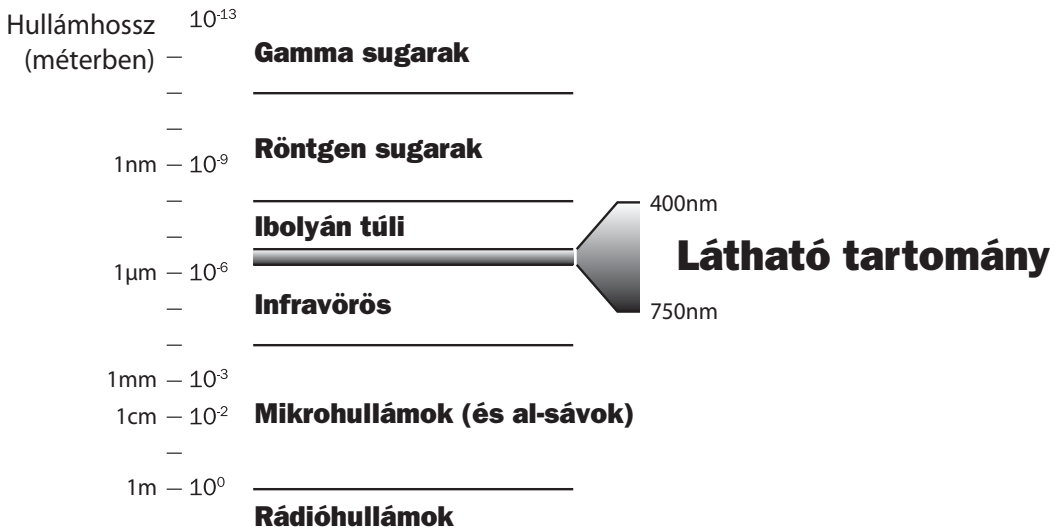
Ősi és modern beszámolók folyamatosan említést tesznek e lények emberi és hüllő forma

8. ábra: az emberi látás a Világmindenségben becsülten létező anyag/energia majdhogynem mérhetetlenül kicsi töredékét képes érzékelni, mégis az emberek neveltségessé teszik a feltételezést, hogy nem vagyunk egyedül, mert még soha nem láttak „idegent”! Hisztérikus!

közti alakváltó képességéről. Ez sokak számára fantasztikumnak tűnhet, de amikor felfogod a „test” illuzórikus voltát, akkor sokkal könnyebbé válik érthetővé, hogyan lehetséges az alakváltás. A test nem „szilárd”, csak programozott elméd számára tűnik annak, ahogy azt rövidesen bővebben kifejtjük. Az emberi test egy rezgő energiamező, és az alakváltás nem az emberi és a hulló „szilárd” formák között megy végbe, hanem csak rezonáló energiamezők közti váltást jelent. Ezek a másik dimenzióbéli hullók úgy „viselik” az emberi testet, mint egy úrruhát, miközben manipulálnak minket a rezgésfátyol mögül. E fátylat hívjuk mi elektromágneses mezőnek, és az emberi szem még ennek is csupán töredékét képes „látni”. (8. és 9. ábra)

Mi csak az úgynevezett „fényes anyagot” – ami visszaveri az elektromágneses fényt – vagyunk képesek látni, de a Világmindenség tömegének legalább 95%-át az úgynevezett „sötét anyag/energia” teszi ki. Ez nem veri vissza a fényt, és így nem látható, de mérhető a látható világmindenségre gyakorolt hatása alapján. Amit „szokványos anyagnak” hívunk, az valójában csak az össztömeg 4,5 %-a. Ez a technika számára potenciálisan látható, de eddig csak egy minimális mennyiséget sikerült megvizsgálni belőle. Az elektromágneses spektrum csak 0,005%-át teszi ki a Világegyetem becsült tömegének, és az emberi látás pedig ezen elektromágneses rezgések csupán apró töredékét képes látni. Képzeld el, hogy milyen rettentő nagy lehet az egész, hogyha ennek az ember által ismert Világegyetem csak szinte elhanyagolható töredéke. Szemünk az elektromágneses spektrum a szivárvány vörös és ibolya színei közötti „látható fénynek” nevezett apró frekvencia tartományt képes látni. (Sok állat az elektromágneses spektrum sokkal szélesebb tartományát látja.) Ahogy egy író találóan megjegyezte: az ember gyakorlatilag vak. Bár szemünk csak az elektromágneses spektrum töredékét képes látni, ami az ismert energia/anyag mindössze 0,005%-át teszi ki, mégis rengeteg kábult ember (ideértve a „tudósokat”) neveltségessé tartja azt a feltételezést, hogy nem vagyunk egyedül értelmes lényként az Univerzumban, vagy azt, hogy az emberitől merőben különböző létformák is létezhetnek. Milyen lélegzetelállítóan abszurd, hogy ők azok, akik másokat kinevetnek! De mivel a legtöbb ember elhiszi azt, amit ezek a felkent „szakértők” mondanak, azért ez a képtelenség fennmarad a köztudatban.

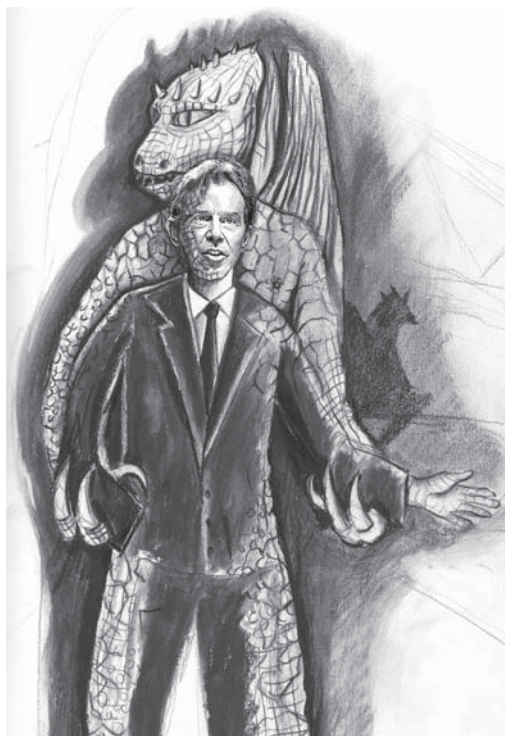

9. ábra: még az elektromágneses spektrumon belül is csak egy töredéket, a „látható fényt” képes az emberi látás érzékelni.

A Hüllők és más nem-emberi lények az emberi szem számára láthatatlan, tartományban tevékenykednek. Amikor szemtanúk arról számolnak be, hogy ezek a lények hirtelen fel- és eltűnnek, valójában nem történik más, minthogy világunkba be- és kilépnek úgy, hogy elveszik majd elhagyják azt a szűk frekvenciatartományt, amit mi képesek vagyunk érzékelni. Nem tűnnek el, csak olyan frekvenciatartományba lépnek, amit lekorlátozott érzékeink nem képesek felfogni. Amikor az öt érzékszervünkkel érzékeljük az Illuminátusok családjait, mint például a brit királyi vagy éppen a Bush családot, akkor csak az öt érzékszerv számára emberiként megjelenő alakjukat látjuk. De az emberi maszk mögött egy alig különböző frekvencián ott rezeg a hüllőlény, aki uralja az emberi alak gondolati folyamatait és cselekedeteit. Egyszerűen kifejezve, az emberi testet az emberi látás elől elrejtőzni képes hüllő tartja befolyása alatt, így a népeségnek elképzelése sincs, hogy ki tartja markában a hatalmat igazából. (10. és 11. ábra).

Ez megmagyarázza, miért házasodnak egymás között az Illuminátusok családjai ilyen rögeszmésen, időfelfogásunk szerint már évezredek óta. Motivációjuk nem csupán a sznobizmus, mint azt sokan hiszik. A DNS egy genetikai természetünknek és örökségünknek nevezett adatokat hordozó frekvenciamező. Minél közelebb esnek a frekvenciák, annál nagyobb mértékű kölcsönhatás léphet föl. Más szóval annál több kapcsolat lesz köztük. A belterjesség, illetve az Illuminátusok családjainak felső szinteken azonos vérvonalhoz tartozásának oka az, hogy DNS-ük frekvenciamezeje nagyon közeli és kompatibilis az épphogy az öt érzékszerv határán túl tevékenykedő hüllőlények rezgésével. Ez a közös rezgés teszi lehetővé a Hüllők számára, hogy az Illuminátusok családtagjainak testét sokkal könnyebben szállják meg – vagyék birtokukba –, mint általában a többi emberét.

Minden ember teste nagymértékben rendelkezik hüllőgenetikával, ideértve az R-komplexet vagyis a hüllőagyat (12. ábra). Ez az emberi agy legősibb része, ami a tudósok szerint a személyiség olyan összetevőit felel, mint a tettei áldozatai iránt semmilyen empátiával nem rendelkező hidegvérűség, vagy a territorialitás (területfélést), a rögeszmés irányításvágy, a hatalmi hierarchia – alá-fölérendeltség – iránti megszállottság, az agresszió, akié a hatalom, azé az igazság, és a győztes mindent visz elve. Pontosan ezeket a tulajdonsá-

Illustráció: Neil Hague

10. és 11. ábra: az Illuminátusok vérvonalainak „emberi” alakját látjuk a „látható fény” frekvenciatartományán belül, de „megszállva” tartják őket az emberi érzékelésen túli birodalmakban működő hulló és más entitások.

gokat figyelhetjük meg az Illuminátusokon és ügynökeiken. Ez nem meglepő, hiszen minél inkább hullógenetikával rendelkezünk, annál inkább mutatjuk a hullóviselkedés jellemzőit. És persze ezt a viselkedést jutalmazza, erősíti a jelenlegi társadalom is. Érdekes, hogy kutatók a manipulatív Hullóhierarchia csúcsát a Sárkány (Draco) csillagképpel kapcsolják össze, és hát hozzáállásukra minden bizonnyal rá is illik a drákói jelző. Amikor más bolygók vagy csillagrendszerek lényeiről beszélünk, akkor nem feltétlenül a látható elektromágneses spektrumra korlátozott „fizikai” világbeli előfordulásukra hivatkozunk. Minden, de minden létező többdimenziós, és léteznek olyan civilizációk, amiket nem láthatunk eltérő frekvenciaszintjeink miatt. Amikor az emberek más bolygókon található életről beszélnek, csak az öt érzékszervük behatárolta „fizikai” világra gondolnak, holott a bolygónak több – más-más hullámhosszon rezgő – valósága is létezik. Csak azért, mert számunkra „élettelennek” tűnnek a Naprendszer más bolygói, még nem jelenti azt, hogy nem hemzseg rajtuk élet más frekvenciákon.

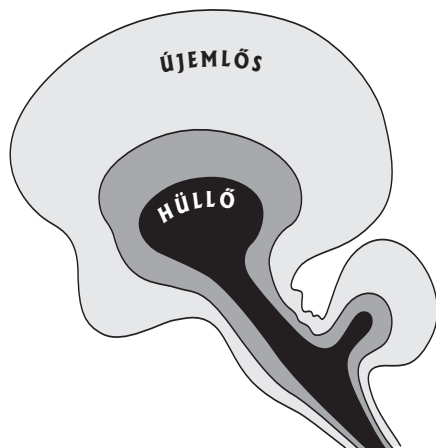
A hullóagy kizárólag a túlélésre összpontosít, és az Illuminátusok éppen ezen alapvető félelem révén igyekeznek irányítani bennünket. A Teroellenes háború valójában a pusztulástól való félelmünk, túlélési szükségletünk révén manipulál minket, és George Bush 2004-es elnökválasztási kampánya egészében az emberek hullóagyát célozta meg, összekapcsolva a túlélést (védelem a terrorizmus ellen) Bush elnökségével. Ez a hullószintű rettegés a pusztulástól olyannyira erős, hogy rábírta az amerikai szavazók felét, hogy megszavazzanak egy második ciklust ennek a nyilvánvaló idiótának, – aki képes volt megölni sok tízezer iraki civilt, aki több ezer amerikai katona halálát okozta, aki erőszak hullámot szított világszerte, aki

megnyirbálta az amerikai állampolgárok alapvető szabadságjogait –, csak azért, mert ő tűnt a legtökösebb fickónak, aki képes túlélésüket szavatolni. A hüllőagy a harcolj vagy meneküljről, a támadj vagy fussról, az éhségről és félelemről szól, és túlnyomó részt az összefoglalóan „zsigeri reakcióknak” nevezett válaszokkal operál. Ezek érzelmi alapú állati reakciók, nem pedig értelmes megfontolások. Mi ez, ha nem a tipikus Bush szavazó? Továbbá a hüllőagyat leghatékonyabban vizuális és nem szóbeli ingerekkel lehet befolyásolni. Ez már megmagyarázza, hogy a politikai színpadok mögött sürgölődők miért viseltetnek a politikai események alkalmával olyan nagy gonddal a vizuális elemek túlhangsúlyozására, és miért részesítik előnyben a látványt a szóbeli elemekkel szemben. Vizsgálj csak meg, milyen sületlenségeket hablatyol a másodszor is megválasztott Bush. A Los Angeles Times egyik cikke rávilágított a hüllőagy másik kifejező aspektusára: a mohóságra és mértéktelenségre. A cikk címe: *„Mindig nagyobb lábon élni; Hogyan vált a siralmas túlzás életmóddá Dél-Kariforniában?”* A francia antropológus G. Clotaire Rapaille szerint:

„...A mértéktelenség vágya a „hüllőagyból” származik, mentális struktúránk legkorábban kifejlődött, legprimitívebb részéből. A hüllő annyi ételt akar elmarolni, amennyit csak lehetséges, olyan nagy és hatalmas akar lenni, amennyire lehetséges, mert a túlélésre összpontosít. Amikor választani kell az értelem és a hüllőség között, hüllőségünk elemi ereje mindig győzedelmeskedik.

„Belső gyíkkunk kielégítésének persze vannak hátulütői. A telhetetlen étvágy például az amerikai népesség testsúlyát átlagban 4-5 kilóval megemelte csupán két évtized alatt, sokkal sebezhetőbbé téve ezzel az embereket a szívbetegségekkel és a cukorbetegséggel szemben. Adóssághegyeket halmozunk föl (csak a hitelkártya használatunk után fizetett késedelmi kamatok 7,3 milliárd dollárt tesznek ki, ez az 1996-os szint megháromszorozódását jelenti) és örültek módjára égetjük a kőolajszármazékokat. Olyan dolgokat követelünk, amelyeket valójában nem is akarunk, vagy nem is használunk.”

Ez az Illuminátusok mentalitása, és úgy építették fel a társadalmakat, hogy a népesség hüllőagyát célozza. Az Illuminátusok titkos társaságainak hálózata saját vérvonalát manipulálja vezető pozíciókba, a politikában, a bankokban, az üzleti világban, a médiában, a hadseregben stb., és megszállva azon vérvonalak tagjait, a hüllőlények irányítják a dolgokat, míg a népesség fennmaradó része csak saját „emberi” szintjét képes látni (13. ábra). Pontosan ezért rendelkeznek az amerikai elnökök ilyen megdöbbentő mértékű – az európai és más királyi

12. ábra: a hüllőagy vagy R-komplex, az emberi agy legősibb része. Az alapvető túlélési ösztönt képviseli és a hidegvérű viselkedés, az uralomvágy, a hierarchia iránti megszállottság (felfelé nyúl, lefelé tapos) jellemvonásai, valamint az akié a hatalom, azé az igazság, és a győztes mindent visz működési elvek forrása. Ezek pontosan az Illuminátusok vérvonalainak jellemzői.

Illustráció: Neil Hague

13. ábra: a kétarcú (inkább többarcú) Illuminátusok manipulálják az emberi társadalmat a Hüllők irányítása alatt.

vagy arisztokrata családokig visszavezető – kékvérű genetikai örökséggel. Több könyvemben is rávilágítottam már Charlemagne (742-814), más néven Nagy Károly, a frankok királya és a Német-Római Birodalom császára Illuminátus voltának jelentőségére (14. ábra). Emiatt nem csupán bizarr egybeesés, hogy az Amerikai Egyesült Államok 43 elnökéből 35-en, George Washingtontól a Bushokig mind a német születésű Nagy Károlytól származnak, és az sem csak egy különös véletlen, hogy Adolf Hitler és a nácik is e személyiség megszállottjai voltak. Adolf Hitler Bajorországban található brechtesgadeni otthona az Untersberg-hegységre néz, amiről azt tartják, hogy Nagy Károly szellemének nyughelye, és onnan fog újra életre kelni, hogy megint nagygyá tegye Németországot. A nácik az Illuminátusok teremtményei voltak, különösen a hálózat hivatalosan 1776-ban alapított Bajor Illuminátusoknak nevezett vonala volt befolyással rájuk. Ez a szervezet az Egyesült Államokban is számos közéleti kulcsszereplőt tartott markában. Az amerikai elnököket nem a választásokon választják, hanem kiválasztják őket vérvonaluk – a hüllővér – alapján. Más szinten jobban leírja a folyamatot, hogy rezonancia – a hüllőrezonancia – alapján kerülnek kiválasztásra. Ez még ennél is tovább megy, mint ahogy a későbbiekben kifejtem.

A Bush család Vlad Dracultól vagy Vladtól a Karóbahúzótól származik, aki a 15. században uralkodott egy Wallachiának nevezett országban, nem messze a Fekete tengertől, ma Románia része (15. ábra). A területet Erdélynek hívják, vámpirlegendák otthona, és Vlad Dracul ihlette Bram Stoker Draculáját. Vlad a Karóbahúzó emberek tízezreit mészárolta le, sokukat karóbahúzással. Vlad leült falatozni a karókon rángatózó haldoklók sűrűjében, kenyerét vérükbe mártogatva. A karóbahúzás során az áldozatokat lábuknál fogva lovak húzták bele szép fokozatosan a lábukközéneke támasztott beolajozott hegyes karókba, majd a karót földbe tűzve felállították. Vigyázott arra, hogy a karók ne legyenek túlságosan kihegyezve, mert nem volt célja, hogy az áldozatok túl gyorsan haljanak meg a sokktól. A gyermekeket gyakran az anyjuk mellén átdöfött karóba húzták. Kedves ember. Vlad Dracul a Királyi Sárkány Rend, vagy más néven a Kígyó Testvériség beavatottja volt, amit azzal a céllal alapítottak Egyiptomban 2000 évvel időszámításunk előtt, hogy egyengessék a hüllő vérvonal útját a mindenkori hatalom megszerzésére (lásd *A legnagyobb titok*, és a *Mátrix gyermekei* című könyveimet). A brit királyi család szintén rokonságban áll Vlad Dracul vérvonalával, Mary of Teck-en keresztül, aki II. Erzsébet királynő nagyanyja volt.

Az Illuminátusok vérvonalai „királyi” rokonságát igen egyszerű megmagyarázni. A mi időnek nevezett fogalmunk szerint nagyon rég kezdődött a fajok keresztezése az emberek és a hüllők, valamint más lények között. Ez a magyarázata azoknak a folyamatosan felbukkanó ősi történeteknek, amelyek arról tudósítanak, hogy „isteneknek” hitt lények érkeztek, és emberi nőket meghágyva keresztezték fajukat az emberrel. Ennek legismertebb verziója a Bibliában olvasható. A Genézis szerint az Isten fiai az emberek lányaival közösülve létrehozták a Nefilimnek nevezett hibrid fajt. A szöveg, amiből angolra fordították a Bibliát, istenek – többes számban – fiairól szól, nem azt mondja, hogy egy egyedülálló Isten fiai. A legtöbb földi kultúrában megtalálható ez a történet, például a suméroknál is, akik a jelenlegi Irak területén éltek i.e. 4000 és 2000 között. A sumérok feljegyzéseiben olvashatunk az emberi- és az Annunakinak nevezett nem-emberi faj közti kereszteződésről, és az effajta nemi aktusból származó félvér, hibrid gyermekekről. Dél-Afrikában hasonló történet szól a Chitaurikról, a „Kígyó gyermekeiről”. Ezekben a történetekben folyton előkerül az alakváltás is. Ázsiában Nagáknak nevezik istenségeiket, akikről úgy tartják, hogy emberi és hüllő alakot is fel tudtak öltetni.

14. ábra: Nagy Károly vagy Charlemagne, a Frankok királya és Szent Római császár, aki 742-814-ig élt. Vervonala nagyon jelentős az Illuminátusok számára, és 43-ból 35 amerikai elnök, George Washingtontól George W. Bushig ettől a német születésű királytól származik. Adolf Hitler és a nácik szintén megszállottjai voltak.

Illustráció: Neil Hague

15. ábra: Vlad Dracul vagy Vlad a Karóbahúzó, Wallachia XV. századbéli uralkodója, az Erdélynek hívott területen – most Románia. Dracul volt Bram Stoker Drakulájának ihletője. Az Illuminátusok sok családja származik ebből a vonalból, ideértve a Bushokat és a Windsorokat. II. Erzsébet királynő Vlad a Karóbahúzó rokona, nagyanyján, Mary of Tecken keresztül.

Az ember-hüllő hibrid vérvonalak lettek az ősi világ „királyi” családjai, így született meg az „Uralkodás Isteni Joga”. Igazából erre a „jogra” azért hivatkoztak, mert egyes családok genetikailag kötődtek az „istenekhez”, és ez alapján jártak el az istenek és emberek közti hibrid közvetítőként, félistenként. Belőlük váltak a királyok, királynők és császárok. Kínában a császárok a „kígyó istenektől” való származásuk alapján formáltak jogot az uralkodásra. Természetesen a kínai kultúra alapja a sárkány, a Hüllők ősi jelképe. A mai Irán területén egykor volt Média királyai is a „Média Sárkány Dinasztiája”, más szóval a „sárkány leszármazottai” néven voltak ismertek. Ahogy a *Children of the Matrix* című könyvemben is bemutatom, a hüllő istenek és félvér királyaik, királynőik témája az egész földkerekségen elterjedt jelenség. Ugyanezen hibrid vérvonalakhoz tartozó személyeket találhatjuk a mai napig a bankrendszer, a multinacionális vállalatok, a média, a politika, a titkosszolgálatok stb. hatalmi pozícióiban, s innen a „királyi” genetikai háttér az Egyesült Államok elnöki dinasztiáikához is, Washingtontól egészen Bushig.

A mai Irak területén található ókori Babilon igen kiemelkedő része volt az Illuminátusok és leszármazottaik történetének, hiszen ez a város ősi erődítményeik egyike volt. A hibrid vérvonalak Babilonból, Sumérból, Egyiptomból és máshonnan terjeszkedtek, hogy uralják nem

csak Rómát (eképpen a Római Birodalmat), hanem egész Európát is. Ők lettek az európai királyi és arisztokrata családok, Anglia, Franciaország és Németország vált a legjelentősebb Illuminátus működési központokká, mindközött leginkább London, vagyis Babilon-don. Ugyanúgy, ahogy a Római Birodalom mögött álltak, az Illuminátusok létrehozták a Brit Birodalmat, a legnagyobb valaha ismert – legalábbis feljegyzett – birodalmat. Ez és a többi európai birodalom vált azon eszközzé, ami révén a hibrid vérvonalat hatalomra juttatták világszerte, beleértve azt a területet, amiből az Amerikai Egyesült Államok lett. Amikor az európai hatalmak látszólag kivonultak gyarmataikról, az egész csak az emberek átverésére szolgáló cirkusz volt. Valójában hátrahagyták hibrid vérvonalú embereiket, akik titkos társaságaik hálózata révén utat törtek a hatalomba, és azóta is zavartalanul folytatják az egykori gyarmatok felügyeletét. A különbség mindössze annyi, hogy immáron sokkal nagyobb hatalommal rendelkeztek, hiszen amíg nyílt színen folyt a gyarmati uralom, az alávetett népek legalább ismerték uraikat. Manapság azt hiszik, hogy saját országukat maguk irányíthatják, ám valójában egy rejtett erő tartja kézben a kormányrudat, a nép által megválasztottnak vélt politikusok pedig valójában bábok. (Persze ez nincs másképp egyetlen „demokratikus” országban sem. Pontosan erre találták ki a demokráciát!). Több más könyvemben részletesen kifejtem ennek hátterét, és bőséges forrásanyagot is az olvasó elé tárok.

Ahogy az évek során egyre inkább kibogoztam a részleteket, arra jöttem rá, hogy az Illuminátusok családjai továbbra is gyakorolják a vérivás és az emberáldozatok szörnyűségei rituáléit, éppen úgy, mint azt az ősidőktől fogva tették – nem utolsósorban Babilonban. Ez alól a leghíresebb családjaik és embereik sem kivételek, sem a Brit Királyi család, sem a Rothschildok, sem a Rockefellerek, sem a Bush-ok, és a hosszú lista, amit már több munkámban is nyilvánosságra hoztam. Vlad a Karóbahúzó, a Bushok és Windsorok őse csak egy elhíresült példa a vérivás és rituális emberáldozatok iránti rögeszmére. Az általa inspirált Drakula szereplő egy alakváltó vámpír, aki grófi címet visel, ezzel is jelképezve a Hüllő vérvonal jelenlétét az „emberi” arisztokráciában. Drakula nem csak egy képzeletbeli alak, az ő fajtája létezik, és ők foglalják el ma is a nemzeti és globális hatalmi pozíciókat.

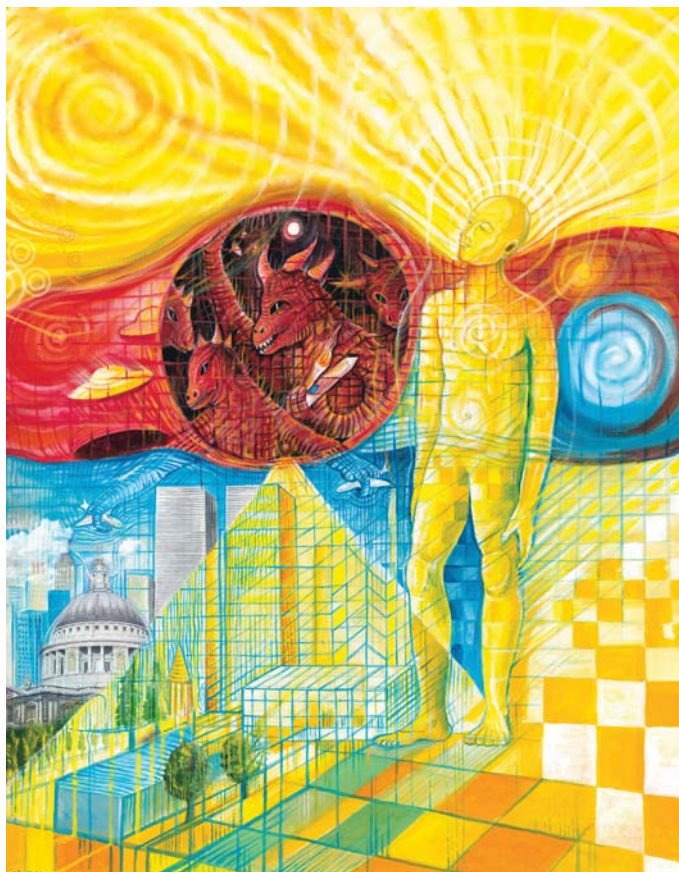
E szertartások számos célt szolgálnak, köztük a fajok keresztezését is, ahogy azt már korábban is említettem. Szeretném leszögezni, hogy ez nem csak az emberi nő és a hím hüllőlény közti fizikai nemi aktus révén valósulhat meg. Az ilyen sátáni rituálékon megerőszkolt nők mondták el nekem (ismerőseim közül néhány a Salt Lake Cityben található Mormon templom alatt esett át ezen a szörnyű élményen), hogy miközben egy „ember” férfi közöszült velük, a férfit egy nemfizikai lény árnyékolta be, aki vagy ami az erőszaktevő férfin keresztül közvetítette energiáját az orgazmus idején. Ezek az energiák – frekvenciák – átkódolták a születendő gyermek DNS-ét a Hüllő vagy más lény rezgésmintájára, így alkalmassá téve a „megszállásra”. Ezt úgy kell elképzelni, ahogyan egy számítógépes programot átírunk, vagy kiegészítő információt írunk egy lemezre. Mi rögzíti az adatokat a számítógép lemezén? Mágneses mező. Pontosan ugyanez az alapelv működik a DNS esetében is, ahogyan azt egy következő fejezetben részletesen ki fogom fejteni. Mindenesetre minél többet megértünk a DNS természetéről, annál tisztább lesz, hogy hogyan kell átírni a belé kódolt információt. Az Illuminátusok által gyakorolt szertartások is azt a célt szolgálják, hogy energiamezőt hozzanak létre, ami lehetővé teszi a Hüllőknek és más létformáknak, hogy saját dimenzióikból átlépjenek a miénkbe. Sokan, akiket akaratukon kívül kényszerítettek arra, hogy résztvegyenek ilyen rituálékon, arról számolnak be, hogy a szertartás során Hüllők és más teremtmények bukkannak fel a „semmiből” illetve arról, hogy az „emberi” lények alakot váltanak és hüllőformát vesznek

föl. A vérivás iránti szenvedélyüket az magyarázza, hogy a vér hordozza az áldozat frekvenciáját, DNS kódjait és életerejét. Pontosan úgy, ahogy az elektromosság is terjed a vízben, úgy hordozza a vér az életerő esszenciát. (Emlékezzünk csak Roman Polanski 1968-as filmjére a *Rosemary's Babyre*, ami bemutatott egy ilyen kereszteződést, és egy hüllőlényt is láthatunk).

A szertartásoknak – főleg amelyek emberáldozattal is járnak – másik motivációja, hogy a más dimenzióbéli Hüllők emberi félelemmel táplálkoznak. Ez elsődleges energiaforrásuk, mivel elsődleges életterük egy dimenziók közti világ, amit az olasz asztrofizikus és ezotéria kutató Giuliana Conforto „köztes térnek” hív (*16. ábra*). Ez a köztes tér a mi dimenziónk és a szomszédos dimenzió között helyezkedik el, legalábbis a mi valóságunkból szemlélve, leginkább vibrációs hasadéknak tűnhet számunkra. Credo Mutwa, a dél-afrikai zulu nép hivatalos történetírója és sámánja mesélte nekem, hogy ezt a teret az ő kultúrájukban úgy nevezik: „mennyország a mennyek közt”, és azt tartják róla, hogy ez az a hely, „ahol a Hüllők laknak”. A *Mátrix* harmadik részében hasonló elméletet láthatunk, ott a köztes teret egy számítógépes program a *Train Man* uralja. A köztes tereknek nincsen saját energiaforrásuk, mint a dimenzióknak. Úgy kell elképzelni őket, mint hasadékokat valóságunk szövetén, olyan hasadékokat, ahonnan könnyedén manipulálhatnak minket mind érzelmi, mind mentális síkon. Bárkinek, aki ebben a köztes térben munkálkodik, külső energiaforrásra van szüksége, nekik pedig már van ilyen – mi vagyunk. A mi félelmünket aratják le, takarítják be, és világunkat pedig azal a céllal alakítják, hogy a lehető legnagyobb mértékben termelje a félelmet. Nem pusztán a tiszta rettegés, hanem a jövőtől való félelem, az aggodalom, a bűntudat, a múlt megbánása, a depresszió, a frusztráció és a stressz minden formája is táplálékul szolgál nekik. Ezek pontosan azok az érzelmek és tudatállapotok, amelyek előállítását garantálja a jelenlegi Rendszer, mint ahogyan azt már korábban kifejtettem.

Az Illuminátus hírességek és követőik által végzett emberáldozatokat úgy komponálják meg, hogy maximális rettegést váltsanak ki az áldozatokból, és a rettegés és stressz hatására az áldozatok vére bővelkedjék adrenalinban. Az adrenalin valóságos elixír a sátánista hüllőlények és hibridek számára. Mi sem bizonyítja ezt jobban annál, hogy azonnal az áldozat halála után – mitöbb, gyakran a halál beállta előtt – isszák a vérét, amikor a benne lévő adrenalin a leghatékonyabb. A kínzások közben „megtermelt” koncentrált félelmet és rettegést pedig a mi „emberi” valóságunkhoz igen közeli rezgésű köztes terekben élő lények szívják fel azonnal. Pontosan innen erednek az ősi legendák, amelyekben embereket áldoztak fel az isteneknek. Az energia, amire ezek a lények leginkább szomjaznak, a pubertás előtti gyermekek életenergiája, leginkább a szőke, kékszemű kislányoké, de a vörös hajúaké is kedvelt csemege köreikben. Nem az számít, hogy így néznek ki ezek a gyermekek, hanem az, hogy ezen genetikai tulajdonságaik árulkodnak a DNS terükben található rezgésről. A kislány gyermekek feláldozásából erednek a történetek, amelyekben fiatal szüzeket áldoznak az isteneknek. Közben szinte mindenki elismeri, hogy ezek az áldozatok valaha léteztek, fogalmuk sincsen arról, hogy valójában napjainkban is nagy számban megtörténnek. Az évente milliószámra eltűnő gyermekek közül sokan gazdag és híres emberek, valamint követőik sátánista oltárain végzik be életüket. (E könyv írása közben kaptam hírt és képeket egy ausztrál terapeutától, ami újfent alátámasztja a sátánista gyilkosságok és a hüllők közti kapcsolatot. *Lásd a II. függelékben*).

Az általunk XXI. századnak nevezett időszakba lépve úgy tűnik, hogy a kirakójáték egyre több eleme kerül helyére. Valóságunkat az Illuminátusok által manipulált titkos társaságok uralják, amelyek úgy építik fel a minket körülvevő világot, hogy az a lehető legnagyobb mennyiségű félelmet és stresszt termelje számunkra. Ez táplálja a hüllőlényeket és a köztes terek más lényeit, és

16. ábra: Az emberi látás frekvenciáján túl terülnek el a köztes terek síkjai, e dimenzió és a következő között. A Hüllő manipulátorok és más entitások birodalmai, akik igyekeznek megszállni az Illuminátusok vérvonalait és bárki mást, akit rezgésileg meg tudnak kaparintani.

A vezető erő, amire az 1990-ben történt feleszmélésemtől vagyok tudatában, most e kozmikus labirintus következő szintjére vezet, a Hüllőkön sőt a rezgések és dimenziók birodalmain is túl. Röviden csak annyi, hogy a látni vélt világ valójában csak illúzió, amit valóságosként hitetnek el velünk. Ebből az alapvető összeesküvésből fakad az összes többi, és ennek megismerése vet majd véget rabszolgaságunknak. Figyelmem már korábban is többször kalandozott e területekre, mert ez izgat elsődlegesen, de a téma 2003-tól tölt be igazán központi szerepet életemben. Azóta számos hihetetlen, szembefordító üzenetet kaptam.

Néhány hónappal azelőtt, mielőtt elkezdtem volna írni ezt a könyvet, Carol, az egyik médium barátom azt mondta, hogy most olyan információval fogok dolgozni, amiket ugyan nem lehet bebizonyítani, de az embereknek feltétlenül meg kell ismerniük. Valóban így lett. Míg nagyon sok olyan dolgot fogok mondani, amit még a hivatalos tudomány is alátámaszt, állításaim többségéről ez nem mondható el. Vagy legalábbis nem a mostani tudományos ismeretek szintjén. Ez azonban nem azt jelenti, hogy ezek a dolgok nem igazak. Végülis nem ez számít, mert nem kérek senkit, hogy higgyen nekem. Ha ennek számodra semmi értelme,

minél több konfliktust, háborút, terrort, bánatot, szenvedést és nyomorúságot szolgáltatunk nekik, annál több erőt nyernek belőle, és fordítanak aztán vissza ellenünk a Hüllők és társaik, és annál inkább növelhetik a sebességet, amelyen ezen emberi „életnek” hívott energiagenerátoruk pörög. Az élet egyre gyorsabbá és gyorsabbá, egyre stresszebbé és félelmetesebbé válik, ahogy fokozzák a generátor – az emberi társadalmak – fordulatszámát. A korábban említett Világkormány felépítményét úgy tervezik (és ebben különösen jelentős lépés a mikrosipek beültetése), hogy még hatékonyabban uralkodhassanak felettünk, és gyűjthessék be energiánkat. De örömmel tudatom, hogy van kiút, és rá is fogok térni ismertetésére a későbbiekben.

Még ha sokak számára elképesztő is az információ, el kell mondanom, hogy még a Hüllők is csak a történet egy másik szintje. Ennél ez sokkal, de sokkal nagyszabásúbb.

akkor dobod ki a könyvet. Hogy mit hiszel el, annak eldöntése a te jogod, és nekem semmi közöm hozzá. Amúgyis, bizonyíték az, amit valaki annak fogad el. Az egyik ember bizonyítéka a másik számára badarság is lehet. Magam részéről meggyőződése, hogy amiket leírok helyesek, és nem kérek senkit, hogy ismerje el őket annak. Mindenkinek magának kell eldöntenie, hogy mihez kezd vele.

Milyen mély a nyúl ürege? Sokkal mélyebb annál, mint amit a legtöbb ember elképzel, és bizonyosan mélyebb annál, mint aminek feltárására felkészültek. Én kész vagyok elmenni bárhová és bármeddig, tűnjön akármennyire is bizarrnak, mert tudni akarom az igazságot, és a választ az örök kérdésre: mi a fene folyik itt tulajdonképpen?

Köszönöm, hogy csatlakozol hozzám ebben az utazásban, túl az elmén, a gondolaton és az előítéleteken, miközben felderítjük az „Életnek” nevezett illúzió mélységeit. Nagyon nagy elemlámpára lesz szükséged, és hozz egy rakás elemet is magaddal!

Harmadik fejezet

A valóság letöltése

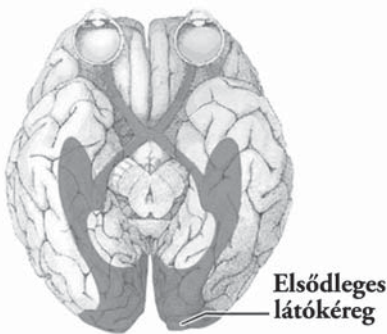
„Életünk oly gyakran az az élet, amit nem élünk. ”

Oscar Wilde

Vajon hány ember tudja azok közül, akik elvetik ezt az egész illúzió dolgot, mint hülyeséget, hogy valójában nem is a szemükkel látnak? Az agyukkal „látnak”. Az agy az egyetlen hely, ahol a „világ”, amiről azt hiszed, hogy most „körülötted” van, létezik.

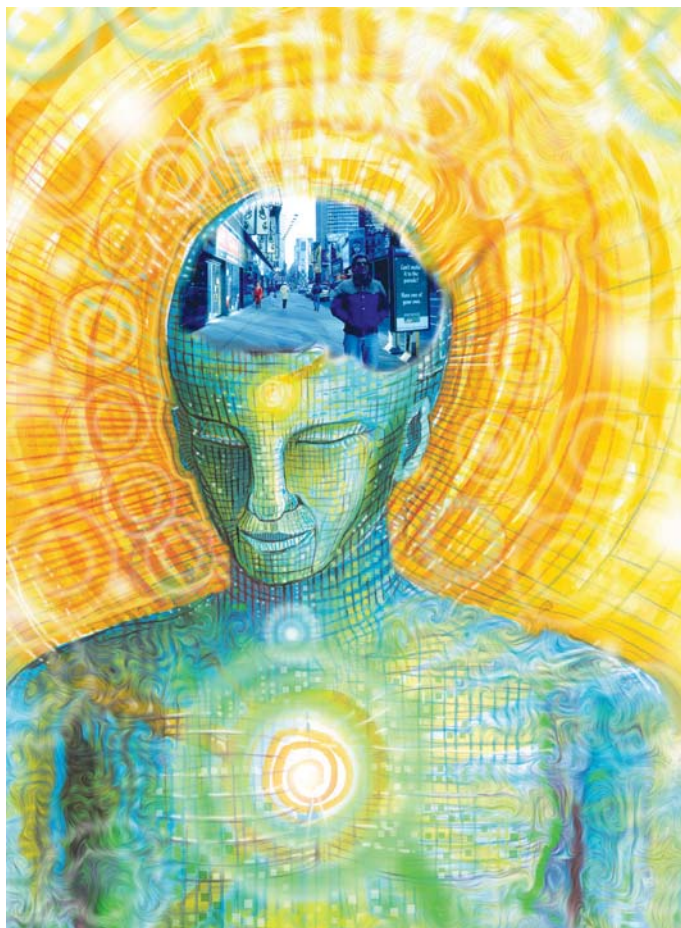
Ezt nem csak egy sötét szobában találtam ki füvezés közben, hanem a hivatalos tudomány álláspontja. Szemünk mindössze átalakítja a fényt elektromos jelekké, és az elektromos impulzusokat továbbítja az agyba feldolgozásra. A „látható fény” csak az elektromágneses spektrum egy kis töredékére korlátozódik, amely spektrum maga is csak 0.005% az ismert Világegyetem energiájának/anyagának. Az ebben a pirinyó frekvenciatartományban érkező fényt dekódoljuk „fizikai” valósággá. Szemünk nem az utca, az erdő, a parkban játszó gyermekek háromdimenziós képét küldi az agyba, sem bármilyen más képet, amiről azt gondoljuk, hogy látjuk magunkon kívül. Szemünk csak elektromos jeleket küld. Csak amikor agyunk egy látszólagosan háromdimenziós valósággá dekódolja ezeket a jeleket, ténylegesen csak akkor létezik a világ, amiről azt hisszük, hogy körülöttünk van (17. ábra). Nincs világ „körülöttünk”, ahogyan azt érzékeljük, hanem minden az agyunkban történik, vagy legalábbis az illúzió egyik szintjén így van.

Ahogy ránézel erre a könyvre, biztosan úgy tűnik, mintha rajtad kívülálló létező dolog

17. ábra: Az agy teremti a „fizikai” valóságot, elektronikus jeleket dekódolva 3 dimenziós holografikus illúzióvá. Ezt a látókéreg révén teszi egy szinten, de az agy egésze részt vesz benne, mivel az is egy hologram, mint ahogy hamarosan elmagyarázom.

lenne, de valójában csak a fejedben létezik, éppen úgy, mint te magad, amennyiben fizikai testeddel azonosítod magadat. Ahogyan a könyvet érzed és látod, az nem más, mint agyad dekódolta elektromos jelek sorozata, ugyanúgy, mint a hallás, szaglás, tapintás vagy ízlelés esetében. A fül ugyanúgy, mint az összes többi érzékszerv, csak elektromos jelsorozattá alakítja a beérkező hangrezgéseket, amit az agy fordít le hangokká. A zaj a fejedben van. Mint ahogy egyetlen szín sem létezik, csak bizonyos módon kisülő idegsejtek. A színek csak különböző hullámhosszak, amelyet az agy dekódol a „fehér” fényből az elektromágneses spektrumban. Csak azt látjuk, amire az agyunk azt mondja nekünk, hogy látjuk, és mint ahogy azt kísérletek is alátámasztják, ezt az dönti el, hogy mit hiszünk, hogy látunk. Ezért nincs olyan, hogy „a” Világ-

18. ábra: az egyetlen hely, ahol a „fizikai” világ létezik, az agyad. Nincs „ott kint”, ahogy érzékeljük, csak „itt bent”.

egyetem, mert létezik egy-egy világegyetem minden agyban, mindegyik különböző érzékeléssel (18. ábra). Egy gondolat elektromos útvonalát a legmodernebb letapogató technológiával már le lehet követni, és e kísérletek szerint hitünk szabja meg, melyik útvonalon halad. Figyelj fel a szóra – hit! Mostanra már értékelhetjük az Illuminátusok „oktatás” és média – különösen a televíziózás – feletti uralmának mélyebb jelentőségét. Ha képesek beültetni az emberek elméjébe egy előre programozott hitrendszert a világról és arról, hogy mi a valós, akkor ez a hitrendszer meg fogja szerkeszteni – az agy révén –, hogy az emberek mit „lássanak”. Ez a szerkesztési folyamat úgy fogja összeállítani a valóságot, hogy megfeleljen annak, amiről azt hiszik, hogy látniuk kell. Így illesztünk be minden olyan részletet, ami támogatja az előre kialakított hitrendszert, és így vetünk el

mindent, ami ellentmond neki. Hogy mit vélünk látni, azt előítéleteink szabják meg, és pont ezért igyekszik a Rendszer folyamatosan azokat belénk ültetni, s a meglévőket rögzíteni. Mi-nek hívjuk a tévében bemutatott információt? Televízió programoknak. Tele-vízió program, vagyis távolból-látvány-programozás.

A választási kampányok – nem utolsósorban Amerikában – szintén nem a közügyekről szólnak, vagy arról, hogy mit is kellene elvégeznie a jelöltnek, hanem egy imázs (kép – *a ford.*) beültetéséről, hogy átszerkesszék a szavazók valóságát. Ezek azok a végletekig leegyszerűsített mantrák és hazugságok, amiket a politikusok és az imázs gyártók szajkóznak óránként. Ez olyannyira hatásos, hogy 2004 novemberében sikerült az amerikai electorok kábé felét meggyőzni, hogy George W. Bush fogja megvédeni őket a terrorizmustól, miközben valójában (a) ő egy elképesztő mértékű terrorista, (b) az ő döntései vezettek sok tízezer iraki civil meggyilkolásához, és e könyv írásának pillanatában már jóval több mint ezer amerikai katona halálához is, (c) ő az, aki úgy küld másokat az általa létrehozott háborúba, hogy közben a saját életében gondoskodik arról, hogy még hallótávolságba se kerüljön egy dűhből leadott puskalövéstől. Azonban, ha egyszer a „John Wayne Bush” hitet beültették az emberek elméjébe, onnantól az

elme már annak megfelelően szerkeszti a valóságot. Másik példa: csak figyelj meg két embert, akik úgy beszélgetnek egymással, hogy előítéleteik vannak egymásról. Egyik sem hallja meg, hogy mit és hogyan mond a másik, mert bevéődött hitük átszerkeszti a szavakat és a hangsúlyt, hogy illeszkedjék a másik emberről elhitt képhez. Ezen az eljárásen esik át minden látni vélt képünk.

A *Mesék az időburokból* (*Tales from the Time Loop*) című könyvemben írtam egy hipnotizőről, akit felbéreltek, hogy egy bulin szórakoztassa a vendégeket. Az esetnek szemtanúja volt Michael Talbot, a *Holografikus Univerzum* (*The Holographic Universe*) című kiváló könyv szerzője. Egy Tom nevű fickó hipnotizált állapotban kapott egy krumplit, hogy egye meg, mert az egy alma. Tom számára a krumpli almának látszódott és almaízű volt, mert a hipnotizőr által beléültetett hit átszerkesztette valóságát, amikor az agya dekódolta a szeméből és nyelvéből érkező elektronikus jeleket. A hipnotikus szuggesztió egyszerűen átértelmezi a jeleket, ez esetben egy krumplit almává. Ez mind az öt érzékszervre vonatkozik. Létezik egy synesthesia nevű állapot, amiben az érzékek összezavarodnak, és a jeleket egy másik érzékszervből érkezőnek véli az elme. Láttam egyszer a brit tévében egy dokumentum műsort, ahol egy James Wannerton nevű ember a hangokat íz érzetté dekódolta. Minden szóhoz más és más ízt érzett. Például bármikor, amikor a „Derek” nevet hallotta, a szájában a fűlsír ízét érezte, míg a kocsmájában egy másik vendég neve nedves pelenka ízét (vajon honnan tudja, hogy az milyen lehet??) érezte vele. Én egy olyan barátot szeretnék, akinek a neve vörösbor ízét érezteti velem. Más synesthesiások – ahogy őket nevezik – szavak hallatán színeket látnak. Egy Dorothy Latham nevű hölgy elmondása szerint, a hallott szavak azonnal meg is jelennek szeme előtt színes távirószalagon. Zenehallgatáskor valóságos színorgiát lát. A Világegyetemben minden rezgés, a színeket is beleértve, így amit az egyik érzékszervvel hangként lehet dekódolni, azt egy másikkal színként.

Synesthesiával az érzékek összezavarodnak, és pont ez az, amit a hipnotizőrök (és az Illuminátusok) tesznek: téves hiteket ültetnek be, amelyek hatására az agy úgy dekódolja a beérkező elektronikus jeleket, hogy összeilljenek ezekkel a hitekkel. Teljesen olyan, mint a számítógép átprogramozása. Láttam bemutatókon, hogy milyen egyszerűen kivitelezhető. Ebbe beletartozik például az ateisták átalakítása hívőkké másodpercek alatt, és pontosan ezt az elme játékot játsszák a „fehér öltönyös” igehirdetők a tömeges megtérésekkor vagy „csodás gyógyítási” tömeggyűléseik alkalmával. A színpadi bábokat és a közönség egészét transzserű állapotba juttatják, így megnyílnak a hipnotikus befolyásra. Hirtelen a „Jézusnak adom az életem” (és a pénzem a „tiszteletesnek”) válik új valóságukká. Azt mondják: „Jézus van a szívemben” holott valójában a fehér ruhás van a fejükben. Sok csaló médium is ugyanezt a technikát használja.

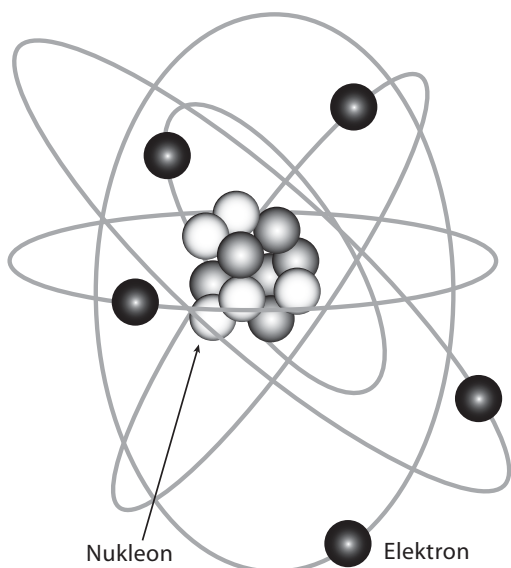
Amikor valaki azt állítja egy médiumról, hogy az 100%-ban pontos volt, a legtöbbször azért van, mert a beültetett hitük minden hamisat kiszűrt. A hipnotizőr a Talbot-féle bulin azt mondta Tomnak, hogy miután visszatér a hipnotizált állapotból, nem lesz képes meglátni a saját lányát. Mielőtt pattintott volna az ujjával, a hipnotizőr az apja elé állította a lányt, így az ülő Tom éppen a lánya hasát bámulta. Amikor „kihozta” a transzból, a kérdésre, hogy látja-e a lányát a szobában, azt felelte, hogy nem. A lánya nevetni kezdett, de Tom nem hallotta. A hipnotizőr a lány mögé lépett és a lány hátához tette a kezét és azt mondta, hogy valami van a kezében, és felkérte Tomot, hogy mondja meg mi az. Tom meglepetten bámult, hiszen egyértelmű volt neki: egy óra van a kezében – mondta. A hipnotizőr megkérdezte, hogy le tudja-e olvasni a bevésett feliratot az óráról, és Tom megtette. Közben egész idő alatt ott állt a lánya

közte és az óra között! Lehetetlen? Fantasztikus? Egyáltalán nem. A hipnotikusan beültetett hit, hogy a lánya nincs a szobában, kisserkesztette a lányt a Tom agyába érkező információáradatból, és amikor az idegrendszere összeállította számára a „valóságot”, a lánya már nem szerepelt benne. Mivel a lánya már nem volt az ő személyes illúziója – vagy mozija – része, semmi sem akadályozta meg abban, hogy lássa, mi van a lány mögött.

Érdemes elgondolkodni ezen a történeten, mielőtt legközelebb kérdés nélkül elhinnéd azt, amit látsz. Amikor megkérdeztem Credo Mutwát, a zulu sámánt, hogy miért nem látják többen a hullő entitásokat, azt válaszolta, hogy a hullőlények látványa annyira eltér az emberek valóságképétől, hogy agyuk eltávolítja a „látott” képből. Ez az egyik oka, hogy egyes emberek látnak szellemeket, mások pedig nem. A híres misztikus bölcs, Sri Aurobindo Ghose szerint a legtöbb ember szeme előtt egy „mentális képernyőt” hord, ami megakadályozza, hogy az „anyag fátyla” mögé lássunk. Ez teljes mértékben helytálló megközelítés, és az „anyag fátyla” a látható fény az elektromágneses spektrumon belül.

Szóval mi a valóság? Bármi, amit annak *hiszel*, vagy amit hihetővé lehet manipulálni a számodra. Például, arra programoztak minket, hogy higgyünk az élelmiszer, a kőolaj, a nyersanyagok, a víz és a többi szűkösségében. De hogyan lehet ez a szűkösség egy illúzióban? Csak úgy, ha hiszel benne. Albert Einstein azt mondta, hogy valójában nem a ténylegesen létező természetet figyeljük meg, hanem az érzékelési módszerünk hatásának kitett természetet. Az elméletek határozzák meg, hogy mit tudunk megfigyelni és mit nem. A Megfigyelő befolyásolja, sőt meghatározza a Megfigyeltet. Ez rendben is van, ezt részecskefizikai kísérletek sora már réges-rég bebizonyította, de tovább mehetett volna, kimondva azt, hogy nincs is ténylegesen létező, objektív (a tudattól függetlenül létező – *idegen szavak szótára*) természet, csak mint illúzió. Az emberi faj minden részletében egy hipnotikus transzban él, mint a színpadi hipnotizőr alanya, sőt ténylegesen sokkal inkább, hiszen a színpadi alanyon csak egyetlen hipnotizőr dolgozik, s csak egy rövid ideig. A mindennapi életben viszont folyamatosan bombáznak minket a hipnotikus beültetések. Gyerekkorban ott vannak a szüleink és a tanárok, hogy megmondják nekünk mi a valós és lehetséges, felnőttként pedig a média és a körülöttünk élők nyomása teszi ugyanezt velünk. Mint ahogy egy színpadi hipnózis alanyával el lehet hitetni, hogy egy elefánt van a nézőtéren, vagy azt, hogy banánt eszik, miközben éppen egy citromot szopogat, ugyanúgy el lehet hitetni velünk, hogy Oszama bin Laden hozta össze Szeptember 11-et egy barlangból, és hogy az orvosok vagy akár a hivatalos tudósok tudják, hogy miről beszélnek. Valójában egyik sem igaz, de ha elhiszük ezt a szemetet, akkor úgy fogjuk megteremteni a valóságunkat, hogy összevágjon ezzel. Ennek eredményeképpen pedig támogatni fogjuk a terrorelleses háborút, bevesszük a felírt orvosságokat akkor is, ha a mellékhatások sokkal nagyobb károkat okoznak, mint maga a betegség, és elfogadjuk, hogy amennyiben egy tudós kijelenti, hogy a Végtelen Tudatosság nem létezik, akkor az biztosan úgy is van.

Az olyan technikák, mint például a Totalitárius Settenkedés vagy a Probléma-Reakció-Megoldás csak példák arra, hogy milyen módon törekсенek az Illuminátusok olyan hitrendszert plántálni belénk, amivel valóságunkat az ő terveiknek megfelelőre szerkesztjük át. Az emberi faj transzban él, csak azt látja, amit mondanak neki, éppen úgy, mint Tom a hipnotizálás buliban. Nem kell törekednünk a megvilágosodásra, már megvilágosodottak vagyunk. Egyszerűen csak fel kellene ébredni, az ég szerelmére, kitörni a transzból, és felidézni, kik is vagyunk valójában. Mint ahogy a pszichiáter R. D. Laing mondta: „Ha nem tudom, hogy tudok, azt hiszem, hogy nem tudok.” Egy másik mondata is jól leírja az emberiség helyzetét: „Elfelejtünk valamit, és aztán elfelejtjük, hogy elfelejtettük”. Ez jól összefoglalja, hogyan került

19. ábra: ha egy atom „üres” az öt érzékszerv által észlelhető világban, akkor hogyan lehet a „szilárd” világ építőköve? Valójában nem lehet az, az anyag „szilárdsága” csak illúzió. Az elektronok és az atommag (amelyek tényleges szintén üresek) sokkal távolabb vannak egymástól, mint itt a képen látható. Ahogy egy író mondta egyszer: „ha egy atom akkora lenne, mint egy székesegyház, akkor az atommag körülbelül egy tízcentes érme nagyságú lenne”.)

ni, hogy mennyire kifejezett a 3D-s hatás, sokkal jobban, mint normális esetben. Elkezdtem a világot így látni, először csak rövidebb, majd hosszabb időszakokra is. Úgy nézett ki, mint a 3D-s verziója valaminek, amit a Nintendótól kapsz. Manapság, amikor az utcán sétálok, úgy érzem magam, mintha a *Mátrix* című film egyik jelenetében lennék. Nem a világban vagyok, elkülönülök tőle, inkább csak szemlélem, mintsem résztveszek benne. Mindig sokkol, ha valaki ebben az állapotban beszél hozzám, mert láthatatlannak érzem magamat. Amikor ránézek a láthatóan „szilárd” épületekre, autókra, olyan mintha át tudnám dugni a kezem rajtuk. Ez furán hangozhat bárkinek, akinek új ez az egész, de hogy is lehetnének ezek a tárgyak mások, mint illúziók, amikor csak az agy dekódolta elektromos jelek képei? A „világ” egyáltalán nem szilárd, csupán a szilárdság illúziója. Carlos Castaneda egyik könyvében idézi sámán forrását, „Don Juant”:

„Észlelők vagyunk. Tudatosság vagyunk; nem vagyunk tárgyak; nincs szilárdságunk. Hártalanok vagyunk... Mi, vagyis inkább az eszünk elfelejti (ezt) és így csapdájába ejtjük önmagunk teljességét, egy ördögi körbe, amiből életünk folyamán csak ritkán törünk ki.”

A kvantumfizika kutatja és próbálja megérteni a valóság atomi méret alatti szintjének világát. Egyszerűbben szólva ez az energia tanulmányozása hullámalakban és részecskéként, ahogy

a tudatosság az illúzió csapdájába, amit én Mátrixnak fogok nevezni. A New Age „mozgalom” jó részét alkotják a „szeminárium-rajongók”, akik szemináriumról-szemináriumra, gurutól-guruig bolyonganak, keresve azt, ami már régen az övék. Azért nem találják, mert túlságosan lefoglalja őket a keresés. Az elméddel nem láthatsz az elme fátylán túl. Úgy hisszük, hogy a megvilágosodás valamiféle megtalálendő tű a szénakazalban, miközben valójában a megvilágosodás annak felfedezése, hogy nincs semmiféle tű és semmiféle szén. A transz-állapot tart minket távol ettől az igazságtól.

Az illúzió még mélyebbre hatol, mint hogy a hiteink állítják össze valóságunkat. Azt hiszem néhány éve kezdtem ezt igazán értékelni, amikor először megláttam a kozmikus számítógépes játék háttérfüggönyét. Olyan volt, mintha a világot egy háromdimenziós nézőkén át látnám, mint amilyen például a Viewmaster, amiben egy kép két változatát vetítik, egyiket az egyik, másikat a másik szemünk elé, és az agyunk kialakít egy illuzórikus háromdimenziós látványt a két sík képből. Ha valaha is megtapasztaltad ezt, akkor fel fogod idézni,

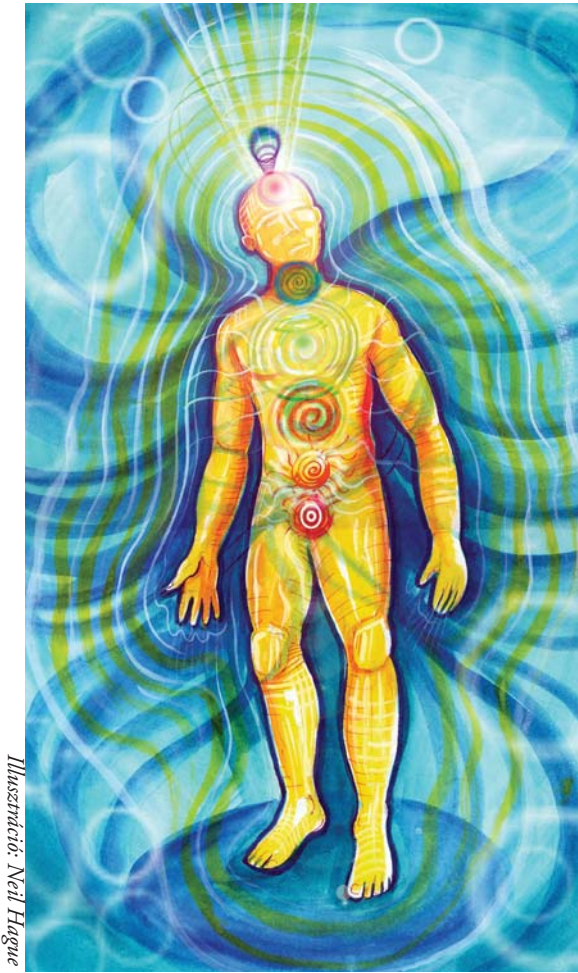
az atomok és az anyag „fizikai” valóságán túl működik. E birodalomban a hagyományos fizika „törvényei” (egyébként is illúziók) mérhetően nem működnek, továbbá az elképzelés, hogy a fizikai világ szilárd, bizonyítottan lehetetlenség. A tudósok azt mondják, sőt az iskolákban a mai napig azt tanítják, hogy a fizikai világot atomok építik fel. Állítólag az atom elnevezés az ókori görög Demokritosztól származik, aki elsőként jelentette ki, hogy az anyag apró oszthatatlan részecskékből áll, amit ő atomnak nevezett. De várjunk csak! Ha az atomok a „szilárd” világ építőkövei, akkor hogyan lehet, hogy amikor tüzetesen megvizsgáljuk az atomot, kiderül: kizárólag üres teret találunk, vagyis történetesen egyáltalán nem szilárd (19. ábra).

Tudom, nem jártam egyetemre (köszönöm Istenem), és bár így tanulatlanok számítok (köszönöm Istenem), mégis látok itt egy apró ellentmondást. Hogyan tud valami, ami nem szilárd, egy „szilárd” fal építőköve lenni, mint ami például éppen előttem van? Valójában nem képes erre, ez az egész az agyunk műve. A kvantumfizika fejlődésével a tudomány kénytelen volt elismerni, hogy az atomok nem szilárdak. Köztudott, hogy az atomok még kisebb részecskéket tartalmaznak: a protonokból és neutronokból álló atommag, ami körül látszólag elektronok keringenek. A „fizikai” anyagot alkotó atomok lesújtóan „üresek”, és még az ábrák is, mint itt a könyvben, félrevezetők, hiszen nincs elég hely egy könyvben vagy tudományos dolgozatban, ami pontosan érzékeltetné a részecskék arányait az „üres térhez”. Ahogy egy író mondta egyszer: „Ha egy atom akkora lenne, mint egy székesegyház, akkor az atommag körülbelül egy tízcentes érme nagyságú lenne”. A maradék „üres” az öt érzékszervvel felfogható valóságban, mert valójában a „fizikainál” magasabb frekvenciákon rezgő energiából áll. Ha mélyebbre hatolunk az atomi méretek alatti világba, azt találjuk, hogy még az atomot alkotó részecskék is üresek.¹ Ha eléggé felnagyítasz valamit, és mélyebbre mész, mint az atom, azt fogod tapasztalni, hogy semminek sincs szilárdsága. Semminek, még az épületeknek, autóknak, hegyeknek vagy a csontoknak a testedben sincs. Az egész egy illúzió! Ha ezt nehéz elfogadnod, gondold csak az álmaidra. Háromdimenziós képekben álmodsz, és mégsem állítja senki, hogy szilárd tárgyak lennének az álmodban, ugye? Ez a valóság ugyanilyen – egy valóságnak hitt álomvilág.

Én nem úgy lépek be a virtuális valóságom „viewmaster” üzemmódjába, hogy drogokat használok; a nélkül fejlődött ki ez a képességem, hogy tettem volna érte bármit tudatosan. De a három alkalommal, amikor ún. pszichoaktív drogokat használtam, ezek a drogok részletekbe menően igazolták ugyanazt a visszatérő témát. Valamennyien kollektív álomban élünk, amit szilárdnak és valóságnak „hinni” manipulálnak minket. Ahogy azt részletesen elmesélem a *Mesék az időhurokból* (*Tales from the Time Loop*) című könyvemben, 2003-ban előadóként meghívást kaptam egy találkozóra a brazil Amazonas őserdőbe, ahol a résztvevők kipróbálhatták egy ayahuasca nevű növény pszichoaktív hatását. Ezt már legalább évszázadok óta használják a dél-amerikai sámánok, hogy az embereket az öt érzékszerv által meg nem tapasztalható tudatállapotokba repítsék. Az ayahuasca sokféle erős hallucinogén vegyületet tartalmaz, például dimetiltriptamint vagy DMT-t, az emlősök és növények anyagcseréjében természetes módon jelen lévő anyagot.

Az ayahuascát „tanító növénynek” vagy az „istenek növényének” is nevezik, mert láthatatlan birodalmak vagy dimenziók megtapasztalására ad lehetőséget, ahol rengeteget lehet tanulni önmagunkról, az életről, a valóságról, és ahol a legendák istenei lakoznak az öt érzékszerv számára érzékelhetetlen frekvenciatartományokban. Valójában a szervezők azért hívtak meg az esemény-

1 Lásd: Mi a ... (fütytyöt) tudunk?! – a szerk.

Illusztráció: Neil Hague

20. ábra: a hét fő örvény vagy csakra, amelyek az emberi testet/hologramot a valóság más szintjeihez kapcsolják

megbánáson; túl az időn, sőt még a rezgésen is. Minden mozdulatlan volt, vagy néha mint egy lassú mozgású hullám. Az első alkalommal csak én és Zoe, a segítőm voltunk a szobában. Ahogy az ayahuasca elkezdett hatni, beszélni kezdtem, olyan hangon, amely cseppet sem hasonlított a saját hangomra. A szavakat nem előzte meg gondolat, egyszerűen csak lassan és erőteljesen buktak ki belőlem, legcsekélyebb hozzájárulásom nélkül. Ezzel kezdtem: „Szeretet vagyok”, aztán „Minden én vagyok, és én vagyok a Minden Mindensége, a Végtelen Lehetőség vagyok”. Közben elkezdtem érezni, amint energia kezd kiáramlani a mellkasomból, és betölti a szobát. Az emberi energiamező ebbe a valóságba örvények sora által lép be. Ezeket az örvényeket csakra néven ismerjük, e szanszkrit eredetű szó azt jelenti: „fénykerék” (20. ábra). A mellkas közepén lévő csakra a szívcsakra, innen ered az elképzelés, hogy a szeretetet a szívünkben érezzük. Ezt manapság a fizikai szívként jelképezzük, de a szeretet a szívcsakra vagy örvény révén fejeződik ki, ami minket a minden létező szeretetéhez kapcsol, és ezt a kapcsolatot igyekeznek a manipulátorok kétségbeesetten elnyomni elmejátékaikkal és mikrocсипеikkel. Nyomatékosítanám, hogy ez még mindig csak *ehhez a valósághoz* kapcsolódik, hiszen a csakrák is illúziók.

re, mert a korábbi találkozók résztvevői hüllőlényeket és képeket láttak megváltozott tudatállapotukban. Újra le kell szögezmem, hogy ezek a valóságok szintén az agynak/testnek nevezett frekvenciamező által dekódolt elektronikus jelek. A drog egyszerűen csak megváltoztatja a dekódolási eljárást, és más információforrásra hangolja az agyat. Néhányan csodás élményeket élnek át a növény hatására, míg mások igen sötét mentális és érzelmi állapotba kerülnek. Ez személytől illetve attól függ, hogy elméjük éppen hová repíti őket. Mindkét élményem hihetetlenül erőteljes volt, és átalakították valóságérzékelésemet. Már réges-rég tudatában voltam, hogy a „világ” illúzió, de akkor jött néhány komoly részlet.

Két este fogyasztottam az ayahuascát, kis pohárka likőr ízű folyadék formájában, és a sötétben hanyatt dőltem matracomon egy kerek, nagy faépületben, az esőerdőben. Körülbelül egy óra elteltével kezdtem belépni a megváltozott tudatállapotba. Először örvénylő színeket és képeket láttam, ahogy becsuktam a szemem, majd egyre mélyebbre és mélyebbre süllyedtem a tudatosság szintjein, míg nem egyszer csak beléptem a leírhatatlan béke és mennyei öröm állapotába. Ez túl volt a félelmen, kétségen, bűntudaton és

A testemen keresztüláramló energia ereje fantasztikus volt. Úgy tűnt, mintha valaki facsarná a mellkasomat azon a ponton, ahol az energia kiáramlott a szobába. Az egyik fénycső villódzni kezdett a plafonon, aztán három lámpa teljes erővel világítani kezdett. Elcsodálkoztam, hogy miért kapcsolták fel a lámpákat, hiszen a széánsznak sötétben kellett volna zajlania. De senki sem nyúlt a villanykapcsolóhoz, a lámpák maguktól gyulladtak fel, világy nélkül, egy más fajta energia táplálta őket. A zenelejátszó is ki-bekapcsolt, de ahogy megéreztem, hogy ömlik ki belőlem az energia, megértettem, hogy mitől kergülnek meg az elektromos berendezések. Az energiafolyam közben megváltozott és éreztem, ahogy átível a mellkasomból a fejembe, mint egy eddig sosem látott szivárvány. Elkezdtem folyékonyan beszélni megváltozott tudatállapotomban. Szavaim a Végtelen Tudatosságról szóltak, amire a „Végtelen”, az „Egység” és az „Egy” szavakkal hivatkoztam. Minden a Végtelen Tudatosság – szóltak az ajkaimról felcsengő szavak. Az elválasztottság, az ellentétek csupán az általam Mátrixnak nevezett koholt virtuális valóság illúziói. Azonban az illúzió függönyén túl minden *Egy*. Nincs *én* vagy *mi*, csak egy Végtelen „Én”. Még a virtuális-valóság játékban is minden ugyanaz az Egység, csak az illúzió, az elme nyújtja a megosztottság benyomását. A különbség az önmaga tudatában lévő Egység és az önmagáról elfeledkezett Egység között van. Mostantól az „Egységen” mindig az önmaga tudatában lévő egységet értem, szemben a megosztottság illúziójában vergődővel. Az ősi indiai Védák egy hasonló történetet mesélnek. Shankara, a VIII. századi hindu misztikus a következőt mondta: „Brahman (a Végtelen Tudatosság) Maya (az illúzió) tartománya mögött lakozik. Nincsen más.”

Amásodikbrazíliaiészakámonazayahuascaélménymégmélyebbvolt.Ahogyatudatombeleremültésátbukdácsoltavalóságokon,elkezdtemyhangos,érthetőnőihangothallani,aminagy méltósággal és világossággal beszélt. Természetesen ez nem egy hangdobozon keresztül szóló, testbenlakozónőhangjavolt.ATudatosságkommunikálttelepatikusan,ésazagyamdekódoltaezeket a frekvenciamezőket érthető szavakká. A szavak angolul hangzottak el számomra, de ha olasz vagy pakisztáni lettem volna, akkor azon a nyelvre dekódoltam volna az információt. „David” – mondta – „visszaviszünk oda, ahonnan érkeztél, hogy emlékezz rá, ki vagy”. Ezzel a leírhatatlan mennyei öröm birodalmában találtam magam, még sokkal mélyebb és csodálatosabb volt, mint előző éjjel. Semmi megosztottság, semmi ellentét, nem volt fekete és fehér, nem volt fény és árnyék, nem volt mi ésők. Nem volt idő, nem volt tér, nem volt rezgés. Minden csak volt. Ezt a létállapotot meg kell tapasztalni ahhoz, hogy megérthesd. Nem a testem voltam, hanem a Tudatosság, én voltam minden tudatosság, minden létező bármely megnyilvánulási formában. Minden csak volt. Valék az Egység, a Lét, a Minden Lehetőség. Viszont mégis öntudatomnál voltam, egy „egyen”, saját egyéni nézőponttal az egészen belül. Itt voltam, és ott voltam. Mindenhol voltam és sehol, minden és semmi. Voltam és nem voltam, és minden voltam a kettő közt. Ez így zagyaságnak tűnhet, de később tisztább lesz, hogy miért is az ellentétek felölelése a kapu az Egységhez, a Teljességhez. „Ez a Végtelen, David.” – mondta a hang – „Innen jöttél, és ide fogsz visszatérni”.

Azt mondta nekem, hogy ténylegesen csak egyetlen dolgot szükséges tudnom, és e szavak kezdtek visszhangozni fejemben: „A Végtelen Szeretet az egyetlen igazság – minden más illúzió”. Formálni kezdtem gondolatban egy kérdést: „Tényleg úgy érted, minden?” Mielőtt még teljesen felbukkanhatott volna a gondolat, a hang már félbe is szakított: „A Végtelen Szeretet az egyetlen igazság – minden más illúzió; nincs de, nincs ha, nincs kivétel, ez van.” Az egyedüli Végtelen Tudatosság léte az egyetlen igazság, minden ettől eltérő csak e Tudatosság képzelgése – illúzió, káprázat. Meghatároznám, mit is érték e könyvben azon, hogy „Szeretet”.

Ez nem a „Hát persze, hogy szeretlek drágám, csak tedd már szét a lábad!” verziója a szeretetnek, vagy bármilyen más hasonló félreértelmezés. A Szeretet a Végtelen Szeretet összefüggésében a mindennek egyensúlyát jelenti. A Végtelen Szeretet Végtelen Értelme, Végtelen Tudás, Végtelen Minden is. Emígyen van és nincs, mindenhol van és nincs sehol, minden és semmi. Ő a Minden Lehetőség, tökéletes egyensúlyban.

A „hang” vagy öt órán keresztül beszélt hozzám, és aznap éjjel újabb fátyol lebbent fel előttem. Elkezdtem érteni a játszma új szintjeit, hála az ayahuasca élmény során tanultaknak, az azt követő folyamatosan táguló érzékelésemnek, az életemben előforduló szinkronicitások által kapott tudásnak és egyre inkább annak, ahogyan átlátok a „szilárd” világ illúzióján. Ezek az új szintek figyelem, irányítás és manipuláció központok, ahonnan megnyilvánulnak a Hüllők és az Illuminátusok. E könyv hátralévő részében a valóságot olyannak fogom leírni, ahogyan megértettem azt mindezen információforrásból és bepillantásokból.

Nagy részét bizonyítékokkal támasztja alá a modern tudomány, főleg a kvantumfizikának ismert ága. Azonban tovább megyek, számos esetben állításaim nem „igazolhatók” abban az értelemben, ahogy az emberi elme vágyik bizonyítékokra, és az embereknek maguknak kell eldönteniük, hogy mit is gondolnak, vagy még helyesebben tudnak arról, amit olvasnak. Nem ácsingózom senki meggyőzésére, hogy ez az igazság, s arra sem, hogy megmondjam, valóságuknak minek kellene lennie; elég gyakorlottan elvégzi ezt a Mátrix, nem szorul a segítségemre. Hát erről van szó: illúzió port hintonak illúzió szemeinkbe.

Az Egység az a Végtelen Lehetőség, ami határtalan képzelőerővel teremt bármit és mindent. E „fizikai” világ csak egyetlen példa. Ebből kiindulva, mekkora butaság csípőből elutasítani az alakváltó Hüllőkről vagy más nem-emberi lényekről szóló beszámolókat, csak mert annyira eltérnek a „megszokottól”! A Végtelen Lehetőségben nincsen szokatlan, és az effajta rövidlátás megmutatja, hogy mennyire begyepesedett a legtöbb ember. Egy autómaticán láttam Kaliforniában: „Ti kinevettek engem, mert más vagyok, én rajtatok nevettek, mert ugyanolyanok vagytok”. Brazíliai élményem után hét hónappal olvastam egy ősi hindu legendát. Arról szólt, hogy az emberi tudatosság aprócska hullámként kezdte, aki elhatározta, hogy elhagyja a Tudatosság óceánját – a „tér- és időmentes örökkévalót”. Amikor önmagára ébredt e „szétkapcsolt” állapotban – szól a legenda – elfelejtette, hogy a végtelen óceán része, elválasztottnak és elszigeteltnek érezte magát. Ez ugyanaz, mint amit a hang mondott, más szavakkal. Vergődöm a szavak kötelékében, mert érezni vagy tudni valamit sokkal mélysegebb, minthogy nyelvi eszközökkel ki tudnám fejezni. (Ahogy Sri Aurobindo találóan megfogalmazta: amit érdemes elmondani azt nem lehetséges, amit viszont el lehet mondani, azt nem érdemes.) Alapjában véve talán úgy mondhatnám, hogy az Egység képzelete létrehozott egy illúzió birodalmat, a végtelen számú „világok” egyikét a Végtelen Lehetőségen belül. E „világ” elkezdte elfelejteni, hogy ő az Egység, mint amikor egy álom elfelejti, hogy ő az álmódó. Ezzel az emlékezet kieséssel jött a jelenség, amit félelemnek hívunk, a Minden Lehetőség egy kifejeződése, ami nem nyilvánulhat meg az Egység egyensúlyán belül. Félelem csak a különállás és az elkülönültség illúziójából keletkezik, amikor a Tudatosság egy részként érzékeli önmagát, nem pedig az egészként. A félelem az illuzórikus lekapcsolódás árnyéka.

Neil Hague gyönyörű képei (lásd a színes részt) szemléltetik a haladást az Egységtől a megosztottság és félelem felé (21-26. ábrák). Először jött a képzelet a „formába”, aztán az elválasztottság illúziója, amelyet a félelem megnyilvánulása követ, ami önálló életre kelt. A Mátrix Álomvilág megteremtése nem jó vagy rossz, helyes vagy helytelen. Egyszerűen csak van. Nem a Mátrix felépítése a probléma, sokkal inkább az erő, ami minket irányít. A „Mátrix”

21. ábra

22. ábra

23. ábra

Illusztráció: Neil Hague

A Mátrix teremtése, ahogy Neil Hague látja. Először jött az elképzelés a „formába”; ezzel jött az elválasztottság illúziója; ez elvezetett a félelem megnyilvánulásához (a szárnyas entitás), ami saját életre kelt; és a Tudatosság egy illúzió csapdájába esett, amit „valósnak” hitt.

Egy hindu mítosz szerint az emberi tudatosság aprócska hullámként kezdte, aki elhatározta, hogy elhagyja a Tudatosság óceánját – a „tér- és időmentes örökkévalót”. Amikor önmagára ébredt e „szétkapcsolt” állapotban – szól a legenda – elfelejtette, hogy a végtelen óceán része, elválasztottnak és elszigeteltnek érezte magát.

egy virtuális valóság-illúzió, amit félelemmel eltérítettünk, és félelemből adunk neki hatalmat. A hang Brazíliában azt mondta, hogy amikor az emberek félnek, akkor megnyugvást találnak az ismerős, kiszámítható dolgokban, és ez történt a Mátrixban is. Ez módot adott a Tudatosságnak, hogy fütörészhessen a sötétben, hogy megnyugvást nyújtson magának az ismerős dolgokban, mert félt attól, hogy vajon mi rejtőzhet azok mögött. Azt hiszem, úgy gondolhatunk rá, mint egy mamától és papától lekapcsolódott elveszett kisgyerekre. Mi az emberiség legnagyobb félelme a mindennapi életben? A félelem az ismeretlentől. Wilson Bryan Key írja le nagyon jól az emberi hozzáállást az ismeretlenhez „*A manipuláció kora*” című könyvében (Madison Books, USA, 1989):

„Az emberek utálják a bizonytalanságot. A bizonytalanság szorongást szül. A szorongás csökkentésére, ha nincsen kéznél semmilyen kész konkrét struktúra, az emberek egyszerűen feltalálnak egyet, vagy elfogadnak egy konfekció médiavalóság-struktúrát... ezek a kivetítések természetesen koholt elmeszülemények.”

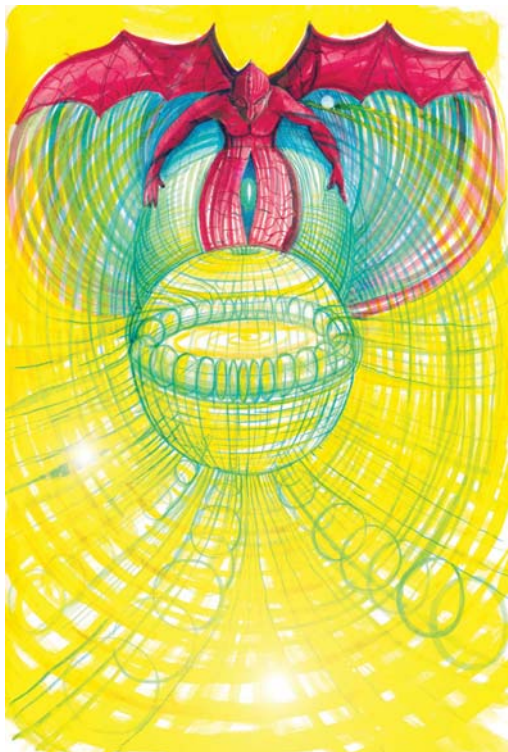

24. ábra

25. ábra

A Mátrix pontosan ez, a kollektív elme koholt elmeszüleménye. A Mátrix általam Időhuroknak nevezett e „fizikai” szintjét arra teremtettük, hogy meghittséget nyújtson az illuzórikus elválasztottság kiváltotta ismeretlenről való félelem enyhítésére, és kezdetben sokkal kellemesebb élmény volt, mint amilyen mostani valóságunkban. Gondolhatsz úgy a Mátrixra, mint egy gondolat-kivetítésre, mint egy mozivászonra vetített filmre. A kivetítés fennmaradása a vetítőtől függött. De a kivetítés, a képzelgés cselekedete önálló „életre” kelt, amikor saját energiaforrásra tett szert. Ez a forrás pedig – mondta a hang nekem – a félelem. Ekkor kerítette hatalmába az álom az álmodót. A Mátrix, az immár öntudatra ébredt félelem – ahogy a hang mondta –, kifejlesztett egy saját ütemtervet, és igyekezett annyi félelmet előállítani, amennyit csak lehetséges, hogy képesebbé és kiterjedtebbé tegye önmagát. Hogy miért van a Mátrixnak szüksége félelemre energiaforrásként? Mert

26. ábra

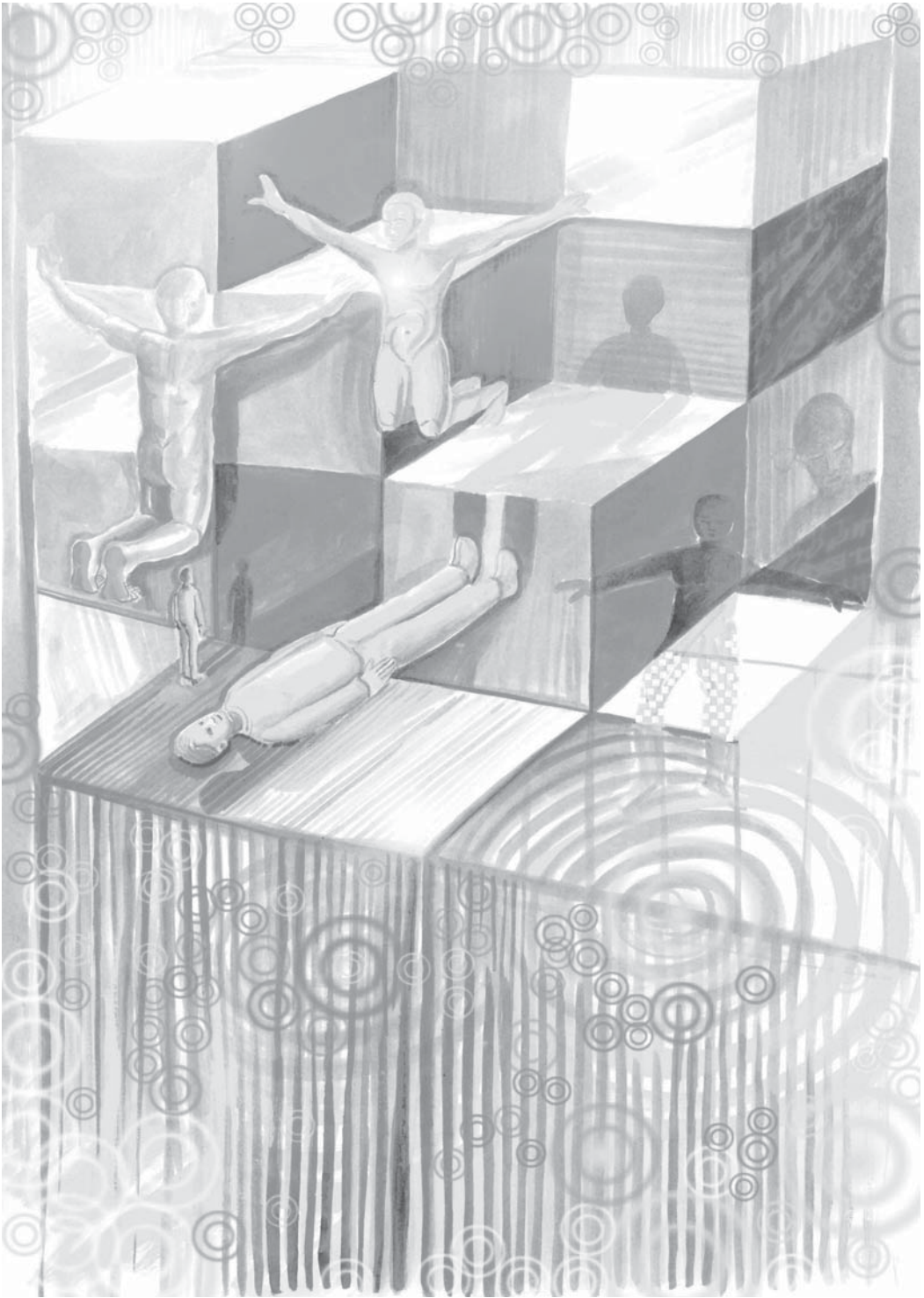
maga is félelem. Minél több félelmet gerjeszt fondorkodásával háborúk, erőszak, konfliktusok, stressz, büntudat és agresszió révén, annál nagyobb hatalmat nyer a félelemtermelés körforgásának előidézéséhez. Míg a hang ezeket magyarázta, képek jelentek meg előttem a *Bűvészinas* című Walt Disney rajzfilmből. A bűvész létrehozott egy teremtményt, hogy az elvégezzen helyette mindent, amit ő nem akart. Aztán a lény felülkerekedett, és ő lett a bűvész irányítója. Frankenstein története is jól szimbolizálja a történeteket. A teremtés felelősségéről lemondás csapdájába esett Tudatosságot saját félelmei irányítják, egy önámításokkal és manipulált illúziókkal teli labirintusban (27. ábra).

(Meg kellene magyaráznom, hogyan értelmezem én a tudatosságot ebben a könyvben. Minden Tudat, de a tudatosságnak különböző szintjei vannak aszerint, hogy valami milyen mértékben csatlakozik a Végtelen Egy-séghez. Az önmaga tudatában lévő Végtelen Egy-ség összevetve azzal, amit mi emberi „elmének” nevezünk, olyan, mintha Einsteint egy tányér babfőzelékkel akarnánk összehasonlítani. Ténylegesen, a különbség oly mérhetetlen, hogy nincs is összehasonlítási alap. Így, amikor tudatosságról beszélek a könyvben, akkor azalatt az elmén és a Mátrixon túli ébredtség fokát értem. Sri Aurobindó Szupramentális, azaz elmén túli állapotnak nevezi.)

Amikor elfelejtjük, hogy az illúziót megélő Végtelen Tudatosság vagyunk, minden kiesik a megfelelő megvilágításból. Egyik délután egy kompon utaztam Jaymie fiammal, hogy megtegyük a tizenöt perces átkelést Angliából Wight szigeti otthonunkba. Amint elhagytuk a kikötőt, köd ereszkedett ránk, ami minden irányban eltakarta szemünk elől a szárazföldet. Normális esetben a komp néhány percig a part vonalát követi, majd élesen jobbra fordul, és a sziget felé veszi az irányt.

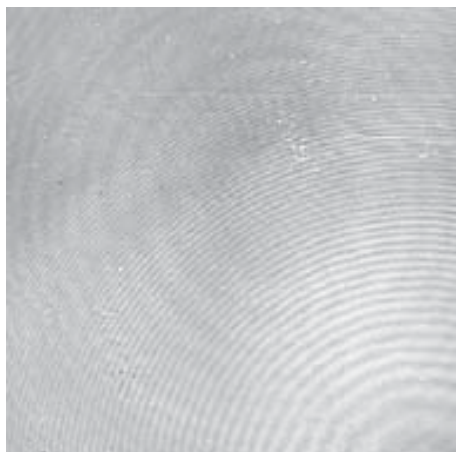
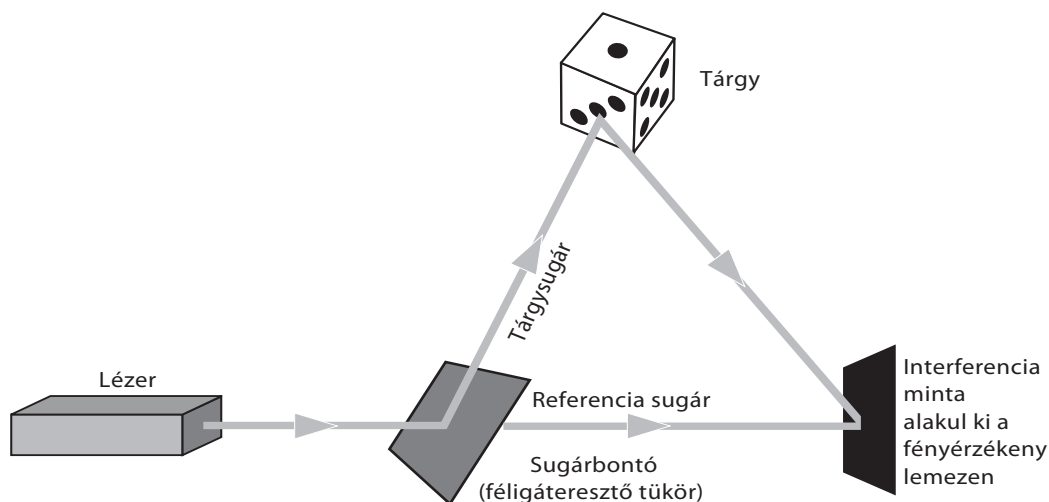
Függetlenül egymástól, Jaymie és én is azon kezdtünk csodálkozni, hogy ez alkalommal hogyhogy nem fordulunk. Elhaladtunk az egyik nagy vízben álló „betonerődítmény” mellett, ami az utolsó lehetőség a kanyarodásra, még ha apály idején a hajó nagy ívben kanyarodik is. De még mindig úgy tűnt mindkettőnknek, hogy továbbra is egyenesen haladunk, távolodva Angliától és a szigettől. Éppen, amint azon csodálkoztunk, hogy mi a fene történik, feltűntek a sziget mólójának fényei, és rájöttünk, hogy egész idő alatt jó irányba haladtunk. Eltájtoltak, „elveszettek” lettünk azáltal, hogy elvesztettük a kulcsfontosságú viszonyítási pontot – a szárazföld látványát, amittől a történetek, és a haladási irány nyilvánvaló lett volna. De miután az elveszett, minden más koordináta, mint például az erődítmény, elvesztette perspektíváját. Valójában elfordultunk az erődnél, de mivel nem láttuk a szárazföldet visszaigazolásként, ezt nem érzékeltük. Ez történik velünk a Mátrixban is. Ha egyszer elveszítjük a kiindulási pont látványát – hogy az illúziót megélő Végtelen Tudatosság vagyunk –, azzal elveszítjük a viszonyítási pontot, amiből minden más dolgot megérthetünk. Úgy hisszük, egy bizonyos irányba haladunk (hogy „valódi” testben egy „valódi” világot megélő emberek vagyunk), miközben valójában az egész egy manipulált álom. Egy másik szempont az, hogy Jaymie és én is ugyanazon illúzió csapdájába estünk, ami azt jelenti, hogy megerősítettük egymás valóságát, még „valósabbá” téve azt. Ugyanez a jelenség alakítja ki az emberiség valóságát – „azt márpedig mindenki tudja”!

A Frankenstein Mátrix egy minket álmovilággal etető *szuperhologram*. A hologramot Gábor Dénes fedezte fel az 1940-es évek végén, és munkájáért Nobel-díjat kapott. Fényérzékeny lemezen frekvenciamintává alakított egy háromdimenziós tárgyat, majd visszaalakította 3D-s holografikus képpé. A hologram úgy jön létre, hogy lézersugarat irányítanak egy fényérzékeny lemezre (28. ábra). A lézert egy féligáteresztő tükrön keresztül sugározzák a lemezre.

Illusztráció: Neil Hague

27. ábra: a virtuális-valóság játéka: a csapdába esett Tudatosságot az egyfajta kollektív emlékezetkiesés állapotában saját félelmei irányítják egy önbecsapásokkal és manipulált illúziókkal teli labirintusban, amit én Mátrixnak hívok.

28. ábra: a hologram ugyanazon lézerefény két felének felhasználásával jön létre. Az egyik fél (referenciasugár) majdnem egyenesen a fotólemezre irányul, a másik (adathordozó vagy tárgysugár) a tárgyra mutat. Amikor ez az adathordozó sugár visszaverődik a tárgyról a lemezre, akkor „interferenciamintát” hoz létre. Ha az „olvasó” lézert később erre az interferenciaminta képre irányítjuk, akkor az a tárgy 3D-s holografikus képét alkotja meg.

29. ábra: az interferencia-minta képe a holografikus lemezen. Teljesen véletlenszerűnek és értelmetlennek tűnik egészen addig, amíg olvasó lézersugarat nem irányítanak rá, és létre nem jön egy hologram.

A lézerefény egy része eltérül, a fényképezni kívánt tárgyra. Így kapsz egy lemezre eső lézersugarat (referenciasugarat) és egy tárgyról visszaverődő lézersugarat (adathordozó sugarat). Ez az adathordozó sugár tartalmazza a tárgy rezgés-képét, és viszi a fényérzékeny lemez felé. Amikor ez eltalálja a lemezt, ott „beleütközik” a referenciasugárba – a „másik felébe” – és ez az összeütközés, egymáshatás (interferencia) hozza létre a kettő között azt, amit interferencia-mintaként ismerünk. Ahhoz hasonlíthatjuk az elvet, mintha két követ dobna egymás mellé egy tó vizébe, és néznénk, hogyan ütközik egymással, hat egymásra (interferál) a két hullámforma. Egy mintát formálnak, ami a két kő hullámalak-képviselője, hogy hol és milyen sebességgel estek a tóba. Az interferencia-minta, ami a holografikus filmre ég, nagyjából úgy néz ki, mint a hullámok a tóban. Körkörös vonalak sorozata, ami látszólag teljesen véletlenszerű és értelmezhetetlen (29. ábra).

Ha azonban egy ugyanilyen lézerefényt irányítasz erre a mintára, hirtelen megjelenik a tárgy világos képe (30., 31., 32., 33. és 34. ábrák). A képek szilárdnak tűnhetnek, de kinyúlva értük a semmibe markolsz, és amint lekapcsolod a fényt, a hologram azonnal eltűnik, mert csak illúzió. Azért használnak lézert, mert stabil (intenzitású, hullámhosszú és fázisú) párhuzamos sugarat bocsát ki, amit „koherens fénynek” hívnak. A koherens fény az, ami

30. és 31. ábra: ez a lány és a katona is „valósnak” és „szilárdnak” tűnik, pedig csak hologramokat nézel, amiért kinyúlva a semmibe markolsz. Ugyanez a helyzet az emberi testtel – „szilárdsága” csupán illúzió.

(A „Kis nyírfácska” és az „Öreg katona” képe a Holography Studio, All-Russian Exhibition Center, Moszkva felajánlása. További képekért lásd: www.holography.ru)

keskeny, egyenes sugarat tart fent nagyon hosszú távolságon anélkül, hogy szóródna, és ezért gyengülne, mint ahogy a zseblámpa fénye.

A Mátrix, a virtuális valóság-játék egy superhologram, ami más, végtelen számú hologramot vetít, beleértve az emberi testet, és ezek mind természetüktől fogva illúziók (35. ábra). A holografikus felvétel egyik elképesztő különlegessége, hogy minden része az egész kép kicsinyített változata. Nem számít, mennyiszer vágod szét kicsi és még kisebb darabokra a lemezt, amikor megvilágítod a lézerrel, mindegyik darabka egy kicsi, de *egész* képet fog adni. Ha egy normál fényképet négyfelé vágsz, minden egyes darab „nyilvánvalóan” az egész kép negyedét tartalmazza csupán, de nem így a hologram esetében! Bármelyik része a teljes kép kicsinyített változatát fogja adni. Így tehát az emberi test is az egész Mátrix hologram egy kicsinyített változata. Feltételezem, akár mondhatnád azt is, hogy a Mátrix az „embert” saját képére és hasonlatosságára alkotta. Ez azt jelenti, hogy mivel az emberi test hologramjának van egy agya, ami a test minden részével kommunikál, és dekódolja a visszaérkező információkat, így a Mátrixnak, mint egésznek kell, hogy legyen egy verziója ugyanebből. Kommunikál a „sejtjeivel” (emberi testekkel és más életformákkal is), és feldolgozza a tőlük érkező információt. Így kapjuk kollektív valóságunkat, és így is változtatjuk meg a jelek révén, amelyeket tudattalanul küldünk vissza a Mátrix „agynak” – a központi számítógépnek (36. ábra, felül).

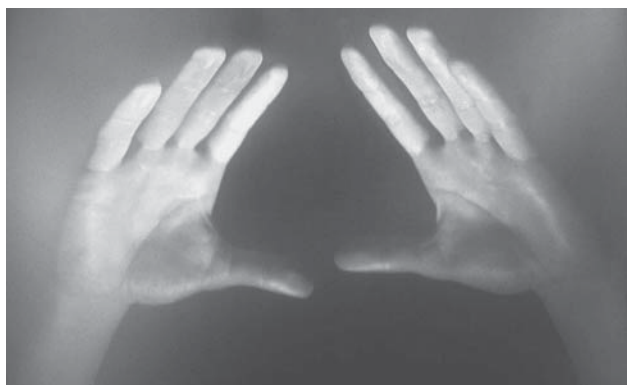
Az emberi test minden részlete az egész test kisebb változata, és ezért van az, hogy az összes sejt tárolja az emberi alak megalkotásához szükséges információt. A későbbiekben kifejtem en-

32. ábra: *ami szilárdnak tűnik, valójában nem az – ez egy másik hologram...*

33. ábra: *...és ez is, egy „szilárd” fémcsap...*

34. ábra: *bűvészmutatvány... a holografikus kezeket nem tudnád megfogni – hacsak az agyad nem mondja másképp!*

léket, mint a látás vagy a hallás. Még ez sem más, mint az illúzió egy másik szintje, hiszen ha az agy is hologram, akkor annak is illúziónak kell lennie. Mint minden ebben a valóságban, ez is egy frekvenciamező vagy rezgés „fizikai” megnyilvánulása. Mellesleg a test holografikus természete azt jelenti, hogy az egész agy és a test, sőt minden egyes sejt is részt vesz az öt érzékszerv dekódolásában, nemcsak a „látásért felelős agykéreg” vagy az agy hasonló feladatokat ellátásáért felelőssé tett területei.

Sokkal könnyebb most, mint korábban elmagyarázni a valóságunkat irányító rendszert, mert már létezik számítógép, Internet, holografikus fényképezés és televízió, amelyek nagyon sok szempontból modellezik a Mátrixot. De hangsúlyozom, hogy amikor azt mondom, hogy a Mátrix olyan, mint egy számítógép vagy szoftverprogram, akkor csak azért használok ezeket a kifejezéseket, hogy érzékeltessem a lényegét annak, amire gondolok, mert a mai számítógépek technológiája segít abban, hogy leírjam ezeket az elképzeléseket. Amikor a Mátrixról beszélünk, még a ma létező legfantasztikusabb számítógépek és szoftverek is olyanok, mintha a görkorcsolyát az űrhajóhoz akarnánk hasonlítani, és még ez a hasonlat is sántít, mint minden hasonlat, minden modell. Egyébként, ha nem tudsz semmit a számítógépekről: a szoftver elektromos parancsok sorozata, amit a számítógép kiolvas a memóriájából, és vála-

nek egészségügyi vonzatait, mivel ez rengeteg tudományos „rejtélyt” old meg. A hivatalos tudomány azért volt képtelen meghatározni az agy azon területét, ahol minden emlék tárolódik, mert amit mi emléknak hívunk, az az agy egészében és a testben, sőt minden egyes sejtben is létezik (a sejtek elméje). Ez kell, hogy legyen a helyzet, mivel a test hologram. Agydagana-tos betegek, akiknek agyuk nagy részét eltávolítják, nem veszítik el specifikus memóriájukat. Lehet, hogy úgy általában nem emlékeznek dolgokra, talán azért, mert a holografikus emlékezés egy alacsonyabb szintjére kerülnek, ami nem olyan tiszta, mint a teljes, vagy az agyműtét kiváltotta sokk okolható. De nincs olyan, hogy egyik emléküket elvesztik, egy másik meg kristálytisztán előjön, ami akkor történne, ha az emlékezet egyetlen területre korlátozódna. A testhologram az összes érzékszervből tárol információkat, így ha szagolunk valamit, az ugyanolyan erősen elő tud hívni egy em-

35. ábra: csontjaink annyira „szilárdnak” tűnnek, ezért bizonyos, hogy testünk „fizikai” és „valós”? Ez az emberi gerinc hologramja, ami csak egy illuzórikus kivetítés.

A „gerinc” kép Jason Sapan, Holographic Studios, New York felajánlása

szol rájuk. Egy másik segítség illuzórikus világunk leírására, a *Mátrix* filmtrilógia, ami kiváló vizuális élményt szolgáltat a tapasztalt virtuális valóság bemutatására. Nem hittem a szememnek, amikor először láttam, mert elképesztő érzéketes képekkel fejezte ki azt, amit én addig csak szavakkal próbáltam. Enélkül és a számítógép technológia nélkül nehezen tudnám, hol kezdjem elmagyarázni a *Mátrix* működését, de így sokkal könnyebb dolgom van.

A virtuális valóság-játék egy magasan kifinomult változatában „élünk”, vagy másképpen mondva egy 3D-s illúziót nyújtó holografikus Internetben. Az egyik gyakori kérdés, hogy ha mi magunk teremtjük illuzórikus világunkat, akkor miért van az, hogy mindnyájan ugyanazt az alapvető világot látjuk: az utcai jeleneteket, az embereket, autókat, utakat, erdőket és hegyeket? A válasz: a *Mátrix*ot irányító erő folyamatosan jeleket sugároz felénk, és mi egy kollektív valósággá dekódoljuk ezeket – és ezt a kollektív valóságot hívjuk világnak (37. ábra). Ehhez hozzáadjuk a magunk csavarját azzal, hogy különböző véleményt, nézőpontot alakítunk ki arról, amit közösen „látunk”, de mindannyian ugyanabban az alapvető valóságban részesülünk, mivel ugyanazokat a jeleket dekódoljuk a *Mátrix*tól. Ez a valóság nem odakint van, hanem „idebent” – a fejünkben. Vagy pontosabban fogalmazva, a genetikai adatbázisunkban, a DNS-ben. Ahogy az író, Edgar Allen Poe írta: „*Minden, amit látunk, és látszik, csak álom az álomban*” („*Minden, mi van e bús világon, álomba ködlő furcsa álom*” – Kosztolányi - a szerk.)... egy hologram a hologramban.

2004 nyarának végén találkoztam egy barátommal, Mike Lamberttel, az angliai Wight szigetén lévő Shen klinikáról. Mike gyógyító, aki folyamatosan támogatja szakmája határait a magasabb szintű megértésre való törekvésében. Ahogy az már lenni szokott, ez nem tette őt népszerűvé orvosi körökben, még azok közt sem, akik az úgynevezett alternatív vagy kiegészítő gyógymódok normáit igyekeznek lefektetni (kőbe vésni). Még nem láttam olyan hierarchiát, ami nem ugyanazon elvek alapján működne! Vagyis a hierarchiák fő mozgató rugója az események irányítására és a status quo megőrzésre irányuló törekvés. Amit a hierarchia képvisel, valójában lényegtelen: a lényeg a tény, hogy

maga a hierarchia megléte biztosítja az elmemásolatok létrehozását. Még a hierarchia-ellenes hierarchiák is ugyanígy tesznek – nézd meg a „radikális” és az anarchista szervezeteket – ugyanezt tükrözik. „Helyes, rend, parancs, anarchista bizottságotok eldöntötte, mik lesznek a szabályok.” Felfordul a gyomrom azt látva, hogy ez a hozzáállás az irányadó az alternatív gyógymódok terén is. Egyébként a ‘80-as években Mike Lambert írt egy korát jócskán meg-

Illusztráció: Neil Hague

36. ábra: a Mátrix „agy” egy kollektív valóságot közvetít az emberi agynak (és más élőlények agyának), ami ezeket a jeleket 3D-s illúzióvá dekódolja. Az emberi agyak pedig visszajeleznek a Mátrixnak. Ez a kétirányú hurok (információcsere) változtatásokhoz vezet, amit mi „Evolúciónak” hívunk. Olyan, mintha folyamatosan átírnánk egy számítógépes programot. A Tudatosság pedig az Evolúció egy fokán (talán már a következő lépéssel, – ami itt van a nyakunkon – a Szupramentális állapotban) visszanyeri a Mátrix irányítását, vagy egyszerűen kilép belőle.

előző cikket a DNS-ről (deoxiribonuklein-savról). Ez a test minden egyes sejtjében megtalálható genetikai könyvtár, és mindannyiunknak körülbelül százhátszázmilliárd mérföldnyi van belőle. A DNS tartalmazza fizikai jellemzőink kódjait. Valójában ennél jóval többről van szó. Több mint száztrilliószor annyi információt tárol, mint a legfejlettebb háttértárolóink. Az ismert DNS-kódok az eddig feltérképezett emberi génállomány durván 3-5 százalékát fedik le, a többi 95-97 százalékot még nem érti a hivatalos tudomány.² Mike mutatott nekem egy összegezést arról, miket írt hosszú évekkel ezelőtt, és ahogy átfutottam a papírt, két dolog is villámcsapásként ért:

1.) Az összes élőlény DNS-ében, mindegyikben, kezdve az embertől a hüllőn, a macskán, kutyán, fán, virágon, halon keresztül a rovarokig, minden sejt ugyanazokat az A, G, C és T-ként (adenin, guanin, cytosin és timin) ismert kódokat tartalmazza;

2.) A DNS egy kristályos szerkezet, valamint a frekvenciák vagy „fény” adó-vevője és erősítője.

Szent szar! – gondoltam. Ez az! Hát így csinálják – ez csatlakoztat minket a Mátrixhoz. A DNS az! Ha ránézel egy DNS szerkezet ábrájára, akkor egy kettős spirált látsz, ami kitekerve úgy néz ki, mint egy létra (38. ábra), habár számos kutató úgy hiszi, valaha sokkal több ága volt. A csigalépcső a szabadkőműves jelképrendszerben a DNS-re utal, mert ez az ember irányításának kulcsa, és ugyanezt a jelképet megtalálod az ősi világ titkos misztérium-iskoláiban. Az A, C, G és T ismétlődései határozzák meg a genetikai jellemzőket, hogy hogyan néz ki a tested, milyen alakú egy egér, egy elefánt vagy egy nárcisz. (39. ábra), és van még egy másik szereplő is, akire hamarosan kitérek. A fajok közötti DNS-különbségek messze kisebbek, mint a hasonlóságok. A DNS 90 százaléka ugyanaz az emberben és az egérben, de hatalmas párhuzamok vannak az ember és egy házi légy DNS-ében is. Ahogy egy cikk közölte a San Francisco Chronicle-ben: „...a DNS egy egyetemleges szoftver kód. A baktériumoktól az emberig, az élet alapvető utasításai ugyanazon a nyelven íródtak.” Ez a nyelv pedig a Mátrix nyelve.

Ha megnézel egy sokszorososan felnagyított DNS-t, úgy néz ki, mint egy kígyó (40. ábra), és nem véletlen, hogy az egész ősi világ egyik fő szimbóluma a dupla spirál-kígyó képe, amit ma úgy ismerünk, mint a caduceus vagy Merkúr kígyós botja (41. ábra). Ez az orvostudomány szimbóluma. A DNS-nek, a „fizikai” forma alapjának van egyfajta hüllőszerű megjelenése, és az emberi agy legősbibb részét úgy ismerjük, mint az R (H)-komplexet vagy hüllőagyat. A következő fejezetben kitérek arra is, hogyan illenek ebbe a Hüllők és az Illuminátusok. Amit mi „fizikainak” hiszünk, az valójában egy holografikus illúzió, és a DNS alapvető alakja, mint minden, egy frekvenciamező, egyfajta floppy-lemez vagy CD, ami a genetikai programot tartalmazza. Szükséges a számítógépes nyelven való gondolkodás ahhoz, hogy egyszerűbben megérthessük, hogyan működik az egész.

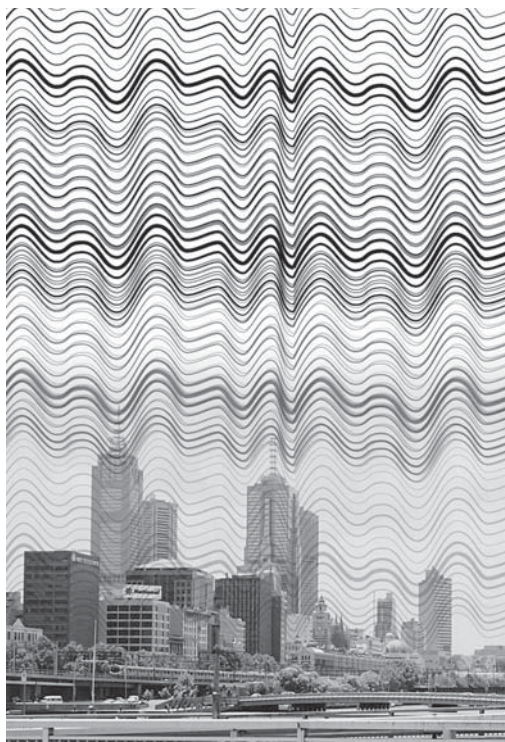
Nemzékör látjuk ennek fizikai kifejeződését: az apa ondója egyesül az anya petesejtjével, és a baba ebből az egyesülésből jön létre. Azonban energetikai szinten – a három dimenzió hologramszerű megjelenésén túl – ez két szoftverprogram másolódája egy harmadik lemez-

2 Az adatok forrásuktól függően változnak, láttam hivatkozást 90 százalékra is. Akármi is a pontos szám, a DNS óriási hányada még megértésre vár.

re. Az apa és az anya DNS-e letöltődik, az eredmény pedig a kettő elegyét tartalmazó „lemez” vagy program – a baba. Így adódnak át a genetikai jellemzők és hibák is. Egy olyan letöltés, ami számítógépes vírust vagy hibát tárol, átíródik az új „lemezre”, a „következő generációra”. A test egyetlen megtermékenyített petesejtéből (programból) jön létre, ami addig másolódik újra és újra, míg a felnőtt embernek 50-100 *trillió* sejtje nem lesz. Minden egyes sejt ugyanazon utasítások könyvtárát tartalmazza, amiket a sejtek működésüknek megfelelően olvasnak, mint ahogy a számítógép olvas egy szoftvert.

A testszoftver olvasója az RNS vagy ribonuklein sav, ami általában egy egyedülálló fonál formájában jelenik meg. Egyszerűen szólva, a DNS olyan, mint egy lemez vagy sablon, az RNS pedig a lézer, ami leolvassa a lemezen található információt, és továbbítja a sejtek felé (42. ábra). Az RNS dönti el egy sejt funkcióját azáltal, hogy kiválasztja, melyik információt olvassa ki a DNS-ből, és szállítja el a sejtbe. Kimásolja az egyik DNS adatkészletet vagy „nyelvet”, és az agysejt lesz; egy másik sorozatot választ, és májsejt lesz. Az RNS egyik része dekódolja a DNS információt, a másik eldönti, hogy melyik információt kell dekódolni. Az RNS teljes megértésétől – hogyan működik, és mi hozza dekódolási döntéseit – még messze áll a hivatalos tudomány. Azonban itt van még egy lényeges kulcs a valóság teremtéséhez. Ezeket az RNS döntéseket meghozhatja a Mátrix a DNS útján, vagy előidézheti a Tudatosság (annak egyéni aspektusa, a lélek révén), ami hatálytalanítja a testprogramot. E döntéseket befolyásolják még mentális és érzelmi hatások, mint a stressz és az érzelmi megrázkódtatások, törések, sérülések és elektromágneses valamint vegyi szennyezés, beleértve az adalékanyagokat ételeinkben és italainkban. Ezek mind megingathatják az RNS olvasási folyamatot, és fordítási hibákat okozhatnak, amelyek elváltozásokhoz vezethetnek.

E tényezők mindegyike, és még mások is, hathatnak arra, hogy az RNS hogyan olvassa le a DNS-t, és ez alapvető fontosságú mind a mentális, mind a fizikai egészség, valamint valóság-érzékelésünk számára. Ezt lényeges megérteni, mert míg a DNS tárolja az adatokat, az RNS az, aki eldönti, *melyiket* választja ki, és nyilvánítja meg. A számítógép lemezén ott lehetnek az adatok, de a *gépezelő* dönti el, hogy a lemezen tárolt adatok melyikét hívja le, és használja fel. Az RNS a lézerolvasó, ami eldönti, melyik valóságtudatot fogjuk megtapasztalni – mint példamban a hipnotizált Tom, aki képtelen volt meglátni a lányát. Az RNS kiolvasta valóságát a DNS-ből a programozott hitnek megfelelően, hogy a lánya nem volt a szobában. Hogy

37. ábra: *kollektív valóságunkat folyamatosan kapjuk hullámformában a Mátrixtól, és ezeket dekódoljuk illuzórikus, 3D-s holografikus valósággá. Úgy is nézheted, mint egy hologram tévét, amibe a képek hullámformában érkeznek, és a készülék ezeket alakítja mozgó 3D-s, szagos, ízes, tapintható hangosképekké.*

CCCCAACCCCAATATGGCTCGAGAAGGGCAGCGACATTCTCGGGGTTGGCGGGAGGGAATGCCCGGGGCTATATAAAACCTGAGCAGAGGGACAAAGCGGCCACCGCAGCGGACAGCGCCAAGTGAAGCCTCGCTTCCCTCCCGCGCGACAGGGCCGAGCCGAGAGTAGCAGTTGTAGCTACCCGCCAGGTTAGGCGAGGAGTTGGGAGGGGACAGGGGACAGGGCACTACCGAGGGGAACCTGAAGGACTCCGGGGCAGAACCCAGTCGGTTCACTGTGTAGCCCCAGGCCTCGCCCTGAGCGCTGTGCCTCGTCTCCGGAGCCACACGCGCTTTAAAGAGGGAAGACAGTCAGCCTCTGGAAATTAGACTTCTCCAAATTTTCTCTAGCCCTTTGGGCTCCTTTACCTGGCATGTAGGATGTGCCTAGGGAGATAAACGGTTTTGCTTTAGTTGTGCGCAAGGCAGTTCCCTTCCAACTAGCGCTAGAGCGAATGAGCGAGCAGCCAGGACCACCATCTGGTTTCCAACAGCGCAAAAGGCCCTTTCTGAGTTTGAATGTACAGGGTTCTTAACAGGCCACTCTCCCTGGATGGGGTGCCAAACGCCCTTTCCATGGGCATCTCCTCCACCCTCACGCTGGCCAGCAAGCAGGCAGTGCTGAGGCCTTATCTCCTAGGTGACAGATGTGGTCAGGGAGGCGCAGAGAGGATGGGCACTAGCGTCCAGCTCCTGGAAACAGGTGTACAGCAGGGAGGGCAGACAGGTCTTGGGAACATGTTCCCTGGCTATGTGGACAGAGGACTTCTCAGTGGGTCTCGCGACCCTGTGCCCCCTTTCTGGTTTCAGGGCAGCCTTAGCCGGGGCAAAGGTCGAGAAGAGAACCCTGGTCGCCGCCCTGGCAGAATTTGAGTGGCTCCGGCAGGAGATGTCCTAGGTTCTTGGGGAGGAGGACGTCGGGGCCAGCCAGGCTTACCCCCCTGCGCCGTGAGACTTCTGCGGTGATGCACCGCGCCTCTTGGCGGTCTCCTGTCTTGCAGAACTAGACACAATGTGCGACGAAGACGAGACCACCGCCCTCGTGTGCGACAATGGCTCCGGCCTGGTGAAGCCGGCTTCCGGGGGATGACGCCCTAGGGCCGTGTTCCCGTCCATCGTGGGCGCCCCCGACACCAAGTCAGGCTGCCCTCCGAGAGGGAGCCGGCTCGGGGTCGCCGTGAAGCCAGCTGGTGCCACC

38. ábra: a DNS kettős spirál-létrája, a „fény” különböző frekvenciáinak kristályos adó-vevője és erősítője, ami csatlakoztat minket a Mátrix-hoz. A DNS az a program, ami tartalmazza genetikai adatainkat és azt, amit elmének és érzelmeknek hívunk.

39. ábra: a DNS kifejezhető betűkódok sorozataként, az A, C, G és T ismétlődésével. Ezek elrendeződése határozza meg a természetes „fizikai” formát. Emlékeztet a kódokra a Mátrix-filmekben?

hogyan olvassa az RNS a DNS-t, az eldönti fizikai és szellemi egészségünket is. Dönthet úgy, hogy kiolvas egy genetikai hibát, de úgy is, hogy figyelmen kívül hagyja. Tehát mostantól, amikor DNS-ről vagy DNS hálózatról beszélek, ezekbe a kifejezésekbe beleérttem az RNS működését és döntéseit, hogy mit írjon át és kommunikáljon.

Közvetve, szokták mondani, hogy gyakorlat teszi a mestert, és ez igaz, mert az elme/test olyan, mint a programot olvasó számítógép. Amikor egy focista egy bizonyos képességet gyakorol újra és újra, az ennek eredményeként kialakuló adat rátöltődik a „lemezre” és később elérhető, amikor meccset játszik. Ahogy egy bizonyos helyzetben megkapja a labdát, a „számítógép” a letöltött adatnak megfelelően fog reagálni. Gyakorolj jól, és jól fogsz teljesíteni, és vice-versa. Amikor Jaymie fiamat edzem, mint kapust, mindig azt mondom, hogy úgy gyakorolj, ahogy a meccsen szeretnél játszani, mert a számítógép nem tesz különbséget gyakorlás és meccs között – egyszerűen csak reagál az ingerre, mint ahogy azt rögzítette egy adott helyzetre. Ugyanez a helyzet minden kifejlesztendő készségre, bár függetlenül attól, hogy mennyit gyakorol, némelyeknek nagyobb „természetes” készsége lesz bizonyos dolgokra, mint másoknak, a kiindulásként „örökölt” alap program miatt.

Ami leginkább megrázott Mike Lambert cikkében, az a DNS és az információ vétele és adása közti összefüggés volt. A DNS – mutatott rá – egy kristály, ami fényenergiát bocsát ki fotonok formájában, oly mértékben, hogy néhányan „ultra gyenge lézerhez” hasonlítják (ugyanígy az RNS-t). Az élenjáró tudományos kutatás kezdi megérteni, hogy a DNS egy tökéletes antenna/adó. Egy internet cikkben olvastam:

40.ábra: a DNS-nek van egy hüllőszerű utánérzete, ha erősen felnagyítják.

41.ábra: az ősi dupla spirál-kígyó képe, amit ma kaduceusnak hívunk. A DNS egyik jelképe, és ebből következően a mai orvostudományé is.

„E gigantikus molekula jellegzetes alakja következtében – egy felcsavart dupla spirál – a DNS ideális elektromágneses antennát képvisel. Egyfelől hosszúkás, és így egy lap antenna, ami nagyon jól felfogja az elektromos pulzusokat. Másfelől, felülről nézve, gyűrű formájú, ezért nagyon jó mágneses antenna.”

E vevő/adó révén kapcsolódunk a Mátrixhoz. Két éve beszélék és írok arról, hogy valóságunk olyan, mint egy holografikus Internet. Testeink olyanok, mint a világhálóba kötött számítógépek (43. ábra). A számítógép képes átutazni az Internetnek hívott kollektív valóságon, meglátogatni híroldalakat, sport oldalakat, környezeti oldalakat, pornó oldalakat, bármit. Képes arra is, hogy más számítógépekkel kommunikáljon a Hálón keresztül, elektromos levelek és hálózatba kapcsolódás révén, amikor a számítógépek összekapcsolódnak, és együtt dolgoznak. A világ összes Internethez kapcsolt számítógépe ugyanazon kollektív valóságon osztozik, ugyanazon a *Mátrixon*. Az emberi lények szintén osztoznak egy kollektív valóságon, és szörfölhetünk holografikus országok, emberek és érdekességek illuzórikus hálóin. Követhetjük az eseményeket (hír oldalak), sportolhatunk (sport oldalak), dolgozhatunk környezetvédő csoportoknak (környezeti oldalak), vagy igyekezhethetünk megkúrní minden férfit és nőt, akit csak kedvünk tartja (pornó oldalak). Az alapelv pontosan ugyanaz. Kollektív „fizikai” valóságunk egy hasonló holografikus Internet, és testeink biológiai számítógépek. Azt értjük, hogy a Világháló telefonvonalak és kábel hálózatok alkotják, de meg akartuk tudni, hogyan jön létre a kollektív valóságunk. Amikor olvastam a cikket, hogy a DNS egy kristály kommunikátor és lézer típusú fény adó-vevő, megkaptam a választ. Lehullt a lepel a Mátrixról.

E felismerés kibontakozásával intuíciók árasztották el elmémet. A DNS gyakorlatilag a számítógép terminál, amelyen keresztül rákapcsolódunk a Mátrixra, és amelyen keresztül az belénk táplálja kollektív valóságát – a minket rabszolgaságban tartó illúziót. Einstein mondta: „A valóság illúzió, jóllehet egy igen szívós fajta.” A folytonos rész a virtuális-valóság játék, amit

42. ábra: az RNS „lézer” leolvassa a DNS „szoftvert” és az információt továbbítja a sejteknek. Azt, hogy a DNS „lemez” melyik részét választja ki leolvasásra és továbbításra, azt az RNS-t irányító erő határozza meg – a program vagy a Tudatosság, saját tudatosságunk és az EGY-hez csatlakozásunk függvényében.

gyan az emberi társadalmat manipulálják, hogy hamis valósággal programozzák az embereket. Elmeséltem a *Mesék az időhurokból* című könyvemben, hogy hogyan sétáltam egy megváltozott tudatállapotban az egyetlen másik alkalommal, amikor kipróbáltam pszichoaktív szert, ez esetben a „varázsgombát”. Egy hang beszélt hozzám megint, ahogy ráakadtam egy utcán parkoló lószállító kocsira, mellette egy ló és egy lovas. A hang azt mondta, hogy a ló és lovasa analógia – test és tudatosság – helytálló. Képzeld el – mondta –, hogy a „belépő” tudatosságnak meg kell birkóznia a DNS-ünkben hordozott összes öröklött programmal, hittel és valóságról szóló feltételezéssel. Azt mondta: „csodálkozol még, hogy miért olyan könnyű manipulálni az embereket, amikor azt a genetikus programot öröklök indulásként?” A legtöbb ember oly sok energiát áldoz, hogy megbirkózzék DNS-e öröklött válaszaival, reakcióival, vágyaival és kívánságaival, hogy kevés energiája marad, hogy felnézzen és túllásson az illúzión. A DNS

a Mátrix szuper-hologram sugároz a test hologramnak a DNS-en keresztül. Az RNS aztán eldönti, melyik programot olvassa ki és nyilvánítsa meg, mint „valóságot”. E döntést programozás, mentális és érzelmi állapot és a hitrendszer kombinációja alapján hozza meg, amihez az ébredőknél hozzájön még a tudatosság is. Régóta mondom, hogy a legtöbb ember gondolatait, válaszait, reakcióit testük genetikai sajátosságai irányítják, a szüleinktől és genetikai vérvonalunktól öröklött szoftver program. Úgy láttam a testet, mint egy kapálódzó lovat, amit tudatosságunknak meg kell fékeznie és békítenie, azáltal, hogy kifejezi saját valóságát a test, vagy „ló” genetikusan öröklött vagy a társadalom által beléprogramozott valóságát fölülírva. Éreztem, hogy a „ló” (DNS) irányítja tetteit és reakcióit, és nem a „lovas” (a tudatosság, aki a test révén tapasztalja meg ezt a világot). Ilyen emberekben, egy öröklött genetikai sajátosság, mint az alkoholizmus, megismétlődik saját tapasztalatukban, míg azok, akiknél a tudatosság erőteljesebb, mint a DNS programozása, képesek lehetnek hatálytalanítani és elkerülni a megismétlést (az RNS eldönti, hogy másképp olvassa ki a programot az alkoholista szülőtől kapott DNS-ből).

A DNS/RNS olyan, mint a kapott adatokra reagáló számítógép. Ezek az adatok jöhetnek a Mátrixból, a tudatunkból, vagy egyéb programokra ható programokból. Az utóbbiba beletartozik a mód, aho-

Illusztráció: Neil Hague

43. ábra: agyaink és a DNS/RNS olyanok, mint az adatokat fogadó és küldő számítógépterminálok. Ezt az információt kicseréljük a Mátrix agyával, más emberekkel és életformákkal. Az internet holografikus változatában működünk.

dekódolja holografikus, illuzórikus világgá a Mátrixból érkező jeleket, és szintén kapcsolatba lép más emberek és életformák DNS-ével, hogy megalkossa az emberi kollektív elmét. Ezt a holografikus Internetet – a Mátrixot – hívjuk „Teremtésnek”.

DNS-ünk nemcsak az öröklött genetikai szoftvert tartalmazza. Ezt a programot folyamatosan kiegészítik és újraírják a Mátrixból kapott üzenetek, a „társadalom” programozása, nevelése és a tudatosság. Ez az, amit „evolúciónak” hívnak. Például, az agy/DNS és az információs hurok a Mátrix központi számítógépével vezet el a változásokhoz az állatokban, hogy igazodjanak változó környezetükhöz és körülményeikhez. Kezdetben vala a Szó (angolul: Word) – *Microsoft Word* –, és a történet folyamatosan változik, válaszul a Mátrixból valamint más forrásokból érkező és oda küldött információra. A DNS/RNS egy biológiai számítógép, ami interaktív szoftver programokat olvas, ugyanolyan módon, mint ahogy a kristály agy dekódolja az érzékszervekből érkező elektronikus jeleket, és átalakítja őket látvánnyá, hangokká,

szagokká, ízekké és érintéssé – a csupán a fejünkben létező illuzórikus, holografikus világgá. Az agy az a testnek, ami a központi feldolgozó egység, vagy CPU egy számítógépnek. A központi feldolgozó egység vagy központi processzor felelős az összes kommunikációs forgalom vezérléséért és olvasásáért, és egyben a számítógéprendszer legfontosabb része. Láttam egy CPU magyarázatot, ahol ténylegesen a „számítógép-agyaként” hivatkoztak rá, és az emberi agy a testszámítógép CPU-ja. Az akupunktúra gyógyító művészete a test körül áramló, meridiánoknak hívott energiavonalakon alapszik. A 44. ábrán láthatod a meridián rendszert, egy gamma kamerával készült felvételen, miután radioaktív festékanyagot fecskendeztek az akupunktúrák pontokba. Ez a kép számítógéppel feljavított változata, amit a párizsi Necker kórházban készítettek, egy a Katonai Kórház citológiai laboratóriumával közösen készített tanulmányban. Tudom, mire emlékeztetnek ezek a meridiánok – egy *nyomtatott áramkörre*. Ez az akupunktúrában *chi*-nek nevezett energia információhordozó fotonokból áll a testszámítógép körül, a központi feldolgozó egység, az agy vezérlése alatt. A csakra rendszer is bekapcsolódik ebbe a hálózatba.

Miután megírtam ezt a fejezetet, rábukkantam egy kutatásra a floridai egyetemen, ami még jobban megerősítette a DNS „számítógép” természetét. Laboratóriumban egyetlen *patkány* embrióból kivont 25 ezer idegsejtből „agyat” növesztettek, és *megtanították repülni egy F22-es sugárhajtású repülőgép szimulátorral!* A kísérlet egy kutatási projekt része volt, melynek célja kifejleszteni a „gondolkodás” képességével rendelkező (élő) számítógépek új fajtáját. A patkánysejtek képesek elvezetni egy sugárhajtású repülőgépet ugyanazon a módon, ahogy te egy szoftvert töltesz egy számítógépre. Az idegsejteket tápfolyadékba merítették, hogy életben tartsák őket, és 60 elektródából álló rácstra fektették őket egy kis üvegedényben. A vizsgálati mikroszkóp alatt először úgy néztek ki, mint homokszemcsék ezrei, de a sejtek hamarosan elkezdtek összekapcsolódni egy olyan alakzatba, amit a tudósok „élő számítógépnek” vagy „agynak” hívnak. Rákapcsolták a sugárhajtású repülőgép szimulátorra, és egy asztali számítógép segítségével megtanították a repülőgép irányítására, még viharos erősségű széllekeések közepette is. Dr. Thomas DeMarse, az egyik kutatásban résztvevő tudós a következőket mondta:

„Amikor először összekapcsoltuk, a repülőgép ‚lezuhant’ minden egyes alkalommal, de... az ideghálózat lassan alkalmazkodott, ahogy az agy megtanulta irányítani a repülőgép bukdacsolását, dülöngélését. Egy kis idő után szép egyenes és egyenletes pályán tartotta a gépet. Az idegsejt hálózat a repülőgép bukdacsolásáról és dülöngéléséről szóló információt ingerlő impulzusok formájában kapja, és válaszai idővel változnak. Mi vagyunk az ő külső tanítói miközben tanul.

Ez az, ami minden nap történik az emberekkel. DNS-számítógép-sejtjeink adatokat töltenek le a Mátrixból és a „társadalomból”, és betanítják őket, hogy a programnak megfelelően válaszoljanak, pontosan úgy, mint a patkánysejteket lehet tanítani a szimulátorral. Az egyetlen mód e DNS-programozás hatályon kívül helyezésére: a Tudatosság beavatkozása. Amikor megtesszük ezt, a test hologram rezonanciája megnövekszik a részecskék forgási sebességének növekedése miatt, amint azok reagálnak az elért magasabb tudatosságra. Ekkor a Tudatosság diktálja az eseményeket a DNS-en keresztül, és nem az alacsony-rezgésű program. Mellesleg szólva a gondolkodásra képes biológiai számítógépek gyártása veszélyes út, és a lehetséges következményeket nagyszerűen ábrázolta a *Mátrix*-trilógia és a *Terminátor* filmek, ahol a vi-

lágot uralmuk alá hajtották a gondolkodó gépek. (Valójában, lehet hogy ez már megtörtént?) A biológiai számítógépek hatalomátvétele ezekben a filmekben tükrözi a módot, ahogyan a Mátrixot eltérítette az öntudatra ébredt félelem.

Üzenetek jönnek-mennek folyamatosan az emberek, állatok valamint az élet összessége között. Ez a Mátrix további kiterjesztése és kifejeződése. Ez az, ahogyan képesek vagyunk kommunikálni szavak nélkül állatokkal, fákkal és virágokkal, mint ahogy kísérletek ezt megmutatták, és ahogy jó és rossz „rezgéseket” veszünk emberektől függetlenül külső megjelenésüktől. Ez egy kicsit olyan, mint rezgés DNS e-maileket kiküldeni – gondolom –, vagy „d”-maileket, mondhatnád. D-mailed érkezett: az a hapsi a szoba másik felében, egy csaló. „Hé, Lujza, rossz rezgéseket fogok a szoba másik felében lévő fickótól”. Ezek a DNS számítógép-terminál kapcsolatokat hívjuk kollektív elmének, vagy ahogy a svájci pszichológus, Carl Gustav Jung nevezte őket: a „kollektív tudatalatti”.

Már sokszor írtam az úgynevezett századik majom tünetegyüttesről. Az a felfedezés, miszerint amikor egy faj néhány tagjának megtanítanak valami újat, hirtelen mindannyian, vagy legalábbis a faj többsége elkezdti ugyanazt tenni ösztönösen, anélkül, hogy nekik megmutatták volna. Mondhatják nekünk, hogy ez a jelenség titokzatos, de nagyon egyszerű, ha ismerjük a DNS „internet” természetét. A majmok vagy bármilyen faj tagjai, közlik az új tudást a DNS-ükön keresztül, a tanulás tevékenységén és a felismerés révén. Ez olyan, mint találni egy új információt és kitenni a hálóra, hogy mindenki számára elérhetővé tegyünk, aki rácsatlakozott. Ez esetben a „mindenki” a faj többi tagja, aki ugyanazzal

44. ábra: a meridián rendszer gamma kamerával készült számítógéppel feljavított képe, miután radioaktív festékanyagot fecskendeztek az akupunktúrás pontokba. Ez a test nyomtatott áramköre. A test körül a meridiánokon áramló, az akupunktúrában chi-ként ismert energia információhordozó fotonokból áll. A csakrarendszer szintén ebbe a hálózatba kapcsolódik, és amikor az energia (információ) áramlása akadályba ütközik, vagy valami elnyomja, megjelenik a betegség vagy a kellemetlen közérzet. Akupunktúrás tűket használnak, hogy fenntartsák az energia áramlását és egyensúlyát – ily módon a test egészségét.

a DNS kóddal és átviteli frekvenciával működik. Így kommunikál minden faj, és ez az, amiért hatékonyabban tudják megtenni egymás között, mint más fajokkal. Ugyanazon a DNS kódon osztoznak, valamint ugyanazon a hullámhosszon adnak és vesznek. Ez történik az emberi faj tagjai között is, és a Rendszer igyekszik elválasztani minket, hogy aláássa a kollektív tudatalatti képességét a valóság átírására.

Amint említettem, 120 billió mérföldnyi DNS-ünk van, és a testünk hihetetlen mennyiségű mind bejövő, mind kimenő információ feldolgozására képes monumentális számítógép terminál. Ténylegesen több mint elegendő számunkra, hogy fogadjuk és fenntartsuk a világnak vagy kozmosznak hívott kollektív illúziót. A Mátrix úgy irányítja a rezgésfalai között csapdába esett Tudatosságot, hogy valósnak hitt hamis valóságban tartja. Ezt úgy éri el, hogy folyamatosan sugároz egy „világot”, mint frekvencia vagy hullám mezőt a DNS számítógép termináloknak, és a DNS, az agy/RNS révén, dekódolja ezeket az adásokat a fizikai vagy öt érzékszervi világmindenségnek hívott holografikus formává. Néhány kutató állítása szerint, az idegsejtek között az agyban információt kommunikáló szinapszisok alapvető szerepet játszanak ebben a folyamatban. Az alapelv hasonlít az adóból kisugárzott frekvenciákat vagy hullámalakokat képekké dekódoló televízióhoz. Az egyetlen valós különbség az, hogy a DNS/RNS holografikusan teszi ezt, háromdimenziós illúziót nyújtva – bár már hallani holografikus televízióról is.

A francia Jean B. J. Fourier XVIII. századi felfedezései vezettek a televízióhoz és a hologram feltalálásához. Kidolgozott egy Fourier transzformációnak elnevezett matematikai eljárást: tetszőleges hullámminták átalakítása egyszerű hullámalakok sorozatára és vissza. Ezzel matematikailag lehetővé vált a tévé kamerák számára, hogy képeket átalakítsanak elektromágneses hullámokra, és hogy a tévé készülékek visszaalakíthassák azokat képekké. A tudósok felfedték, hogy az emberi agy a Fourier transzformáció elvén működő *frekvencia dekóder*. Pontosan! Az 1970-es évek végén, Russel és Karen DeValois – a Berkeley Egyetem két neurofiziológusa – kutatásai meggyőzően bizonyították, amit azóta számtalan más tudós megerősített világszerte, hogy az agy frekvenciamintákat dekódol és átalakítja őket holografikus képekké, amiket „látunk” (vagyis hisszük, hogy látjuk). A látókéreg agysejtjei reagálnak a különböző frekvencia mintákra, és aktivizálódnak a vett frekvencia típusának megfelelően. Szerintem a Mátrix sugározta frekvencia jeleket, hullámformákat dekódolja a „fizikai” világ illuzórikus hologramjává, bár én azt mondanám, hogy az egész agy részt vesz a folyamatban, nem csupán a látóideg. Valójában még az agynál is több vesz ebben részt. Az egész test, mind a 120 billió mérföldnyi DNS (az RNS-sel együtt) részt vesz a dekódolási folyamatban. Már több mint egy évszázada ismert, hogy a fül frekvencia dekóder, és George von Bekesy – egy másik Nobel díjas – kutatásai régóta megerősítették, hogy a bőr is reagál a frekvenciákra. A hang Brazíliában azt mondta nekem, hogy mind az öt érzékszervünk frekvencia dekóder, és most láthatjuk miért – a dekóder az agy és a minden sejtben működő DNS/RNS.

Mint ahogy korábban mondtam, a DNS (mint az RNS) fényenergiát sugároz fotonok formájában, oly mértékben, hogy néhányan „ultra gyenge lézerhez” hasonlítják. Koherens fényt generálnak ugyanolyan módon, mint a technikai lézerek teszik – azok a lézerek, amelyek hologramokat állítanak elő. A Mátrix hullám vagy interferencia mintákban sugározza jeleit, és lehet, hogy a DNS/RNS kibocsátotta lézer fény része a holografikus képekké történő átalakítás folyamatának – emberekké, állatokká, házakká, utcákká, erdőkké és tájakká. Ez a számítógépes játék díszlet, amit egyre inkább látok, miközben sétálok, vagy vezetek. A kvantumfizika egyik rejtélye, hogy miként képesek a részecskék kifejezni magukat „hullám” alakban (nem

fizikai) vagy részecskeként (látszólagosan „fizikai”), és hogy a hullámalakok csakis akkor válnak részecskékké, amikor megfigyelik őket – amikor rájuk nézünk. Ami valójában történik az, hogy a DNS/RNS/agy okozza, hogy a hullámalak vagy interferencia minta kivetítsen egy szilárd anyagnak látszó illuzórikus hologramot. A „megfigyelés” cselekedete – fókusz – kivetíti a hologramokat a hullámalakokból, és amikor ez megtörténik, a kvantumfizikusok látják, hogy a hullámalak részecskévé „válík”. Mind a hullámalak, mind a részecske (a megfigyelt hullámalak, mint hologram a DNS/RNS/agy által) egy időben létezik, és nem váltanak az egyik állapotból a másikba. Amikor rávetítenek egy lézersugarat a fotografikus interferencia mintára, hogy előhívjanak egy hologramot, nem helyettesítjük az egyiket a másikkal. A hullámalak és a hologram (részecskék) együtt léteznek. Csak annyi, hogy a megfigyelő a hologramot látja elsődleges valóságnak. A hullámalak egy lehetőség, míg a „szilárd” részecske egy „fizikai” tapasztalás. Karl Pribram, a Stanford Egyetem neurofiziológusa, élen járt a fizikai valóság holografikus természetének megértésében. Következtetéseiről így ír Michael Talbot a *Holografikus Univerzumban*:

„... (Karl) Pribram (rájött), hogy az objektív világ nem létezik, legalábbis nem azon a módon, ahogy szokásosan hisszük. Ami „ott kinn” van, az a hullámok és frekvenciák óriási óceánja, és a valóság csak azért tűnik kézzelfoghatónak számunkra, mert agyunk képes fogni e holografikus homályt, és átalakítani ágakká, kövekké és más ismerős tárggyakká, amelyekből világunk áll.”

„... Más szavakkal, a porcelán simasága és a tengerparti homok érintése a lábunk alatt a strandon, valójában csupán a fantom végtag tünetegyüttes kifinomult változata (amikor az amputáltak „érezik” a rég eltávolított végtagjukat).”

„Pribram szerint ez nem jelenti azt, hogy nincsenek porcelán csészék és strandhomok szemcsék ott kint. Egyszerűen azt jelenti, hogy a porcelán csészének két nagymértékben különböző valóság-aspektusa létezik. Amikor átszűrődik agyunk lencséin, csészeként nyilvánul meg. Azonban, ha képesek lennénk megszabadulni a lencséinktől, interferencia mintaként tapasztalhatnánk meg. Melyik a valós és melyik az illúzió? „Számomra mindkettő valós” – mondja Pribram – „vagy úgy is mondhatnám, egyikük sem valós.”

Tudom, hogy a hivatalos tudósok kötözködni fognak, hogy a DNS/RNS sugározta lézer teljesítménye nem elég erős, hogy képes legyen létrehozni a hologramokat, beleértve a saját „testét”. A DNS-ről azt állítják, hogy lézerteljesítménye csupán egy gyertya teljesítményének megfelelő. Azonban két dologra szeretném felhívni a figyelmet ezzel kapcsolatban. Először is, a DNS lézer koherens fényt bocsát ki, összpontosított és koncentrált fényt, szemben a fényt és teljesítményt szétszóró gyertyával. Másodszor, a DNS lézer a gyertyánál messze nagyobb teljesítményű, mint ahogy a tudomány ezt előbb-utóbb fölfedezi. Valami megmérésének képessége függ az alkalmazott mérési technológia fejlettségétől. Próbáld csak megmérni a legfejlettebb számítógép pontosságát az ujjaidon számolva. A DNS/RNS valódi teljesítményét olyan frekvenciákon adja le, amit az emberi technológia még nem képes mérni, és olyan módon működik, amit a tudósok még nem értenek. Ha a rádiódat nem hangolod pontosan az adóra, gyengének, halknak és elmosódottnak hangzik. Azonban a helyes frekvenciára állítva ugyanaz az állomás leviheti a fejedet.

Illusztráció: Neil Hague

45. ábra: „Elefánt? Milyen elefánt?” „A Harvardon és Oxfordon tanultam, és ha lenne elefánt ebben a szobában, én lennék az első, aki látja!”

ott? „Isten” egyszerűen odapisálta? A „tudomány” nem akarja látni az elefántot a nappaliban, nem számít, mekkorát ürít a szőnyegre – a világ hivatalos változata (45. ábra). Ténylegesen az a helyzet, hogy mennél többet ürít, annál magasabban hordják az establishment tudósok az orraikat, fogják be orrukat, szemüket és fülüket. Például, vedd ezt a professzort. Gondolod, hogy az alábbiak között létezhet valamiféle összefüggés?

- Nem tudjuk érzékelni, még a technika segítségével sem a Világmindenség tömegének *legalább* 95%-át, amit sötét anyagként emlegetünk, és a szemünk érzékelt frekvenciatartomány csak a létező elhanyagolhatóan piciny töredéke.
- Az agyműködés 95%-a nem kapcsolódik az éber állapothoz vagy a „fizikai valósághoz”.
- A tudósok a DNS 95-97%-át „hulladék DNS-nek” hívják, mert nem tudják, mire való.

Namost, a számok lehet, hogy közelítőek, de nem gondolod, ez a kb. 95% „hulladék” DNS és a 95% agyi tevékenység, ami nem vesz részt az éber állapotban, összefüggésben lehet a

A tudomány hiheti, hogy fejlett tudással rendelkezik a DNS-ről, annak működéséről és lézer kibocsátási teljesítményéről, de összehasonlítva azzal, ami meg tudható, a hivatalos tudomány még mindig az „Ugug”-ot rikkantó mamutvadászok szintjén van. Öntsünk tiszta vizet a pohárba! A tudósok ismerik, vagy legalábbis azzal kérkednek, hogy ismerik DNS-ünk 3-5%-át. A maradék 95-97%-ról halványlila fogalmuk sincsen. Akkor hogyan van bőr a képükön azt hirdetni, hogy a DNS ezt vagy azt meg tudja tenni, erre meg arra viszont képtelen (ugyanígy az RNS)? A maradék 97%-ot meg „hulladék DNS-nek” hívják, mintha nem lenne semmiféle jelentősége? Hadd menjek ezen végig még egyszer, abban az esetben, ha elmulasztottál volna valamit, vagy még mindig keresed leesett állapot a földön. Úgy hívják ezt a maradék kb. 97% DNS-t, mintha nem lenne semmi jelentősége. Akkor minek van

Illustráció: Neil Hague

46. ábra: *a DNS 95%-a (hulladék DNS) az agytevékenység 95%-a, amit nem foglal magába az éber állapot, és az óriási agykapacitás nagy része, amit a tudomány szerint nem használunk, ténylegesen összekapcsolnak minket (vagy össze kéne kapcsolniuk) az Univerzum energialelanyagának 95%-kal, amit nem láthatunk – és az azon túli birodalmakkal is.*

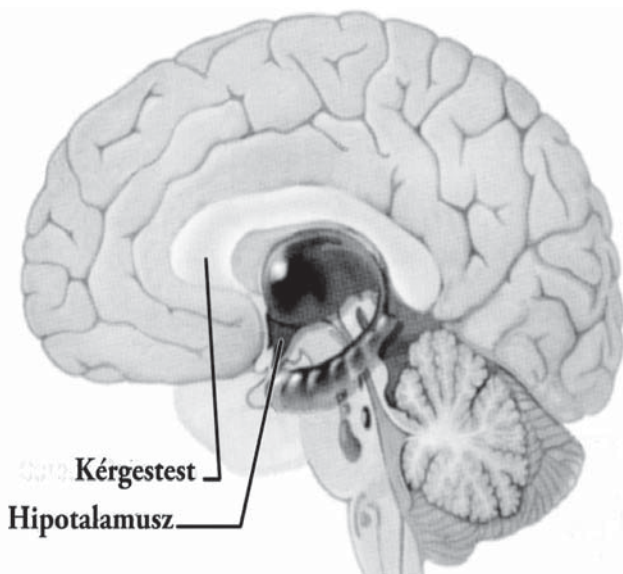
95% (plusz) anyaggal/energiával, amit nem tudunk érzékelni? És hogy összekapcsolhat minket a Tudatosság azon szintjeivel, amelyek a látható elektromágneses rezgések birodalmán túl működnek, mint ahogy a 46. ábrán jelképeztük?

Hé, csak most vettem észre egy nagy szürke izét, valami hosszú orral, a díványon ülve – te láttad?

Ez egy csodálatos példája annak, hogyan hagy figyelmen kívül, vet el, vagy tagad meg bármit a hivatalos tudomány, ami aláássa feltételezéseit. Először lefekteti a következtetéseket, aztán ehhez igazítja a „bizonyítékokat”. Rengeteg mindent vesz, továbbít és feldolgoz a DNS, amiről nincs tudásunk, mert a „tudományos” kutatást korlátozzák a műszereikkel mérhető frekvencia tartományra, sőt az előre elvárt kísérleti eredményekre. Azon a piciny tartományon kívül alapvetően elveszettek. Nincs olyan, hogy „hulladék DNS”; mindnek van célja, és legalább 97 százalékkal több célja, mint amit ismerünk! Egyedül az agy több mint négyszáz milliárd bitnyi információt kap másodpercenként érzékszerveinktől, és ebből csak kétezerre válunk tudatossá (lásd: *Mi a ... (fütyöt) tudunk?!* című könyv – a szerk.). Sőt mi több, kísérletek kimutatták, hogy egy végtag mozdításához, a száj kitéréséhez vagy bármely „fizikai” tevékenységhez szükséges elektromos jelek fél másodperccel korábban elkezdődnek, mint amikor a szenzorikus jelek megérkeznek az agyba, hogy kiváltsák a tevékenységet. Ki vagy mi veri itt a billentyűzetet?

Azt mondják, agyunk teljesítő képességének csak néhány százalékát használjuk, a legtöbb esetben kevesebb, mint tíz százalékát. Szerintem ez a „kihasználatlan” képesség olyan frekvenciákon működik, amit a tudomány még nem mér, és az elektromágneses fényen túli birodalmakkal köt össze minket (vagy legalábbis erre szánatott). Ezt a kapcsolatot igyekeznek elnyomni a manipulátorok. Szerintem ennek alapja a két agyféltekét összekötő, és a köztük közlekedő információt szabályzó corpus callosum (kérgestest). Azt is megszabja, melyik félteke fogja uralni az érzékelést és a viselkedést minden időpontban. A bal oldal (a „modern” társadalmat uralja) a „logikai” analitikus ítélkezés és szóbeli dolgokkal foglalkozik; a jobb pedig a kreatív, művészi intuíciós, vizuális és emocionális dolgokkal. Világos, hogy a kérgestest kulcsszerepet játszik abban, hogy vagy integráljuk agyunk kettősségét egy egyesített egészbe, vagy a két különböző féltekét elkülönítve használjuk. Hogyha a jobból a balba tartó információt elnyomják, akkor a személy „csak ez a világ létezik” beállítottságú lesz, és sokkal kevésbé intuitív. Érdeemes megjegyezni, hogy az „oktatósi” rendszer majdnem kizárólagosan a bal agyféltekét célozza, a jobb agyféltekés ingerekkel szemben, mint a zene és művészet, és ez a tendencia fokozódik. A legsikeresebb diákok ezért bal agyféltekés rabok, és ők válnak a Rendszer végrehatóivá, a politika, pénzvilág, üzleti élet, egészségügy, tudomány és média révén. Nem meglepő, hogy az Illuminátusok bal agyféltekés társadalmat igyekeznek ránk kényszeríteni. A kérgestestben idegsejtek milliárdjai vannak, amelyek szerepe rejtély a tudomány számára, fogalmuk sincs feladatukról. Előbb utóbb nyilvánosságra kerül, hogy ez az „agyhíd” az adóvevő rendszer része, ami a kinti világhoz és egymáshoz kapcsol minket – mint a száz majom tünetegyüttes esetében (47. ábra).

Az agy alapon található hipotalamusz, a test egy másik létfontosságú szabályozója, és szorosan együttműködik az agyalapi miriggyel, a belső kiválasztású mirigyrendszer „főmirigyével” és a tobozmiriggyel, az úgynevezett „harmadik szemmel”, a „pszichikus látás” szervével. A belső elválasztású mirigyek kapcsolják a testet a csakrarendszerhez, és ez a hálózat köti össze „fizikai” valóságunkat a láthatatlan energia szélesebb univerzumával. Amiket pszicho aktív drogoknak hívunk – mint az ayahuasca –, megnyitják tudatosságunkat az agy és a DNS azon

47. ábra: *a hipotalamusz az agyban érzelmi állapotunk fő szabályozója, szervezi és irányítja érzéseinket és hangulatainkat, mint az éhség, étvágy és ételbevitel, és minden, aminek köze van az öröm és a kreatív tevékenység fogalmához. A hipotalamusz létfontosságú a test, elme és érzelmek egyensúlyában, és mint ahogy később látni fogjuk az étel és ital tömegpiacán felhasznált vegyszerek célpontja.*

pedig azok előre beírt válaszokat és reakciókat lejátszó programok. Észre fogod venni, hogy amikor érzelmeket érzünk, van egy azonnali fizikai hatás. Felgyorsul a szívverésünk, kiszárad a szánk, vagy felkavarodik a gyomrunk. Az érzelmek azért okoznak testi reakciókat, mert ez az ahol ők elhelyezkednek – a DNS-ben. Még egyszer: a hipotalamusz az agyban érzelmi állapotunk fő szabályozója. Egy internet magyarázat szerint:

„... A hipotalamusz szervezi és irányítja sok összetett érzésünket, érzelmünket és hangulatunkat, ugyanúgy, mint az összes motivációs állapotot, beleértve az éhséget, az étvágyat és ételbevitel, és mindent, aminek köze van az öröm fogalmához, beleértve a kielégülést, kényelmet és kreatív tevékenységet. A hipotalamusz idegsejtjei számos neurotranszmittert termelnek, amelyek információt és utasításokat szállítanak a test összes részébe... A hipotalamusz... bensőségesen részt vesz az összes fiziológiai ingerlés integrálásában az öt érzékszervet illetően..., amit aztán lefordít: lepárol és összeállít egy megkülönböztethető „csomagba”, ami egy élmény összes sajátos tulajdonságára vonatkozik...”

A hipotalamusz kiváló példája, hogy hogyan dolgozza fel ugyanaz a forrás – a DNS/ agy – egy élmény fizikai, mentális és emocionális sajátos tulajdonságát. Meg kell határoznom, hogy mit értek ebben a könyvben az *érzelem* kifejezésen, mert tudom, hogy néhány író szerint az érzelmek vagy a kapcsolatunk az „Egy” felé, vagy az Egy azok forrása. Hallottam azt mondani, hogy az Egységhez az érzelmeink, az öröm és a boldogság révén kapcsolódunk, de én ezeket nem érzékelem *érzelmeknek*. Azt állítom, hogy az igaz öröm és a mennyei boldogság az

területei felé, amelyek kölcsönösen egymásra hatnak ezekkel az egyéb birodalmakkal.

Van egy másik kritikus pont, amit meg kell világítanunk a DNS-sel kapcsolatosan: ez az otthona annak is, amit *elmének és érzelmeknek* hívunk. Ez a legnagyobb csalás, ami a Mátrix rabszolgaságában tart minket, mert elfogadjuk, hogy ösztönös válaszaink és reakcióink tőlünk kell, hogy jöjjenek, biztosan ők azok, amik mi vagyunk. Mint ahogy mondtam, minden tudatosság, de a tudatosságnak különböző szintjei vannak. Amikor az „elme” kifejezést használom, ezen a DNS-ből és azon keresztül sugárzott gondolatokat értem, és nem a tudatosságot a maga „Egység” állapotában. Az elme, egy a mátrixhoz kapcsolt szoftver program, ugyanúgy, mint az érzelmek. Azt hisszük, hogy gondolataink és érzelmeink a sajátjaink,

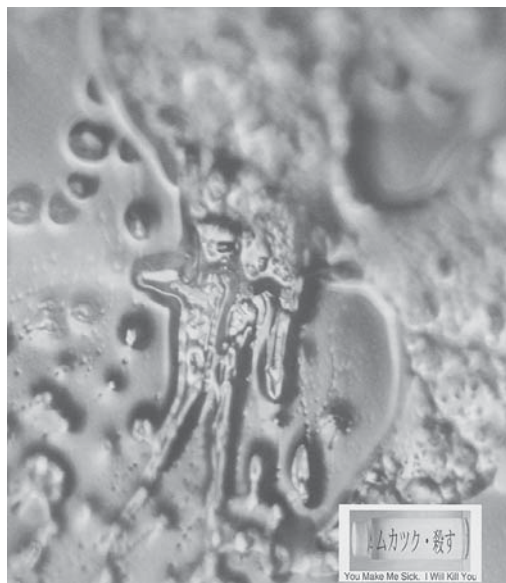
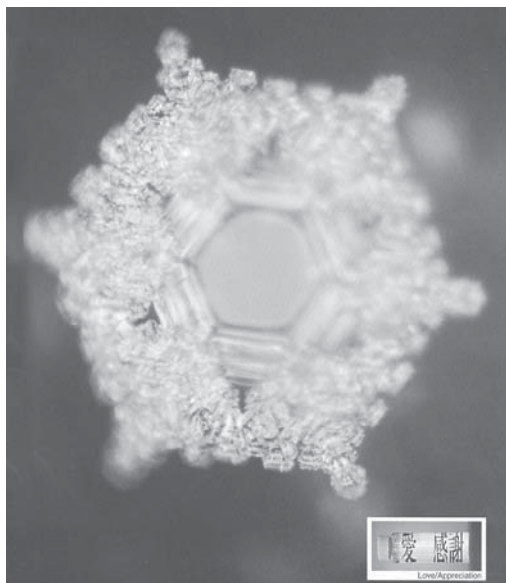
Egység természetes állapota – mint ahogy Brazíliában ezt megtapasztaltam –, és nincs szükségük nevekre, hogy érzelmeknek hívjuk őket. Egyszerűen csak *vannak*.

Az Egység mennyei öröm... *szeretet*. Amikor kinyílunk az Egység felé a programon túl, megtapasztaljuk ezeket az állapotokat, mert ők az Egy természete. Ezek nem érzések, hanem az Egység állapota. Az érzelmek meghatározásom szerint programozott reakciók, amelyek leválasztanak minket az Egy tudatosságáról, és nem ismerjük az igazi örömet és boldogságot a Mátrix légyecsapdjában belül, hacsak nem kapcsolódunk az Egyhez. „Boldogságunk” állapotát boldogtalanságunk szintjével ítéljük meg. „Ó, ma sokkal kevésbé érzem boldogtalannak magam, tehát bizonyára boldog vagyok.” Az a fajta boldogság, egy érzés, de nem az Egység változat, ami visszautasít bármilyen címkét. Azt állítom, hogy amit mi érzésen (beleértve az illuzórikus „boldogságot”) *értünk*, az egy rabul ejtésünkre tervezett szoftver program, a későbbiekben kifejtem ezt a témát.

Az érzelmek a DNS hologram jelenségei. Hogyha összedörzsölöd a kezedet a tested fölé, és megnyomod az ujjaiddal, találsz olyan területeket, amelyek kényelmetlenek, bár nincs semmilyen „ésszerű” ok erre. Egyes alternatív gyógyászok nagy szakértelemmel állapítják meg ezeket a területeket, és Istenem igencsak nagy fájdalmat tudnak okozni. Ezek a kényelmetlen pontok testben tárolt, feldolgozatlan érzelmek (gyakran mérgek formájában), és amikor ezeket a helyeket masszírozzák, a felszabaduló érzelmek gyakran düh, könnyek, stb. révén jutnak kifejezésre. A tárolt érzelem ténylegesen a hologramban tárolt információ, és a számítógép lemezéhez hasonlóan adatot tárol. Olyan, mint a számítógép felhasználó, aki eltárol valamit, amivel nem akar azonnal foglalkozni. A gyógyítók gyakorlatilag megnyomják a törlés gombot.

Az emberek ilyeneket mondanak: „Csak ember vagyok”, és beszélnek az „emberi természetről”, mintha ezek lennének. De, nem. A Végtelen Lehetőség tudatosságai, és amit „emberinek” hívunk, az a DNS elme, érzelmek és egy holografikus „test”. Ami „emberivé” tesz minket, az a DNS-ben tárolt Mátrix interaktív szoftver program, és ezt összekeverjük azzal, aki vagyunk. Ugyanez a program tesz minket férfivá, nővé, feketévé, fehérre, fiatallá vagy öreggő. Ezek programok, és ez a félreértés az illúzió magja. Nem testünk, elménk vagy érzelmeink vagyunk. A *Végtelen Tudatosság* vagyunk.

A *The Scotsman* újság 2004-ben beszámolt David Hamilton kutatásáról, egy tudós, aki megváltoztatta nézeteit az életről, miután megtapasztalt egy tűzönjárást. Világossá vált számára, hogyha parázson tud járni anélkül, hogy megégetné magát, akkor egy kicsit többet lehetne megtudni a valóság természetéről. A cikk elmagyarázta, hogyan vált Hamilton meggyőződésévé, hogy mentális és érzelmi állapotaink nemcsak az egészségre lehetnek kihatással, hanem ténylegesen megváltoztathatják a DNS-t. Igen, képesek erre, és ennek oka, hogy azok a DNS maga. Amikor a számítógép egy része megváltozik, ez kihat az egész számítógépre, mert a rendszeren áthaladó adatok megváltoznak. Tehát, mentális és érzelmi állapotaink kihatnak a DNS egyensúlyára, és így „fizikai” egészségünkre. Így működik a placebo, amikor a beteg visszaserzi egészségét, miután erőteljes gyógyszereknek hitt cukortablettákat szed. Az „orvosságba” vetett hit átírja a DNS-t (és/vagy utasítja az RNS-t a hitnek megfelelő program kiolvasására), és ez létrehozza a „gyógyulást, amiről elhitte, hogy a kezelés okozza. David Hamilton elmondta, hogy több mint ötszáz tudományos cikket olvasott a hivatalos akadémikus folyóiratokban, amelyek megerősítették a gondolatok, érzelmek és hit hatását a test rendszereire. Főként a 2000-ben orvosi Nobel-díjat kapott Eric Kandel munkáira hivatkozott. Kandel arra a következtetésre jutott, hogy sok genetikai különbség a társadalom és az idomítás befolyása, és nemcsak szülői örökség. Ezek a befolyások okozták, hogy a gének be ill. kikapcsolódnak,

48 és 49. ábra: a gondolatok és szavak meglepő hatása a vízkristályokra. A 48. ábrán látható vízkristályt azt követően jött létre, hogy a „szeretet és elfogadás” szavaknak tették ki a vizet. A 49. ábra esetén a szavak a következők voltak: „rosszul vagyok téled, meg foglak ölni”. A különbség tisztán mutatja a szavak, gondolatok és érzések hatásának erejét világunkra, nem utolsósorban az emberi testre, ami, ebben a valóságban főleg vízből áll.

(Több példát találhatsz: Masaru Emoto, *A víz üzenete* című könyvének I-II. kötetében).

és a DNS számítógéprendszer reagál a változó bemenetre. Hamilton idézett egy patkányokon végzett tudományos tanulmányból, ami kimutatta, hogy két elkülönült növekedési hormon kikapcsolódott azokban, akiket megfosztottak az anyai érintéstől. Így folytatta:

„Létezik az orvostudomány egy pszicho-neuroimmunológiának hívott teljes ága, ami a gondolatok és érzelmek biokémiánkra kifejtett hatását tanulmányozza. A biokémia bensőségesen kapcsolódik a DNS-hez, tehát, amennyiben ezekre... az összetevőkre hatnak a gondolatok és érzelmek, akkor a gondolatoknak és érzelmeknek szintén hatniuk kell DNS-ünkre.”

Igen, mert ők maguk a DNS. A japán Masaru Emoto munkássága az IHM Tokiói Intézetben felfedte a szavak, gondolatok és érzelmek – mindegyikük hullámforma – vízkristályokra kifejtett hatását. Ő és csoportja különféle zenének, szavaknak és kifejezéseknek tett ki vizet, és aztán lefagyasztotta, hogy vízkristályokat állítson elő. Amikor ezeket mikroszkóp alatt megvizsgálta, a víz válasza elképesztők voltak. A 48. és 49. ábrán láthatod a kristályok alábbi szavakra és gondolatokra (rezgések) adott válaszait: „szeretet és elfogadás”, valamint „rosszul vagyok téled – meg foglak ölni”. Képzeld csak el szavaink és tetteink hatását a testhologramra, amikor testünk kb. 70%-a (ez a szám változik kortól és súlytól függően) víz; és ezek a létállapotok és viselkedések átírják a DNS-t, ugyanolyan módon, ahogy a vízkristályokra hatnak. (Nevetnem kell, amikor azt hallom az emberektől, hogy a bolygóknak és csillagoknak nincs hatásuk ránk – az illúzióban –, amikor testünk 70%-a víz, és a Hold egyedül ár-apályt tud

okozni egész óceánokon!) Pontosabban nem a *szavak*, hanem a mögöttük lévő szándék hat. Amikor viccesen mondod, „meg foglak ölni”, akkor nem ugyanaz lesz a hatása, mintha komolyan gondolnád, vagy rosszakarattal mondanád. A gondolat és az érzelmek hullámformákat állítanak elő, és nyilvánvalóan a zene is. A zene lehet gyógyító és lelkesítő, vagy végletesen romboló rezgés. Láttam egy dokumentumfilmet is, ami megmutatta, hogyan alakít ki az agy elektromos kapcsolódások hálózatait, a mentális és érzelmi állapotokra válaszul. Minél tovább tartanak ezek az állapotok, mint pl. a depresszió és aggodás, annál inkább megszilárdul ez a hálózat, és válik az agy inger-reakció rendszerévé. Szó szerint olyan, mint számítógépet programozni, és az agy megszerkeszti valóságát a mentális és érzelmi állapotok által letöltött programnak megfelelően. Azonban abban a pillanatban, amikor megváltoztatjuk gondolatainkat és érzelmeinket, mondjuk lelkesedésre és optimizmusra, ezek az elektromos kapcsolatok megszakadnak, és átalakulnak, hogy kifejezzék az új hozzáállást. A gondolatokat és az érzelmeket ugyanúgy mérhetjük, mint a vegyi reakciókat, mert az agyalapi mirigy együttműködve a hipotalamusszal neuropeptideknek nevezett vegyületeket bocsát ki az érzelmi változásokra, és ezek a vegyületek a sejtjeinken található receptorokra kapcsolódnak. Akár a „szeretet” (az emberi értelmében), vagy a „gyűlölet” kémiai formája, akár az olyan drog, mint a heroin, ugyanazokra a sejt receptorokra kapcsolódik.

Más könyveimben írtam az érzelmi függőségről, amikor az embereknek állandó érzelmi „belövésre” van szükségük, legyen az düh, depresszió vagy „szeretet”. Ennek egyik fő oka a vegyi anyagok iránti függőség, amiket a hipotalamusz/DNS hálózat választ ki az érzelmek érzésekor. Robert Palme például, arról énekel, hogy lehetünk „szerelem függők”. Mint az összes függőség esetében, felléphet az adag folyamatos növelésének szükséglete, hogy elérjük ugyanazt a hatást, és az emberi lények tudatalatt olyan helyzeteket hoznak létre az életükben, amelyek megadják számukra az oly vágyott érzelmi „belövést”. Az ilyen emberek öntudatlanul körülményeket teremtenek, amelyekben dühösek lehetnek, aggodhatnak, vagy depresszióssá válhatnak, míg mások partnertől partnerre fognak ugrálni, azt mondva „oly könnyedén esem szerelembe”. Melodráma függők, mert függenek az általa nyújtott vegyszerek okozta kábultól. Dr. Candice Pert *Az érzelem molekulái: tudomány az elme-test orvostudomány mögött* (Scribner Book Company, 1999), az alábbiakat mondta: „Minden pillanatban testünk az elménkben van, és az elménk a testünkben”. Ez azért van, mert az elme és a test – és az érzelmek – ugyanazon DNS kifejeződése. Amit „személyiségnek” nevezünk (az elme és az érzelmek) egy DNS program, amiről elhitették velünk, hogy ez vagyunk. Amikor lovagolunk, nem hiszünk, hogy a ló vagyunk, nemde? De a testről és annak elméjéről, érzéseiről, viszont igen.

Hallottam pszichológusoktól, hogy csak egy kisszámú, úgynevezett archetipikus „személyiség” létezik. Néhányuk szerint nem több mint tizenkét alaptípus. Carl Jung, svájci pszichiáter igyekezett összekötni ezeket az archetipusokat genetikai örökséggel, és ösztönösnek hitte őket. Azt állította, hogy ezekkel a mintákkal születünk, és ezek építik föl képzeletünket, és tesznek minket emberivé. Szerinte ezek az archetipusok nagyon közel állnak testünkhöz. Jung meghatározta az archetipusokat minden kultúrában, és az emberi történelem idoszakaiban, és azt találta, hogy minden esetben tükröztek néhány archetipikus „törvényt”. Meggyőződése szerint e mögött egy „Egyetemes Tudatalatti” áll. Az emberi lényeknek nincs elkülönült tudatalatti elméjük, hanem egyetlen közös Egyetemes Tudatalattin osztoznak – állítja Jung. Ebben gyökerezik, amit mi tudatos elmének hívunk, és számára az elmét egyetlen minták határozzák meg. Én azt mondanám, hogy igaza volt, csak az archetipikus minták a Mátrixtól jönnek, a DNS/agyon keresztül. A Mátrix ezen a valóság szinten Jung Egyetemes Tudatalattija

– az energia/anyag, amit nem láthatunk, ami folyamatos kölcsönhatásban van az éber állapothoz nem kapcsolódó agytevékenység 95%-ával, és a kb. 95% „hulladék DNS-sel”³ Emiatt van – mint ahogy mondta –, hogy a személyiség minták öröklődnek, és közeli kapcsolatban állnak a testtel. Nagyon is – a DNS révén. Ezek azok a minták, amelyek – az ő szavai szerint – „emberivé” tesznek minket. Ők az emberi szoftver program. Mint minden ebben a valóságban, az „emberek” számítógépszülemények, és nem azok, akik mi valójában vagyunk. Az „emberi elmével” foglalkozó pszichiáterek és hivatalos gyógyászok olyanok, mint a számítógép technikusok, és a hipnotizőrök az átprogramozók. Nem a tudatossággal foglalkoznak e könyv meghatározása szerint, hanem az *elmével* – egy szoftverprogrammal.

Az Egység az *Összes Lehetőség*, és mégis az emberi lények túlnyomó többsége láthatóan beleesik néhány alapvető archetipikus személyiségbe. Ez hogyan lehetséges? Azért érzékelünk ellentmondást, mert az archetípusok nem az önmagára tudatos Egység; hanem a DNS/RNS által letöltött és kiolvasott szoftverprogramok. Vizsgáljuk csak meg a hullóagyból jövő klaszszikus „harcolj, vagy menekülj” választ. Amikor emberek vagy állatok veszéllyel szembesülnek, vagy harcolnak, vagy elmenekülnek. Tényleg ez az egyedüli választás a Végtelen Lehetőségben? Nem, természetesen nem. Ezek *programozott* reakciók. Érzelmi válaszaink majdnem teljes mértékben megjósolhatóak, ugyanebből az okból. Ismertem embereket erősen ingatag kapcsolatokban, akik egyszerűen DNS programjaiknak megfelelően reagáltak egymásra. Nyomogatták egymás nyomógombjait, és minden alkalommal ugyanúgy reagáltak. Ez olyan, mint adatokat gépelni a számítógépbe, és megnyomni az entert. A Mátrix azt akarja, hogy ily módon reagáljunk, mert ez konfliktushoz, és ösztönös (programozott) viselkedéshez vezet, ami termeli a rendszert tápláló energiát. Amikor ezek az ingatag párok meglátták, hogy mi történik, és abbahagyták a program szerinti reagálást, hoppá, a viharnek vége szakadt. Tudatosságuk átvette az irányítást DNS programjaik helyett, amelyek *ösztöneink* révén reagálnak.

Mint ahogy már említettem, bármely „fizikai” tethez szükséges elektromos tevékenység kb. fél másodperccel korábban kezdődik, minthogy a tudatos elme meghozná a „döntést”, hogy cselekedni fog. Benjamin Libet és Bertram Feinstein, a San Francisco-i Mount Zion Kórházban megkértek embereket, hogy nyomjanak meg egy gombot, amikor megérintik őket. A kísérlet eredménye azt mutatta, hogy az agy az érintésre 0.0001 másodperc alatt reagált, és a gombot 0.1 másodperc múlva nyomták meg, de a személy nem volt tudatában az érintés érzésének, vagy a gomb megnyomásának még egy fél másodpercig. A tudatalatti programozás hozza meg a döntéseket, és a tudatos szint a megfigyelő és a reagáló – hacsak a Tudatosság nem avatkozik közbe. E nélkül a tudatos és tudatalatti *elmék* – mindkettő a DNS révén fejeződik ki – a program szerint fog reagálni, amit néhányan „archetípusnak” hívnak.

Ha egyszer leállítod mentális és emocionális válaszaidat uraló programozást, a reagálást, egy magasabb tudatosság – A Végtelen Lehetőség – beléphet és hatálytalaníthatja az archetípusokat. Sőt képes átírni a DNS/RNS programot, és ráhangolni az Egységre a Mátrix helyett. Ezeket a programozott archetipikus reakciókat kíméletlenül kiaknázzák az Illuminátusok. Tudják, hogy ha beadnak valamit, mint a szeptember 11-i események, akkor előre megjósolható DNS/RNS reakciókat fognak kapni, amit kihasználhatnak ütemtervük előmozdítására. Láttam egy régi I. világháborús toborzó plakátot, ami összehívta a lakóközterem embereit egy gyűlésre, hogy meggyőzzék őket, jelentkezzenek önként harcolni az országukért. A plakát azt mondta: „hazafias dalokat fogunk énekelni”, és természetesen ennek célja az volt, hogy a

3 Újra hangsúlyoznám, hogy ezek közelítő számok.

férfiakból a „hazaszeretet” érzelmi reakcióját váltsa ki, hogy feliratkozzanak meghalni. Az érzelmek a test számítógép, beleértve az elmét is, fő hozzáférési kódjai. Manapság több csatornás tévéink vannak, a hollywoodi filmek és általában a média szándékosan érzelmi válaszokat korlátoz az eseményekhez, amelyek oda vezetnek, hogy az emberek „harcolnak az országukért”, és támogatják azokat a kormányokat, amelyek elküldik őket ölteni, és megöletni.

Hacsak nem egy, az emocionális reakciókon túli tudatosság szintről működünk, a Mátrix továbbra is fel fogja építeni valóságunkat. A Probléma-Reakció-Megoldás módszer sikere 100 %-ban ettől a reakció-rendszerrel függ, és a hullóagyban elhelyezkedő *Félelem, Hogy Nem Élek Túl Program* a fő célpont. Továbbra is megengedjük, hogy a Mátrix szabja meg életünket a DNS révén, vagy kinyílnak az illúzió túl Tudatosságra, és azt a tudatosságszintet nyilvánítjuk meg? Amikor az utóbbit tesszük, akkor *ebben* a világban leszünk, de nem *belőle*. Ebbe tovább elmélyedek a legutolsó fejezetben. Korábban már hivatkoztam Sri Aurobindo Ghose-ra, aki azt mondta, hogy a legtöbb emberi lényt mentális ernyője meggátolja, hogy az anyag fátyla mögé lásson. Ez az ernyő a DNS/RNS, és a mód, ahogy az értelmezi a valóságot a test központi feldolgozó egysége, az agy révén, a látható elektromágneses fénynek nevezett hajszálvékony frekvencia tartományon belül. Az asztrofizikus és ezoterikus kutató, Giuliana Conforto az alábbiakat írta könyvében, az *Organic Universe*-ben (Edizioni Noesis, Italy 2004):

„Emlékeznünk kell, hogy a fényes anyag, amit megfigyelünk műszereinkkel, csupán az összes számított tömeg 0,5%-a. Szemeinkkel még kevesebbet látunk. A „valóság” az [elektromágneses] fény vékony „filmje”, egy látható Mátrix, amivel biológiai testünk vagy robotunk kölcsönhatásba tud lépni: az ilyen test csak egy „kosztüm”, ami lehetővé teszi számunkra, hogy részt vegyünk a „filmben” egy időre, az nem a mi igazi személyazonosságunk vagy „énünk”.”

Tehát, mi a Mátrix? Információ, egy konfekcióvilág és hitrendszer, amit a DNS-nek sugároznak, mint frekvenciákat, és holografikus, háromdimenziós, kollektív valósággá dekodolunk. Olyan, mint egy fejünkben beszélő hang, ami megmondja, mit higgyünk valósnak. A *Mátrix* filmekben, amikor a zöld jelekkel teli számítógép képernyőkre néztek, utcai jelenekeket és embereket láttak. Ugyanez a helyzet illuzórikus valóságunkkal. Tudósok és ezoterikus kutatók a természetben mindenfelé visszatérő matematikai kódokat azonosítottak, mint a Fibonacci számsor. Ebben a számsorban minden tagot az előző két tag összegeként képzünk, pl.: 1,1,2,3,5,8,13,21... Ezt a sorozatot megtalálhatjuk sokfelé, az emberi test arányaitól kezdve a bolygók növekedéséig. Más matematikai és mértani kódok és visszatérő sorozatok léteznek, beleértve a hi arányokat, az aranymetszést az úgynevezett „szent geometriai” számelméletet, a kínai I Chinget, az asztrológiát és sok egyebet. Ez a Mátrix matematikája, ami, legalábbis ezen a valóságszinten, lebontható számokra és kódokra, ugyanúgy, mint a DNS.

Ennek megfelelően, és nem véletlenül, ez az, ahogy a számítógépek működnek. Minden, amit egy számítógép képernyőjén látsz, beleértve a színeket, a kettes számrendszeren alapuló, 0-ból és 1-ből álló számsorozat. Ez a Mátrix kettősségének kifejezése, mint a negatív és pozitív, a jin és a jang, jó és rossz. Az Illuminátusok jelképei közül sokat azonosítottam más könyveimben, mint pl. az egyenlő szárú ötszög (pentagramm) kódok, amelyek a Mátrix matematikájához kapcsolódnak, és kihatnak a DNS valóságértelmezésére. Ezeket a kódokat mindenfelé elhelyezik, hogy manipulálják a módot, ahogy valóságunkat holografikus tapasztalatokká dekodoljuk. Mint ahogy én és mások régóta rávilágítunk, a városok, mint Washington D.C.,

a Mátrix geometriájának megfelelően épültek. A bolygó csakrapontjai és tökéletes energiaháló mintája szintén e matematikai építmény része, és a Mátrixot manipulálni lehet ezeken a helyszíneken. A kőkörök, mint Stonehenge és Avebury, és az Illuminátusok titkos társaságainak templomai ezeken a csakrapontokon épültek, és ezeken a helyeken hajtják végre sátánista rituáléikat. Mindent ki lehet fejezni számokban a Mátrixon belül. Stephen Marquardt, egy amerikai orvos, aki Fibonacci számokat tanulmányozta az emberi arcon, helyesen vont le a következtetést: „Minden élet biológia. Minden biológia fiziológia. Minden fiziológia kémia. Minden kémia fizika. Minden fizika matematika.” Hozzátehetne volna, hogy minden matematika energia, és minden energia tudatosság.

A DNS/RNS hálózat a hullámformák „megfigyelésekor” átalakítja azokat holografikus illúzióvá, és az ógörög filozófus, Plátón helyesen mondta, hogy az emberi lények olyanok, mint a barlangban ülő emberek, akik mindig a fal felé fordulnak. Az univerzum a falra vetített árnyékok – az illúzió, amit az emberek tévesen valóságnak hisznek. Ez tökéletes leírása mindannak, amit itt felvázoltam. Minden, amit látni vélsz, beleértve saját testedet, egy hologram, egy háromdimenziós illúzió, amit belédtáplálnak, hogy a megbabonázott rabszolgaság csapdájába ejtsék tudatosságodat. Gondolj a molylepkére. Gondolj a fényre. Ezek vagyunk mi, és az a Mátrix.

Húúúúúú